

COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR "MIHAI VITEAZUL"

INIMI SUB DRAPPEL

Promoția
"Mărăști, Mărășești și Oituz - 100"

ALBA IULIA, 2017
Nr. 28

Colectivul redacțional:

Colonel Marcel DOMȘA

Colonel Gheorghe URIAN

Profesor Dorina TRIFON

Profesor Teodora DĂNCILĂ

Referent de informare și relații publice Daniela FILIMON

Psiholog Darius DURIGA

Aj. analist programator Aurora ITU

Coperta:

Aj. analist programator Aurora ITU

Poster:

Psiholog Darius DURIGA

DTP:

Dragoș ANGHELACHE

ISSN 1844-4857

B: 00516 C: 00000

Imprimată la

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

Tel+fax: 021-224 26 34

e-mail ctea_smg@yahoo.com

IN MEMORIAM — GENERAL-LOCOTENENT (RTR.) GHEORGHE RĂBĂCEL (1927-2017)

DE obicei, articolele care apar în revistele școlare au o orientare științifică, păreri, comentarii, realizări, în general, spre latura pozitivă a lucrurilor.

Desigur că opțiunea mea, aceea de a scrie un articol cu conotație de amintire, își găsește răspunsul logic în dorința de a rămâne în veșnic în amintirea Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” a celui care a fost unul dintre cei mai străluciți și longevivi comandanți, general-locotenent (rtr.) Gheorghe Răbăcel.

A surprinde personalitatea și meritele acestui om, militar și comandant, în cele câteva rânduri ale articolului, este o încercare temerară, dar face parte din experiența ancestrală a poporului român de a-și slăvi înaintașii. Dintre ofițerii care au îndeplinit funcția de comandant al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, generalul-locotenent (rtr.) Gheorghe Răbăcel ocupă un loc cu totul distinct, lucru datorat, în primul rând, competenței profesionale, ținutei ireproșabile, experienței la comandă, capacității de înțelegere.

Născut la 09.01.1927 în comuna Goranu, județul Vâlcea, a absolvit cursurile liceale și, ulterior, ale Școlii Militare de Ofițeri Activi în anul 1948. Dorind să se perfecționeze mereu, a absolvit în 1970, Academia Militară, Facultatea de Comandă și Stat Major, ulterior, cursul postacademic „Științele conducerii învățământului” – 1971, curs destinat cadrelor de conducere din instituțiile militare de învățământ. În plan profesional, a activat în perioada 1948-1968 în Școala Militară de Ofițeri de cavalerie și instrucție din Sibiu, ajungând să ocupe funcția de șef de catedră.

În 1970, la absolvirea Academiei Militare, a fost numit locțiitor al comandantului Liceului Militar „Dimitrie Cantemir”, Breaza. Experiența dobândită la Sibiu și Breaza, competențele profesionale

pe care le-a dovedit l-au recomandat să fie numit în 1978 comandant al Liceului Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia.

În această importantă funcție, noul comandant a valorificat cu pricepere și dăruire tot ceea ce a acumulat în cei peste 30 de ani desfășurați în învățământul militar românesc, demonstrând o pilduitoare competență și responsabilitate, reușind, într-un timp scurt, să cristalizeze un colectiv de dascăli și instructori militari de excepție, iar rezultatele nu au încetat să apară, contribuind decisiv la aceste succese printr-o implicare deosebită. A stabilit acțiuni concrete, care vizau instruirea și educarea generațiilor de elevi în spiritul onoarei și demnității ostășești, al tradițiilor și dragostei de neam și țară, specifice Armatei României, al respectului și prețuirii valorilor muncii, al ordinii și disciplinei militare.

An de an, elevii liceului, sub comanda dânsului și sub îndrumarea profesorilor, instructorilor militari, au obținut rezultate foarte bune la toate

nivelurile învățământului (olimpiade, concursuri, bacalaureat, admitere).

Astfel, în urma acestor rezultate, comandantul Gheorghe Răbăcel a căpătat prețuirea eșaloanelor superioare, prețuire materializată în cele 15 distincții militare obținute, devenind membru al unor organisme militare de importanță națională.

Pe parcursul celor 10 ani cât a îndeplinit funcția de comandant, a devenit cel mai bun exemplu pentru toate generațiile de elevi ai Liceului Militar „Mihai Viteazul”, pătrunzând pentru eternitate în mintea și sufletul acestora.

Rămâne de neuitat punctualitatea acestuia (ora 07.00, prezentarea la program, semnalul gornistului), ținuta militară impecabilă în orice situație, alături de eternele mănuși de piele, gestul inconfundabil al trecerii pieptenului prin păr după fiecare descoperire, modul respectuos de adresare către oricare persoană, întâlnirile cu elevii corigenți din Sala de vizitatori (astăzi Sala trofeelor), precum și din întâlnirile promoțiilor, la care avea un adevărat „cuvânt de învățătură”, completat cu bancuri de actualitate, care erau foarte savurate și apreciate de către cei prezenți.

Ieșirea la pensie a avut loc în anul 1988 și, din acel moment, au început preocupările pentru studiu și documentare în interes personal. În 1992, a candidat la Primăria Alba Iulia. Nu a rămas în afara învățământului și, în

1994, a fost numit secretar-consilier în cadrul Academiei Informatizate pentru Științe Tehnice, Economice, de Drept și Administrație (AISTE-DA) București unde a reușit, în scurt timp, să pună bazele desfășurării activității în această nou înființată facultate, fiind foarte apreciat de către personalul facultății.

A fost membru formator și președinte al U.N.C.M.R.R. Alba, unde și-a desfășurat activitatea până în anul 2017. La numirea în funcție, l-am invitat la o discuție informală (mi-a fost comandant în perioada când am fost elev al liceului 1980-1984), pentru a mă consulta în anumite probleme, iar la întâlnirea promoției mele l-am „declarat” consilierul meu personal. Dânsul și-a luat rolul în serios, iar pe parcursul câtorva ani, îmi trimitea materiale sau ne întâlneam la discuții, toate având ca scop imaginea și comportamentul comandantului liceului.

Studia presa locală zilnic și ne felicita de fiecare dată când aceasta ne prezenta activitățile și realizările. A rămas mereu aproape de Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, participând la activitățile noastre importante: deschiderea și închiderea anului de învățământ, Ziua colegiului, Ziua Eroilor, Ziua Armatei. De asemenea, a instituit un premiu, numit „General-locotenent

Gheorghe Răbăcel”, pentru cel mai bun elev al colegiului, premiu pe care l-a onorat în fiecare an cu o sumă consistentă de bani.

Acum, la final, cuvintele sunt de prisos. În ziua de 14 iunie 2017, a fost chemat la ceruri. Neamul românesc a pierdut un om de o valoare deosebită, care și-a pus amprenta pe istoria Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, precum și pe generații întregi cei au absolvit această școală. Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească pe generalul-locotenent (rtr.) Gheorghe Răbăcel.

*Comandantul
Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”
Colonel Marcel DOMȘA*

INIMI
SUB DRAPTEL

ISSN 1844-4857

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE
COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR
„MIHAI VITEAZUL”

CUPRINS

6 TOAMNA, CU ALE SALE EMOȚII

- 6 Fiecare an școlar, o nouă provocare
- 8 Rolul activităților de consiliere și orientare spre cariera militară
- 10 Mă leg să învăț carte...
- 12 Bobocii...
- 13 Excursia recompensă a elevilor din clasa Robert Schuman
- 14 Educație în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”
- 17 Să mergem la teatru! Pavel Bartoș în colegiul nostru!
- 17 „Educație pentru o responsabilitate globală”
- 18 Ziua Armatei României – Gânduri de apreciere și recunoștință
- 21 Deschideri spre viitor
- 22 Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” – la sărbătorirea celor 97 de ani de existență
- 24 Căutare
- 25 Miozotis
- 26 Pe podium la super cupa României la karate
- 27 Din pasiune pentru matematică
- 28 Adolescența bate filmul la balul bobocilor cu epoletii
- 29 Marele premiu la festivalul-concurs național de interpretare a cântecului popular „Petre Săbădeanu”

30 ÎN PRAJMA SĂRBĂTORILOR

- 30 1 Decembrie – Ziua Națională a României
- 31 Din nou în finală la tenis de masă
- 31 Gala performerilor
- 33 Colindăm, colindăm

36 ÎNTRE DOUĂ SEMESTRE

- 36 Sub zodia eminesciană
- 38 232 de ani de la martiriul lui Horea, Cloșca și Crișan
- 39 Ora de cultură
- 40 Cartea care te cucerește
- 42 Atelierele de creație literar-artistică ale elevilor și studenților militari, ediția a XIII-a

46 Veteranii de război – istoria vie a României

47 O altfel de lecție de istorie

49 CU PRIMĂVARA PE EPOLEȚI

49 VENI VIDI VICI !

49 Concursul național de informatică aplicată „CIP” – 2017

50 Balul județean al bobocilor

51 Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din nou pe podium la concursul național „Cultură și civilizație în România”

52 Startul proiectelor Youthbank câștigate de Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”

54 Schimb între generații

55 Balul de absolvire, acest refren al adolescenței

56 O excursie de neuitat

58 O experiență unică

59 Colindând pădurile

78 Un model uman și profesional

80 De la elev, la comandant de companie

81 Glasul promoției absolvenților „Mărăști, Mărășești și Oituz – 100” a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia

83 Emoții de final

85 XII B – „Ce ne leagă?”

86 Nostalgii

87 Camarazi peste timp

88 Amintiri...

89 Împreună

90 Privilegiul de a fi L.M.-ist

91 Despre ultima zi în L.M.

92 Zborul puilor de șoim

93 La loc de cinste

94 Cătălin Bădicel, un mare campion

97 Portretul unei eleve plutonier

60 INTERSECȚII

60 Tabăra militară de la Stâna de Vale

62 Cultivarea frumuseții interioare

63 Premianții concursului județean de matematică „Mircea Ganga”

63 Performanța ca obiectiv asumat

64 Aripi spre înălțimi...

65 Elev de nota 10!

66 Suflet de olimpic

67 Ne mândrim cu el, șeful promoției 2017

68 Crearea și menținerea avantajului competitiv în organizația militară, specifică instituției militare de învățământ preuniversitar

70 Priviri spre viitoarea carieră militară

73 Toposul eternei regăsiri

74 Cei care susțin performanța

77 Gânduri de final

98 GÂNDURI ÎN CREUZETUL VERII

98 Meditații

100 Vis împlinit

102 Clasa a IX-a într-un liceu militar

103 Primăvară pe epoletți

105 Relația elev – elev gradat

106 Mărturisiri

108 Visați, munciți, bucurați-vă, zâmbiți!

110 Frați și colegi deopotrivă

111 Continuați!

112 Pasiuni adolescente

113 Sportul – o picătură de sănătate

114 O zi în colegiul militar albaulian

115 Impresiile primului an

116 Profesoară de suflete în colegiul militar. Profesor Smaranda Comănicu (10 august 1945 – 15 iulie 2017)

FIECARE AN ȘCOLAR, O NOUĂ PROVOCARE

Șed red că viața este o permanentă punere la încercare a nivelului nostru de implicare, ea fiind cea mai mare răsplată care se oferă celor care demonstrează o implicare constantă în a acționa până la obținerea reușitei propriu-zise. Nivelul de hotărâre de care dăm dovadă poate muta munții din loc, dar el trebuie să fie puternic și consecvent.”(C. Țurcanu, Arta de a trăi)

Fiecare an școlar reprezintă pentru noi o nouă provocare, iar la final, când facem însumarea rezultatelor, ne-am obișnuit ca aceasta să fie

superioară celei din anii anteriori. De multe ori ne întrebăm dacă se mai poate urca, dar, de fiecare dată, răspunsul este același DA proaspăt.

Dacă vrei să muncești și să obții rezultate, aici ai cu cine și poți realiza lucruri deosebite. De multe ori, pornind de la o idee mărunță, se făuresc proiecte minunate care îi atrag pe elevi și îi provoacă la noi experiențe, la muncă asiduă, la autodepășire.

Ne-am obișnuit cu rezultatele de excepție și, de multe ori nu le mai spunem, deși acest lucru trebuie făcut. Este o mare performanță să califici la etapa națională o „clasă” de elevi – pentru că au

fost 25 de calificați – să obții 12 premii și mențiuni la faza națională, să promovezi examenul de bacalaureat în proporție de 100% cu media generală 9,08 (având 103 absolvenți) și peste 9,50 pe colegiu la disciplina matematică (disciplină ce multora le dă fiori numai când îi aud numele), să participi la atât de multe activități extracurriculare, culturale și sportive unde numele Colegiului Național Militar este pe buzele tuturor prin rezultatele deosebite obținute de elevi.

În acest an școlar, ne-am preocupat în mod deosebit de atragerea viitorilor candidați ai colegiului și am derulat proiecte care au avut un impact deosebit asupra elevilor. Faptul că avem în continuare candidați din județe care, din punct de vedere geografic, ar putea fi arondate altor colegii militare este pentru noi o bucurie și, în același timp, o confirmare a faptului că rezultatele obținute sunt cele care ne recomandă.

Munca, perseverența, dorința de afirmare personală și profesională din cei patru ani de liceu militar ai promoției 2016-2017 au fost răsplătite și prin reușita absolvenților la examenul de admitere în academiile militare de 98%.

Cu promisiunea că vom rămâne în continuare consecvenți, perseverenți și preocupați de calitatea învățământului, privim încrezători spre anul școlar viitor.

*Director adjunct
Profesor Dorina TRIFON*

ROLUL ACTIVITĂȚILOR DE CONSILIERE ȘI ORIENTARE SPRE CARIERA MILITARĂ

Potrivit site-urilor de specialitate, consilierea în carieră vizează asistarea indivizilor, indiferent de vârstă și de momentul vieții active, pentru a lua cele mai bune decizii cu privire la propria carieră. Cu alte cuvinte, consilierea și orientarea în carieră se adresează elevilor, care fac primele alegeri legate de viitorul lor profesional și care să se orienteze spre o profesie sau alta sau doresc să își dezvolte cariera.

Opțiunea pentru colegiul militar este fie sentimentală, stând sub influența atracției estetice a uniformei, fie raționalistă, sub influența familiei sau a gândului la condiția socială și avantajele de ordin material. Indiferent de profil, vocația se cere cultivată. Odată cu debutul elevului de clasa

a IX-a în mediul cazon și parcurgerea perioadei de adaptare, începe și activitatea de consiliere. Cum orice început este greu, primul an de colegiu militar este destinat acomodării și familiarizării cu rigorile specifice. Apoi, se trece la consilierea și orientarea socio-profesională, o activitate complexă și care s-a dovedit extrem de eficientă, dovadă fiind procentul de admitere în academiile categoriilor de forțe din ultimii 15 ani.

La o carieră militară visează fiecare elev al colegiului militar și muncește pentru realizarea acestui vis. Odată admis în învățământul liceal militar, elevul pornește pe un drum al cunoașterii universului frumos al carierei în uniformă. Fie că este vorba de forțele navale, forțele aeriene sau cele terestre, este nevoie de multă muncă, studiu

aprofundat, abilități practice, șlefuirea caracterului, adoptarea unei atitudini de camarad, de ofițer/ subofițer, de membru al unei componente sociale respectate, Armata, și de cetățean frumos al acestei țări, în slujba căreia se află.

În sprijinul acestui demers se înscriu activitățile de orientare și consiliere socio-profesională, desfășurată în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” pe parcursul unui an școlar, cu participarea reprezentanților academiilor, ai școlilor de maiștri și subofițeri, ai școlilor de aplicații și ai centrelor de instruire din categoriile de forțe ale armatei. Un rol deosebit de important îl au vizitele de informare și documentare ale elevilor de clasa a XI-a în instituțiile de învățământ militar superior, în unități militare din forțele terestre, participarea la unele exerciții militare din poligonul Cincu, la tabăra de instruire de la finalul clasei a XI-a, într-o locație militară cu participarea instructorilor de la unități militare luptătoare, la Școala de Vară a Ministerului Apărării Naționale etc. La aceste vizite, întâlniri sau excursii, elevii claselor a XI-a și a XII-a au ocazia să cunoască, de la sursă, povestea și specificul fiecărei arme, posibilitățile de accesare în carieră și de aprofundare a studiului în instituții de învățământ academic în străinătate prin programele Erasmus+. Un drum pavat cu reușita predecesorilor, cu povești frumoase de viață și carieră, care îi îndeamnă să își fixeze ținta și să-și urmeze visul.

*Locțiitorul comandantului
Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”
Colonel Gheorghe URIAN*

MĂ LEG SĂ ÎNVĂȚ CARTE...

LA festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017, cei mai tineri elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Cetatea Marii Uniri au rostit la unison legământul de suflet: „Mă leg să-nvăț carte, să-mi oțlesc brațul și inima, spre a sluji cu destoinicie Patria și Armata României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”. Au împărtășit emoția începutului cu familiile lor, cu prietenii și cu elevii din ceilalți ani de studiu.

Deschiderea anului școlar 2016-2017 s-a desfășurat în prezența locțiitorului comandantului Componentei Operaționale Terestre, domnul general de brigadă Mircea Mîndrescu, Înalt-Prea-Sfinția Sa Irineu, Arhiepiscopul Alba Iuliei, prefectul județului, doamna Mihaela-Maria Albu, viceprimarul municipiului Alba Iulia, domnul Paul Voicu, inspector școlar Ion Munteanu, din cadrul Inspectoratului Școlar Județean Alba, comandanți ai unităților militare din garnizoană, alte oficialități și, nu în ultimul rând, familiile elevilor.

„Despărțirea de familie, la o vârstă fragedă, este dificilă, suntem conștienți de acest lucru, dar împreună vom reuși să trecem peste acest moment. Experiența acumulată în cei 41 de ani de prezență a colegiului în municipiul Alba Iulia ne îndreptățește să afirmăm acest lucru. V-ați angajat pe drumul greu, dar frumos al vieții militare, pe care vi-l doresc plin de succes și realizări mari și cât mai îndelungate. Voi puteți adăuga valoare vieții de licean, stă în puterea voastră.” (colonel Marcel Domșa, comandantul colegiului).

În cadrul ceremoniei, au fost trecute în revistă rezultatele de excepție obținute în anul școlar trecut și reușita absolvenților la examenele de admitere în învățământul militar superior și postliceal, fiind felicitate cadrele militare și profesorii diriginți ai promoției 2016 – „Andrei Mureșanu –

200”; în același context, s-a înmănat distincția „Robert Schuman”, clasei a XI-a B pentru cea mai mare medie în anul școlar trecut, diplomă și plachetă șefului promoției 2016, Paul Cîrje, în prezent student la Academia Națională de Informații. Un moment special a fost și ceremonia militară de trecere în rezervă, la cerere, a cadrelor militare care și-au desfășurat activitatea în colegiul militar: locotenent-colonel Daniel Albu, (din 2010), maistru militar principal Ioan

Goia, (din 2013) și plutonier-adjutant Marius Lupea, (din 2010).

Un moment emoționant a fost prezența militarului Claudiu Butoi, rănit în Teatrul de Operații din Afganistan, în 2008, care a venit împreună cu soția și sora, să-și susțină nepotul. „Nepotul meu este în clasa a IX-a, am venit la deschidere să-l încurajez pentru că are nevoie, e prima dată când pleacă de acasă și are nevoie de toată susținerea noastră.” De asemenea, de la microfon, le-a trans-

mis elevilor succes în noul an școlar și să fie mândri că portă uniforma colegiului militar. El, dacă ar da timpul înapoi, ar alege același drum și ar sluji cu același devotament Patria și Armata României.

După festivitatea deschiderii anului școlar s-a desfășurat, în sala de lectură a colegiului, analiza stării structurii anului școlar 2015-2016. Din partea eșaloanelor superioare, au participat domnul general de brigadă Mircea Mîndrescu, prezența locțiitorului comandantului Componentei Operaționale Terestre, domnul colonel Dragoș Haralambie, șeful secției Învățământ din Statul Major al Forțelor Terestre, domnul colonel dr. Petre Stoean, șeful Direcție Doctrină și Instrucție din Statul Major General.

*Referent de informare și relații publice
Daniela FILIMON*

BOBOCELL...e

Bobocii, alături de ceilalți elevi și cadre militare din Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, au parcurs, la începutul lui brumărel, câteva etape importante din noul lor drum. După excursia școlară de la Sibiu – primul impact cu mediul academic militar – a urmat revista de front și competițiile interne: Cupa 25 Octombrie (fotbal, tir, aruncarea grenadelor, șah fete și băieți) și Cupa Mihai Viteazul (atletism, baschet, handbal, volei fete și băieți, tenis de masă fete și băieți).

Bobocii au participat la revista de front, activitate cu specific nou pentru elevii claselor a IX-a. Cu pași mărunți, sfioși și deosebit de curioși, reu-

șesc să se adapteze și să se integreze în specificul colegiului militar.

În perioada 1 – 2 octombrie 2016, conform Planului cu principalele activități al colegiului pentru anul școlar curent, s-a desfășurat excursia școlară a elevilor din clasa a IX-a în garnizoana Sibiu. Elevii, însoțiți de instructorii militari și profesorii diriginți, au descoperit frumusețile orașului Hermannstadt și au vizitat Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”.

Cu siguranță, în anii următori, elevii vor mai vizita academiile categoriilor de forțe, în cadrul programului de consiliere socio-profesională desfășurat la nivelul colegiului.

Elev Alexandru MOISUC, IX A

EXCURSIA RECOMPENSĂ A ELEVILOR DIN CLASA ROBERT SCHUMAN

ÎN perioada 29 – 30 octombrie 2016, elevii clasei a XI-a B, clasa ce a primit distincția „Robert Schuman” pentru acest an școlar, a participat la excursia-recompensă din garnizoana Târgu Mureș. Elevii, însoțiți de profesorul diriginte, doamna Cornelia Bratu, și comandantul de pluton al Companiei a II-a, plutonier-adjutant Ovidiu Ștef, au vizitat Brigada 6 Operații Speciale „Mihai Viteazul” din Târgu Mureș și Baza Aeriană 71 Turda, precum și alte obiective turistice din municipiul Târgu Mureș.

An de an, clasa Robert Schuman beneficiază de o astfel de excursie, în semn de apreciere și recunoaștere a performanței clasei cu cea mai mare medie, clasă ce poartă și distincția „Pluton de Elită”.

Elev Adelin LEAHU, IX C

EDUCAȚIE ÎN COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL”

Ziua mondială a educației (*Journée mondiale des enseignants/ World Teachers' Day*) se desfășoară în 2016 sub sloganul „Să-i prețuim pe profesori, să le îmbunătățim statutul”, așa cum este înscris în website-ul unesco.org. În acest an, evenimentul se desfășoară în cadrul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă (adoptată de ONU în septembrie 2015), care garantează o educație de calitate.

FORMARE ȘI PERFECȚIONARE DIDACTICĂ and innovation/Mobile devices in education”

În urmă cu un an, 21 de cadre didactice și instructori militari de la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia au început activitățile de formare profesională în cadrul Proiectului Erasmus+ KA1 „Împletind tradiția cu inovația, implementăm calitatea europeană în școală”. Iată că proiectul a ajuns la final. Ultima mobilitate a cadrelor didactice a avut loc în perioada 2-10 octombrie 2016 în Portugalia, prin participarea prof. Dorina Filipescu și Simona Mureșan la un curs de formare în domeniul utilizării noilor tehnologii în actul de predare-învățare-evaluare, organizat de CREF Education la Sesimbra: „Stimulating creativity

Trăim în societatea postmodernă a secolului XXI în care tinerii utilizează noile tehnologii (laptop, tabletă, notebook, smartphone) în diferite scopuri: socializare, comunicare rapidă, documentare, investigare, relaxare. De aceea, pentru această generație, în cadrul procesului instructiv-educativ, devine imperativă utilizarea noilor tehnologii, a platformelor educaționale și, implicit, a unor noi metode/instrumente de predare-învățare, împletind armonios tradiția cu modernitatea. Acest curs ne-a demonstrat nouă, profesorilor, cum accesul la internet în școală, elaborarea lecțiilor cu ajutorul unor aplicații online precum Mentimeter, Kahoot, Quiziz, Lino, Mobizen,

Popplet, Tagxedo, Prezi, MyHistro, Wikispaces etc. vor putea facilita instruirea tinerei generații, vor permite centrarea activității pe elev, dezvoltându-i imaginația și creativitatea, vor stimula munca în echipă și evaluarea diferențiată a elevilor. În acest sens, e nevoie de o dotare în prealabil a sălilor de clasă sau a unor cabinete/laboratoare cu tablă interactivă, videoproiector, tablete/ laptopuri/ smartphone-urile elevilor și, bineînțeles, acces la internet.

Cursurile teoretice au fost urmate de ateliere de lucru pentru profesori, în vederea dobândirii competențelor de elaborare a diferitelor activități de învățare cu aceste mijloace didactice. Pentru ca utilitatea acestui curs să fie înțeleasă și, de ce nu, îmbrățișată de cât mai mulți dintre noi, organizatorii ne-au pregătit vizite în școli în care procesul de învățământ se bazează pe noile tehnologii. Spre exemplu, în Setubal, la Școala Gimnazială „Manuel Martins” am descoperit o „clasă a viitorului”: sala de clasă era organizată pe domenii de activitate, pe grupe de interes: Prezentare/ Planificare, Creație/ Imaginație, Descoperire/ Investigație, Colaborare/ Ajutor, Dezvoltare/ Analiză, astfel încât elevii puteau fi împărțiți în echipe de lucru; fiecare centru de interes dispunea de un laptop, o tablă interactivă și materialele necesare, în funcție de domeniul de cercetare. Cursul de perfecționare s-a finalizat cu realizarea și prezentarea unei secvențe didactice în care se utilizează noile tehnologii și cel puțin două dintre aplicațiile descoperite pe parcursul formării.

În numai o săptămână, orașelul primitiv de pe malul Oceanului Atlantic, Sesimbra, ne-a transformat și ne-a îmbogățit pe fiecare dintre noi: am

cunoscut locuri pline de pitoresc, tradiții și obiceiuri, am legat noi prietenii cu colegi profesori din alte colțuri ale lumii, am descoperit că simplitatea, naturalețea și modestia sunt cheia fericirii, că în viață trebuie să-ți învingi temerile și să-ți depășești limitele pentru a fi mai bun și, nu în ultimul rând, am învățat să fim „profesori ai viitorului”.

Profesor Simona MUREȘAN

|| CONTINUARE ÎN PAG. 16 ||

ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI

Ziua Mondială a Educației este o zi sărbătorită în toată lumea, UNESCO a inaugurat în 1994, prima Zi Mondială a Educatorilor, pentru a comemora semnarea, în 1966, a recomandării făcute de UNESCO și Organizația Internațională a Muncii privind condițiile de muncă ale personalului didactic. De atunci, această zi se sărbătorește în fiecare an la data de 5 octombrie.

Cu această ocazie, elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” au derulat alte activități decât cele din programul orar. Astfel, au avut loc întreceri sportive pe echipe, la volei și baschet din cadrul Cupei „25 Octombrie” și la fotbal, din cadrul Cupei „Mihai Viteazul”. Cei din clasa a IX-a au luat la pas Cetatea Alba Carolina. După activitățile sportive, elevii din clasa a XI-a și a XII-a au participat la întâlnirea cu domnul general

de brigadă prof. univ. dr. ing. Ghiță Bârsan, comandantul Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu și cu reprezentanți ai centrelor de instruire ale armelor din subordinea Școlii de Aplicații pentru Unități de Luptă „Mihai Viteazul” Pitești, în cadrul activității de consiliere socio-profesională, o activitate deosebit de reușită.

Elev Gino TOMA, IX D

SESIUNEA DE COMUNICĂRI PSIHO-PEDAGOGICE

Sesiunea de comunicări psihopedagogice și metodice, din data de 27 octombrie 2016, dedicată Zilei Colegiului s-a desfășurat sub semnul acțiunilor novatoare care pot fi întreprinse la nivelul instituției și în activitatea didactică, în vederea dezvoltării continue a învățământului pre-universitar. Comunicările s-au desfășurat pe două secțiuni: diseminarea informațiilor mobilităților desfășurate în cadrul proiectului Erasmus+ „Împletind tradiția cu modernitatea, implementăm calitatea europeană în școală” și dezbateră cu tema „Inovații în activitatea instituțională și didactică”. Au fost prezentate fluxurile din cadrul proiectului Erasmus+ „Împletind tradiția cu modernitatea, implementăm calitatea europeană

în școală”, proiect care s-a încheiat de curând.

Sesiunea de comunicări s-a încheiat cu dezbateri pe tema „Inovații în activitatea instituțională și în activitatea didactică” s-a realizat schimbul constructiv de opinii, s-au identificat soluții cuantificabile, s-au analizat situațiile existente și s-au oferit argumente pentru acțiunile viitoare.

*Referent relații publice
Daniela FILIMON*

„EDUCAȚIE PENTRU O RESPONSABILITATE GLOBALĂ”

ÎN luna noiembrie 2016, în colegiul nostru au fost desfășurate activități în cadrul proiectului ERASMUS+ „Educație pentru o Responsabilitate Globală”. Proiectul este realizat în colaborare cu Organizația Națiunilor Unite Danemarca, iar Primăria municipiului Alba Iulia este implicată în calitate de partener. În cadrul orelor de educație antreprenorială, elevii claselor a X-a au avut ocazia să își dezvolte competențe comportamentale și să analizeze problemele sociale cu care țările lumii a treia se confruntă astăzi și care îi afectează în special pe copii. Pe parcursul celor trei lecții, elevii au descoperit efectele decalajului economic dintre state asupra dezvoltării fizice, intelectuale și sociale. Totodată, ei au fost puși în situația de a identifica soluții pentru ameliorarea condițiilor de trai ale copiilor din întreaga lume.

Concluzia care se desprinde este aceea că rezolvarea problemelor societății contemporane se poate face doar prin implicarea activă și responsabilă a întregii societăți.

Elev fruntaș Ioana TOMOIAGĂ, X B

Să mergem la teatru! Pavel Bartoș în colegiul nostru!

„Poveștile” pentru copii și oameni mari se spun la Alba Iulia, în perioada 10 – 16 octombrie 2016 în cadrul Festivalului Internațional de Teatru, ediția a XI-a, în amfiteatrul colegiului, elevii au avut parte de o scurtă lecție cu și despre teatru. Despre artă și teatru le-a vorbit doamna Ioana Bogățan, director festival, Silvan Stâncel, coordonator comunicare, doamna prof. univ. dr. Oana Leahu, decanul Facultății de arte din cadrul Universității de Arte din Târgu-Mureș și cunoscutul actor și prezentator TV, Pavel Bartoș. Ca orice pasiune, cea de a merge la teatru, se cultivă. Prin modul și maniera entuziastă de prezentare, oaspeții le-au transmis elevilor interesul de a merge la teatru.

A fost o surpriză pentru elevi și cadre, și o bucurie împărtășită cu acești oameni minunați, oaspeții noștri.

*Elev caporal
Ioana TOMOIAGĂ, X B*

ZIUA ARMATEI ROMÂNIEI – GÂNDURI DE APRECIERE ȘI RECUNOȘTINȚĂ

Pentru „micii generali” ai Armatei României, elevii colegiului militar albaulian, data de 25 Octombrie reprezintă un prilej de sărbătoare. În sufletele noastre este și va rămâne mereu ziua în care țara își veneratează armata și pe cei care se află în slujba ei, reprezentând o emblemă a independenței și a suveranității naționale. Cu acest prilej, elevii în uniformă s-au implicat în activități de comunicare, dezbateri, comemorare, sportive, patriotice și ecologice.

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a fost reprezentat, prin eleva Oana Vențel, la dezbaterile cu public de la Satu Mare, pe tema: „Armata – instituție fundamentală a statului, sursă de încredere și mândrie națională” de luni, 24 octombrie, la care au participat Președintele României, Klaus Werner Iohannis, ministrul Apărării Naționale, Mihnea Motoc, și șeful Statului Major General, general Nicolae Ionel Ciucă.

În cadrul proiectului „Ziua Armatei României în școli” din cadrul planului Ministerului Apărării Naționale, un număr de 20 de elevi au fost solicitați de către Birourile informare recrutare din

țară (Vâlcea, Arad, Cluj, Caraș-Severin, Hunedoara, Sălaj, Satu Mare, Mureș, Maramureș și Alba), să participe, în perioada 17 – 25.10.2016, la activități de informare și promovare a ofertei educaționale liceale. În seria activităților dedicate Zilei Armatei României s-a înscris și cea de îngrijire a mormintelor înaintașilor noștri, ce prin dăruirea și sacrificiu suprem ne-au asigurat prezentul și viitorul. Desfășurată de către elevi de clasa a IX-a, activitatea a fost, în egală măsură, și o lecție de educație patriotică și de respect pentru ei, eroii noștri. „Sacrificiul impune respect!”

Elevii din clasele a XI-a au participat, în data de 24 și 25 octombrie, la manifestările dedicate Zilei Armatei României de la Carei și Satu Mare, iar cei de clasa a X-a la cele desfășurate în garnizoana Alba Iulia.

Elevii din clasa a XII-a au fost prezenți la ceremonia de depunere a Jurământului militar de către studenții anului I ai Academiei Forțelor Terestre. Ziua Armatei României a fost celebrată de către elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” prin desfășurarea unor activități specifice. Sub deviza „Cupa 25 Octombrie” s-au desfășurat o serie de competiții sportive la șah, minifotbal, tir și aruncarea grenadei la precizie.

In urma cu doi ani, am pătruns cu sfială în această lume minunată a ordinii, a disciplinei, a respectului, adică în lumea militară. Primii pași au fost grei. Nu mi-a fost deloc ușor. Am trecut prin momente emoționate, dar le-am depășit pentru că armata ne învață să luptăm, nu? Acesta a fost primul lucru pe care l-am învățat: faptul că trebuie să lupt, pentru ca totul să fie cât mai bine... doar viața, la urma urmei, este o continuă bătălie. Armata, pe lângă tactici, instrucție, reguli, ne învață, în primul rând, cum să îi facem față războiului existenței, în care suntem implicați de la prima până la ultima suflare. Ea este ca un părinte aspru, care pe moment, aparent este și cel mai mare dușman, a cărui muncă se vede peste ani când se încheie un proces complex și anume, formarea unui caracter adevărat așa cum ar trebui să aibă oricare dintre noi.

Acum, după doi ani de liceu militar, ea face parte din viața mea și mă face să privesc cu încredere spre viitor. Teama de necunoscut a dispărut, știu ce am de făcut în continuare, știu ce mă așteaptă și sunt pregătită. Uneori încerc să mă gândesc cum ar fi fost viața mea fără armată, apoi îmi dau seama că nu are rost și cred că toți

purtătorii de uniformă îmi dau dreptate, atât cei prezenți aici, cât și cei care nu mai sunt printre noi, jertfindu-și viețile pe câmpul de luptă.

Este o componentă indispensabilă și reprezentă fundamentul, forța unui popor, identitatea lui. Este, după părerea mea, primul element major de identificare.

V-ați întrebat vreodată ce ar fi însemnat istoria lumii fără o armată care să reprezinte fiecare națiune? Aproape nimic, aproape nici nu ar fi existat. La începutul anilor de liceu, toate aceste lucruri îmi erau străine, dar cu timpul am început să le înțeleg, să le simt. În fiecare an mă simt tot mai emoționată când particip la festivitatea dedicată Zilei Armatei. Sunt mândră când văd o mulțime de oameni care privesc cu respect tinerii în uniforme Armatei României. În această lume a militarilor, mi-am dat seama cum oamenii devin patrioți, cum ajung să își iubească țara până în punctul în care sunt în stare de sacrificiul suprem. Trăind în colectiv începi să iubești formațiile din care faci parte, pentru că îi iubești pe oameni. După părerea mea, camaraderia este elementul de bază al acestui cuvânt mare: patriotismul, întrucât reprezintă transpunerea unui sentiment puternic din plan personal în plan național.

Elev caporal Gabriela Teodora GRECU, XI D

|| CONTINUARE ÎN PAG. 20 ||

25 octombrie – Ziua când România a eliberat Transilvania de Nord de sub ocupația hortică, în urma bătăliei de la Carei. O zi care marchează încheierea luptelor bravilor ostași români, ce au luptat pentru apărarea statului și reîntregirea acestuia. Model de vitejie, curaj, devotament, credință și dragoste față de țară, au lăsat în urmă neveste, copii, gospodării, mame înlăcrimate luptând cu înflăcărare, până în ultima clipă a vieții lor. Ei au scris istoria, ei sunt cei care, prin sângele vărsat, și-au lăsat povestea lângă baionetă, caschetă și flintă. Lor trebuie să le mulțumim pentru ceea ce putem face astăzi, iar noi, în semn de respect pentru îngerii reîntregitori, avem datoria de a păstra intacte dragostea față de țară și capacitatea sacrificiului suprem, pentru că în noi curge sângele unor bravi luptători.

Ce bucurie mai mare sau satisfacție personală egalează mândria de a fi român? Nu trebuie să uităm cine suntem, cum nici eroii neamului nu au făcut-o!

Armata e statul și statul e armata! Pot spune că cinstea de a purta această uniformă a colegiului național militar, mă aduce mai aproape de ei, spiritual, întrucât au devenit modelele mele. Armata șlefuește caractere, îi pregătește pentru a traversa toate vicisitudinile acestei vieți. Am optat pentru o carieră respectabilă, ceea ce mă obligă la devotament, muncă necondiționată și dorința continuă de a obține rezultate superioare. Mă adresez acum vouă, dragi militari, cei care vegheați la liniștea țării și păstrarea păcii, sunteți adevăratele valori, modele vii, ce ascund poveștile unor eroi, care ne-au reprezentat cu succes țara, atât în teatrele de operații, cât și în alte împrejurări. Voi duceți mai departe destinul țării noastre demonstrând încă odată că ne curge în vine un nume de Traian.

Cinste Armatei României! Cinste ostașilor români!

Elev frunțaș Coman ILIȘCA, X E

DESCHIDERI SPRE VIITOR

Cu prilejul sărbătoririi celor 97 de ani de la înființarea Liceului Militar la Târgu Mureș, catedra de matematică a colegiului a inițiat înființarea unui centru de excelență la matematică, invitând la activitățile dedicate sărbătorii elevi de gimnaziu, olimpici la matematică. Descoperiți pe internet, după îndelungi căutări, am reușit să-i aducem laolaltă pe cei care au aceeași pasiune: matematica și universul ei.

Primiți cu mult drag și deosebită căldură de către gazde, participanții au fost martorii evenimentelor derulate în firescul lor într-o zi aniversară a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia. Nici chiar ploaia rece de noiembrie, nici negura care parcă nu se mai ridică nu ne-au împiedicat să mai spunem o dată răspicat că liceul face parte din viața noastră, că nu este un simplu „job”, că este parte din destinul și din vocația noastră, a tuturor, și poate că asta îl face să fie mereu, o poveste de succes. Ne-au fost alături invitați de seamă, care au venit nu din obligație, ci de dragul de a fi alături de noi într-o zi atât de specială. Dar am avut lângă noi și Oameni care nu merg, în mod obișnuit, la evenimente, și

care ne-au făcut onoarea de a participa la activitățile noastre, în semn de apreciere.

Cei mai buni elevi la matematică din mai multe școli gimnaziale din Alba, Mureș, Hunedoara, Cluj însoțiți de colegi, profesori sau părinți, au fost pentru câteva ore alături de noi și ne-au transmis entuziasmul și energia lor calmă. A fost o bucurie să vedem câteva zeci de perechi de ochișori cum urmăreau povești despre aruncarea grenadei, amestecate cu vorbe de duh despre ora de matematică, povești despre întâlniri sportive amestecate cu descrieri ale vieții de lm-ist și cum e viața fără Facebook, cu prieteni reali lângă tine. A fost o plăcere să le răspundem la întrebări, să le arătăm colegiul cu toate aspectele lui. Cele câteva momente artistice pregătite de elevii în uniformă, au fost daruri de suflet pentru ei. S-a dovedit, încă o dată, că avem lângă noi valori autentice, demne de a fi cunoscute și admirate din tot sufletul.

Așadar, fericita noastră întâlnire a fost o bucurie pentru toți. Ca toată povestea să devină posibilă trebuie să mulțumesc elevilor mei, dându-mi din curajul și din lumina lor!”

Profesor Anamaria FUIA,
inițiatorul și coordonatorul
Centrului de excelență

COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL” – LA SĂRBĂTORIREA CELOR 97 DE ANI DE EXISTENȚĂ

Zia Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril a fost dedicată aniversării patronului spiritual al colegiului. În cadrul adunării festive, după mesajul comandantului colegiului, colonel Marcel Domșa, șeful Statului Major al Forțelor Terestre, general-locotenent dr. Dumitru Scarlat, a acordat distincția Emblema de Onoare a Forțelor Terestre, cadrelor didactice și militare care și-au desfășurat activitatea în colegiu și și-au adus contribuția la creșterea prestigiului Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”: general-locotenent (rtr.) Gheorghe Răbăcel, colonel (rz.) Voicu Cioară, profesorii: Ilie Cioca, Ioan Cioară, Mihai Frățilă, Paraschiva Iosa, Ileana Mîrza, Iuliana Stăncescu și Ionel Trifon.

Apoi, în același cadru festiv, comandantul colegiului, colonel Marcel Domșa, în semn de recunoștință pentru întreg sprijinul, susținerea și promovarea actului educațional a oferit domnului general-locotenent dr. Dumitru Scarlat o plachetă de onoare și o icoană a Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril.

De asemenea, au primit câte o

plachetă de onoare, alături de aprecierile pentru maniera instruirii și formării în cariera militară, devenind adevărate modele pentru elevii colegiului, un număr de opt ofițeri, absolvenți ai colegiului militar albaulian: general de brigadă dr. inginer Teodor Incicaș – șeful Direcției audit intern, general de brigadă dr. Florin Jianu – șeful Direcției financiar contabile, general de flotilă aeriană dr. Lian Someșan – locțiitorul pentru Resurse al șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general de brigadă Dan-Mircea Șuta – comandantul Brigăzii Operații Speciale „Mihai Viteazul” Tg.Mureș, colonel Augustin Pegulescu – comandantul Centrului Militar Zonal Timiș, colonel dr. Corneliu Preja – comandantul Centrului Zonal de Selecție și Orientare Alba, colonel Adrian Agârbiceanu – comandantul Centrului Militar Județean Alba, colonel inginer Florin Csegzi – comandantul Centrului Teritorial de Administrare a Cazărmilor Cluj-Napoca. În discursul său, vicepreședintele Consiliului Județean Alba, domnul Florin Roman i-a felicitat

pe toți cei prezenți, iar pe elevi i-a îndemnat să fie mai buni, urmând exemplul celor care au absolvit colegiul în promoțiile anterioare.

„Vivat, crescat, floreat!” a fost mesajul domnului inspector școlar general adjunct Marcel Stan pentru tinerii colegiului, în speranța formării lor ca generație de încredere pentru viitorul țării.

Ceremonialul dedicat zilei patronului spiritual a mai cuprins acordarea premiilor cu tradiție, astfel: Cupa „Mihai Viteazul”, câștigată de către Compania a III-a elevi, premiul de onoare „Mihai Viteazul”, acordat elevului fruntaș Alexandru-Nicolae Bodea pentru cea mai mare medie obținută în anul școlar trecut și Cupa „Pluton de elită” clasei a XI-a B pentru cele mai bune rezultate. Au fost felicitați pentru modul exemplar în care și-au îndeplinit atribuțiile specifice: plutonierul-adjutant pr. Tiberiu Opincariu, plutonierul-adjutant Ioan Leterna și doamna profesoară Paraschiva Fărcaș. A urmat slujba de pomenire și depuneri de coroane la monumentul eroilor absolvenți ai colegiului, spectacolul omagial și Ziua Porților Deschise.

Sărbătoarea anuală din Cetatea Marii Uniri este momentul revederii și al întâlnirii generațiilor, dovada vie a sentimentului de apartenență și trăinicie a instituției militare de învățământ preuniversitar ce a instruit și format pentru viață peste 6 500 de tineri în cei 97 de ani de existență.

*Referent de informare și relații publice
Daniela FILIMON*

*La Mulți Ani Colegiului Uniformelor
Albastre străjuit de Marele Voievod
Mihai Viteazul !*

CĂUTARE

Adeseori m-am întrebat... cum te poate cuceri o carte? Prin ce minune se transformă o pagină cu semne negre în adevărate sentimente, cum își înfige ideile adânc în scoarța cerebrală a cititorului? Căci, într-adevăr, sunt astfel de cărți, pietre de hotar la răscrucile vieții, cărți care îți rămân în minte și inimă după ce le-ai citit...

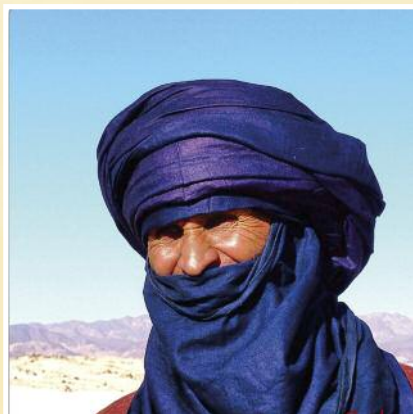
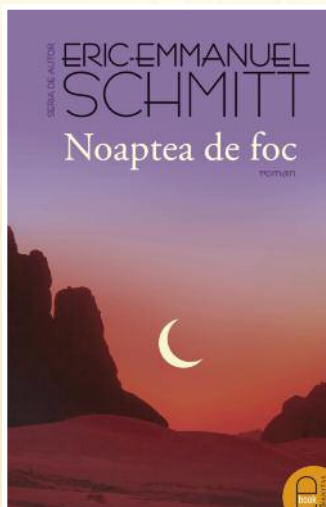
O astfel de carte care m-a cucerit de la primele pagini a fost „Noaptea de foc” de Eric Emmanuel Schmitt. Această carte este o relatare autobiografică a unui eveniment ce a schimbat total viața autorului. În roman, Eric, personajul principal, se prezintă ca tânăr absolvent al Facultății de filozofie și cu visuri de scriitor. După ce publică prima lui piesă de teatru, primește o invitație din partea unui regizor francez de a pleca într-o excursie în Sahara. Acolo aceștia urmau să cunoască modul cum a trăit Foucault, un călugăr mistic despre a cărui viață urma Eric să scrie într-un scenariu de film. Fiind mai mulți călători, aceștia își încep călătoria prin deșert ghidați de un nomad, Abayghur. Grup insolit, format

din oameni din diferite domenii științifice, Eric are parte de discuții despre spiritualitate cu aceștia. Căci acolo, în deșert, sub infinitul cerului, omul devine brusc debusolat și cade din centrul universului. Noaptea deșertului aduc o teamă neînțeleasă în sufletul lui Eric și acolo începe să își redefinească existența. De la Abayghur învață ce înseamnă să trăiești cu adevărat fiecare clipă, cum să trăiești trecerea timpului în deșertul fără timp și se împrietenește cu acesta. Deși se declară ateu, are parte de mai multe discuții cu Ségolène, o credincioasă catolică, iar aceasta vorbește despre

Dumnezeu. Eric, având deșertul în față, declară că nu vede nici un Dumnezeu, însă spiritul să simte o chemare: „Nu M-ai căuta dacă nu M-ai fi găsit deja”, îi citează Ségolène din Pascal. Auzind citatul, Eric Îl invită trufaș pe Dumnezeu să-l caute, dacă există. Trei zile mai târziu, grupul lor pleacă într-o ascensiune pe muntele Hoggar, pe înălțimile de pe care privesc întregul deșert. Tulburat, Eric se grăbește să coboare și fără să-și dea seama, se pierde de grup. Fără hrană sau apă, îl cuprinde teama odată cu lăsarea nopții. Se îngroapă în nisip de frig și privește înspre cerul înstelat, cu teama morții în suflet. Dar, deodată, Dumnezeu îl găsește. Simte că se înalță, că se ridică deasupra Saharei și e uriaș, se vede în nisip, dar e purtat în același timp de ceva mai presus de fire prin cerul înstelat. Noaptea se face

de foc, Eric numai este el, este lumină, foc arzător, cuvinte nu-i pot exprima trăirea. A doua zi se trezește uimit. Nu știe să numească ceea ce întâlnit, dar hotărăște să-i spună Dumnezeu. Cu credință în suflet, întreaga lume schimbă. Găsește puterea de a urca muntele Hoggar și de a se întoarce în tabără, unde

ajunge extenuat. Mai apoi, călătoria prin Sahara se sfârșește pentru Eric, iar acesta se reîntoarce în Franța. Dar numai este același om, căci acum crede. L-a întâlnit pe Dumnezeu în nesfârșitul deșert, a plecat ateu și s-a întors credincios.

Precum a rămas lumina focului supraomenesc în sufletul lui Eric, tot așa au rămas cuvintele cărții în sufletul meu. Aud oare chemarea lui Eric? Nu știu, dar știu că această carte mi-a cucerit sufletul... „Nu M-ai căuta dacă nu M-ai fi găsit deja”.

*Elev sergent-major Mircea Darius Costea, XI D
(lucrare premiată la Concursul de creație literară „Cartea care te cucerește”, organizat de Consiliul Județean Alba și Biblioteca Județeană „Lucian Blaga” Alba)
Profesor îndrumător Teodora Dăncilă*

Miozotis

*Luna își strigă numele, dar nu
vreau s-ascult.
Stele își conturează chipul, dar
ochii refuză să privească
Imaginea chipului serafimic...
încerc să uit.
Urлу ca un lup ce-și cheamă stră-
bunii, pictând fiori pe frescă,
Brazii-n miez de noapte cântă
balade de demult
Tar eu ascult, ascult, ascult...
Cum murmură vântul, dragostea-
n stihuri de miozotis.
Bătăile inimii încetinesc treptat,
pân' se opresc.
E oare ceva firesc să cad îmbătat
după ce gust sentimentul iubirii?
Eu continui să mă las purtat pe
aripile lungi ale doririi,
Suspinele și-amarul meu rămâne-
vor doar scrise.
Zâmbete, suflete al meu, ai stat
măhnit prea mult.*

*Elev caporal
Bogdan DUMITRAȘCU, X E*

PE PODIUM LA SUPER CUPA ROMÂNIEI LA KARATE

Sâmbătă, 5 noiembrie 2016, la Țicleni, lângă Târgu Jiu, s-a desfășurat competiția sportivă de karate, Super Cupa României – IMAF România, atât la kata, cât și la kumite.

Colegiul Național Militar „Mi hai Viteazul” a fost reprezentat de nouă elevi pasionați de acest sport complex, antrenați de sensei Florin Grozav și au reușit să aducă 14 medalii. Așadar, îi felicităm pe elevii Vlad Tufaru (locul I la kumite și locul III la kata) și Bianca Iorga (locul III la kata), pe elevii frunțașii Andrei Pavel (locul I la kumite și locul I la kata), Andrei Potra (locul I la kumite și locul I la kata), Ciprian Capătă (locul II la kumite și locul II la kata), Andrei Suba (locul II la kumite și locul II la kata), Ștefan Ogorean (locul III la kata) și pe eleva caporal Amalia Abriham (locul II la kumite și locul I la kata).

Le dorim mult succes în competițiile viitoare!

Elev caporal Cătălin BĂLĂȘEL, XI A

DIN PASIUNE PENTRU MATEMATICĂ

LA Concursul zonal de matematică „Mens Sana” desfășurat sâmbătă, 19 noiembrie 2016, la Colegiul Național „Avram Iancu” din Câmpeni și organizat în colaborare cu Universitatea Tehnică Cluj și Inspectoratul Școlar Județean Alba au participat unsprezece elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, însoțiți de doamna profesoară Anamaria Fuia. Elevii pasionați de universul matematicii s-au remarcat și de această dată, reușind să obțină premiul II și opt mențiuni. A fost prima competiție pe tărâmul științei științelor în calitate de noi membri ai proaspătului înființat Centru de excelență. La clasele a X-a elevul fruntaș Nicolae Bodea (profesor la clasă Petru Stănilă) a obținut premiul II, iar elevii frunțași Sorin Avram (profesor la clasă Delia Stănilă) și Răzvan Mihăescu (profesor la clasă Dorina Trifon) au primit mențiuni. La clasele a XI-a, toți cei patru elevi caporali Cătălin Bădicel, Marcela Lupu (profesor la clasă Petru Stănilă), Andrei Oprean-Hurduc (profesor la clasă Maria Hodor) și Cristian Corlaci (profesor la clasă Delia Stănilă) au obținut mențiuni. Au completat lista mențiunilor elevele de clasa a IX-a, Bianca Iorga (profesor la clasă Maria Hodor) și Cosmina Pop (profesor la clasă Delia Stănilă).

Festivitatea de premiere a fost inedită, prin prezența cunoscutului om de televiziune și, totodată, profesor de matematică, Nicu Bendea, care a adus un plus de savoare și amuzament în universul exact al matematicii. Atmosfera întregii zile a fost îmbrăcată în entuziasmul adolescentin, iar bucuria momentului a fost întregită de razele sfioase ale soarelui de noiembrie. Felicitări elevilor, profesorilor îndrumători organizatorilor.

Profesor Anamaria FUIA, coordonatoarea Centrului de excelență

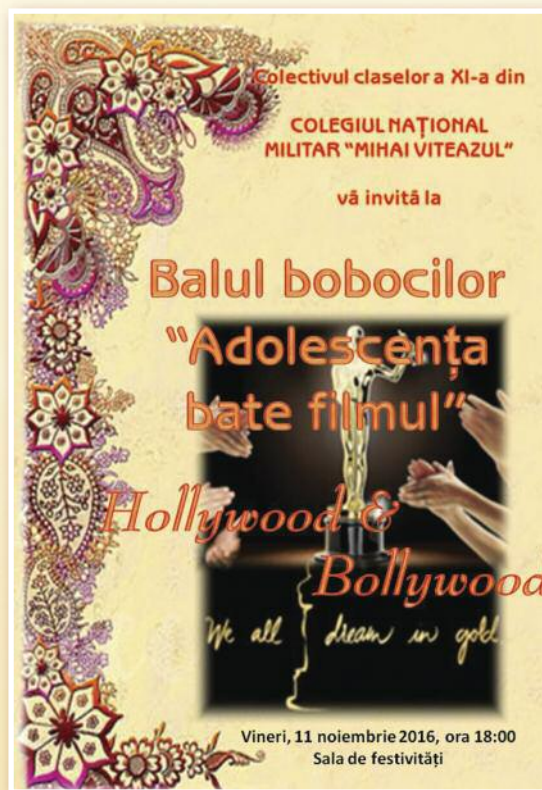

ADOLESCENȚA BATE FILMUL LA BALUL BOBOCILOR CU EPOLEȚI

Vineri, 11 noiembrie 2016, în Sala de festivități a Colegiului Național Militar "Mihai Viteazul", s-a desfășurat o nouă ediție a Balului bobocilor, ediție organizată, conform tradiției, de elevii claselor a XI-a. Toate activitățile, începând de la prezentarea momentelor, la spectacolul oferit, la probele pentru boboci, au fost grefate pe tema unanim acceptată, "Adolescența bate filmul – Hollywood & Bollywood". În alegerea ideii sub auspiciile căreia trebuia să desfășoare un spectacol complex și complet, am ținut cont de specificul instituției noastre de învățământ și de faptul că, generație, după generație, în colegiu se adună cei mai buni adolescenți din toate colțurile țării. Alegerea recuzitei, a decorurilor, a elementelor de spectacol s-au încheiat perfect în așa fel încât să ne definim originalitatea, iar bobocii să experimenteze momente inedite, de care să-și amintească întotdeauna cu drag.

Periplul prin lumea filmului de la Hollywood a fost imaginat ca o incursiune în castingurile actorilor ce visează la un rol deosebit de important. Invitații au fost întâmpinați de elevi costumați în ținutele actorilor din filme binecunoscute și candidate/premiatate la Oscar, iar din spectacol nu au

lipsit dansurile, momentele de umor, scurt recital de saxafon și orgă și soliști vocali. Invitați speciali au fost perechea de dans formată din elevii de clasa a VII-a din Arad, Ștefan Mara și Melisa Mocanu care au reușit să uimească cu momentele lor ce au reflectat atât talentul cât, mai ales,

ținuta, eleganța și multe ore de repetiții. Toate acestea s-au armonizat cu probele pregătite pentru cele 5 perechi de boboci: proba de prezentare, proba de aptitudini, proba de cultură generală, proba de dans. Am încercat să concentrăm idei frumoase, momente reușite, bucuria și entuziasmul vârstei pentru a obține un bal reușit.

Juriul nu a avut o misiune ușoară în deliberarea câștigătorilor pentru că toți concurenții au fost la înălțime. Astfel, la finalul acestei ediții a balului bobocilor, au fost clasati pe locurile III Ruxandra Dobre și Radu Leonte, urmași de Bianca Iorga și Robert Biro pe locurile II. Cei mai populari boboci au fost desemnați Nadia Petrusse și Darwin Homorodean primind titlurile de Miss și Mister Popularitate, iar cuceritorii titlurilor de Miss și Mister Boboc Colegiul Național Militar "Mihai Viteazul" au fost Oana Vențel și Andrei Broscăreanu.

Elev caporal Cristina GEICĂ, XI D

Marele premiu la Festivalul-Concurs Național de interpretare a cântecului popular „Petre Săbădeanu”

Festivalul – Concurs Național de interpretare a cântecului popular „Petre Săbădeanu”, ediția I, s-a desfășurat în perioada 19-20 noiembrie 2016, la Palatul Culturii din Târgu Mureș. Organizat de către Asociația Culturală „Mureșul Superior” și Fundația Culturală „Șopterean”, la acest festival au fost invitați să participe soliști vocali din toată țara.

Dintre cei 19 concurenți ajunși în finală, eleva Oana Vențel de la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, însoțită de către domnul profesor Ionuț Șopterean, a fost declarată Câștigătoarea Marelui Premiu. Cu această ocazie, Oana a primit invitația din partea domnului profesor dr. Dorel Cosma, președintele juriului, de a participa la Festivalul internațional pentru soliști vocali „Caravana Folclorică” – IGF ce se va desfășura în Portugalia și Spania.

Elev Denisa ANGHEL, IX E

1 DECEMBRIE – ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Cetatea Marii Uniri, Alba Iulia, a fost luată cu asalt de mii de români veniți din toate colțurile țării pentru a participa la manifestările organizate cu prilejul sărbătorii Zilei Naționale a României. Elementul central al programului de 1 Decembrie din municipiul Alba Iulia l-a reprezentat Parada militară, la care au participat peste 600 de militari și aproximativ 65 de mijloace tehnice din structuri aparținând Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații. Manifestările au debutat în jurul orei 10:00 cu ceremonii de depuneri de coroane de flori la monumentul domnitorului Mihai Viteazul și la busturile regelui Ferdinand I și reginei Maria din Cetatea „Alba Carolina”. La ora 13:00 a început Parada militară, care a fost deschisă de comandantul acesteia, generalul de brigadă Nicolae Tonu, locțiitorul comandantului Diviziei 4 Infanterie „Gemina”. Rând pe rând, au prezentat onorul miilor de români prezenți de-a lungul Bulevardului 1 Decembrie 1918 detașamentele de paradă constituite din militari ai Batalionului 811 Infanterie „Dej”, Batalionului 814 Tancuri „Mihai Vodă”, Batalionului 55 Apărare Antiaeriană „Someș”, Batalionului 315 Artilerie „Simion Bărnuțiu”, Batalionului 317 Cercetare „Vlădeasa”, Batalionului 26 Vânători de Munte „Avram Iancu”, urmate de Batalionul 136 Geniu „Apulum”, Centrul 346 Comunicații RMNC, Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu”, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, Inspectoratul Județean de Jandarmi Alba, Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Unirea” al Județului Alba, Inspectoratul Județean de Poliție Alba, Serviciul Român de Informații Alba, Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” și Poliția Locală din Alba Iulia.

Defilarea blocului de paradă al tehnicii a fost deschisă de locotenent-colonelul Nicolae Oros, din Statul Major al Diviziei 4 Infanterie „Gemina”, pe un transportor amfibiu blindat de cercetare, model '79.

Au urmat transportoarele amfibii blindate B 33 „Zimbrul”, transportoarele amfibii blindate C 79 de cercetare și cele cu aruncătoare de 82 mm, armament de artilerie și apărare antiaeriană, tractate de autocamioane DAC 665 T, aruncătoare de proiectile reactive calibru 120 mm, autospeciale de intervenție EOD și tehnică specifică Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații.

Elev fruntaș Răzvan MIHĂESCU, X B

GALA PERFORMERILOR

IN după-amiaza zilei de 18 decembrie 2017, la Alba Iulia, s-a desfășurat cea de a VI-a ediție a Galei Performerilor. În semn de recunoaștere și apreciere a rezultatelor muncii depuse în slujba educației, olimpicii județului Alba și profesorii îndrumători au fost premiați de Consiliul Județean Alba. Premiile în bani au fost înmânate în cadrul Galei Performerilor, desfășurată în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Alba. Printre cei 202 elevi și 168 de cadre didactice care au obținut premiul I la fazele județene ale olimpiadelor școlare, precum și mențiuni sau premii la fazele naționale și internaționale ale acestor olimpiade s-au numărat 20 de elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” și un absolvent, în prezent student la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov.

Pentru premiile obținute la etapa națională a olimpiadelor școlare au fost recompensați: Ioana Argatu – premiul III la olimpiada națională de religie, cultul ortodox; Mircea-Darius Costea, mențiune la olimpiada națională de religie, cultul ortodox; Cristian Faur, mențiune la olimpiada națională de religie, alianța evanghelică; Gabriela-Teodora Grecu, mențiune la olimpiada națională de fizică; Marian Luca, mențiune la olimpiada națională de religie, cultul greco-catolic; Laurențiu-Valentin Lungu, mențiune la olimpiada națională de limbi romanice – limba italiană; Alexandra Maier, premiul III la olimpiada națională de limbi romanice – limba spaniolă; Raluca Șerban, mențiune la olimpiada națională de religie, cultul ortodox și Iuliana-Alexandra Țurcă, mențiune la olimpiada națională de limbi romanice – limba franceză.

|| CONTINUARE ÎN PAG. 32 >>

Din nou în finală la tenis de masă

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a găzduit, sâmbătă, 10 decembrie 2016, etapa județeană la tenis de masă – licee, din cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar.

În urma desfășurării acestei etape, colegiul național militar albaiulian s-a calificat la etapa națională, prin rezultatul și prestația foarte bună a elevului caporal Claudiu Trușcă, pentru al treilea an consecutiv. La băieți, locurile pe podium au fost ocupate tot de către elevii colegiului, din clasele a IX-a, Eduard Moiceanu, locul II și Gabriel Văcăroiu, locul III.

Echipa fetelor a reușit să obțină un loc III prin eleva caporal Marcela Lupu, un loc IV și un loc V prin elevele fruntaș Cristina Oltean, respectiv Raluca Șerban. Elevii sunt antrenați de către domnul antrenor Florin Grozav.

Elev sergent Bianca POP, XII B

Pentru premiile I la etapa județeană a olimpiadelor școlare au fost premiați: Bianca Balea, premiul I la olimpiada națională „Lectura ca abilitate de viață”; Cătălin-Florin Bădicel, premiul I la olimpiada națională de istorie; Ilișca-Anișoara Coman, premiul I la olimpiada națională de chimie; Alexandru Gabriel Dedeș, premiul I la olimpiada națională de fizică; Raluca Fundeanu, premiul I la olimpiada națională de științe socio-umane/ economie; Elena-Roberta Ion, premiul I la olimpiada națională de limba franceză; absolventul Klett Andrei, premiul I la olimpiada națională de geografie; Mădălin Lucaciu, premiul I la olimpiada națională de religie – alianța evanghelică; Sebastian Molotaș, premiul I la olimpiada națională de științe socio-umane/logică; Andrei Rodilă, premiul I la olimpiada națională de lingvistică – secțiunea performanță; Iza-Miruna Sava, premiul I la olimpiada națională de limba engleză; Ioana Tomoiagă, premiul I la olimpiada națională de religie – cultul greco-catolic; Alexandra Trif, premiul I la olimpiada națională de psihologie. Alături de ei au primit aprecierea cuvenită cele 11 cadre didactice, a căror manieră de predare și determinare a contribuit la obținerea performanțelor de către învățăceii în uniformă: profesor Dorina Filipescu – fizică, profesor Lucia Lupu – limba franceză, profesor Ioan

Nistor – religie, profesor Alina Chiorean – limba engleză, profesor Lucian Irimie – chimie, profesor Simona Mureșan – olimpiada națională „Lectura ca abilitate de viață”, profesor Cosmina Mircea – olimpiada națională de lingvistică, profesor Valer Macarie – geografie, profesor Paraschiva Fărcaș – istorie, profesor Simina Dura – economie și profesor Darius Duriga – logică.

Elev caporal Mircea COSTEA, XI D

COLINDĂM, COLINDĂM

Duminică, 18 decembrie, un grup de 13 elevi din Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia, însoțiți de către preot profesor Ionuț Șoptorean au plecat la colindat. După ce au poposit la Mănăstirea Dumbrava, au pornit spre Cluj-Napoca unde au participat la cea de a XXII-a ediție a Festivalului Național „Colind Iancului”, organizat de către Societatea Cultural – Patriotică „Avram Iancu” din România.

Aici, alături de alte cete de colindători, elevii colegiului au susținut un recital frumos de colinde, răsplătit cu diplomă și trofeul festivalului pentru autenticitatea și promovarea colindei tradiționale românești.

De la Cluj-Napoca colindătorii în uniformă au ajuns la Bistrița unde au participat spectacolul de colinde în cadrul Festivalului de Datini și Tradiții Populare „Rădăcinile Eternității”.

„Neamul este o comunitate de sânge, tradiții, spațiu și destin... Individul este încadrat în familie și neam prin sânge, tradiție și destin. Aceste legături nu le poate rupe nimeni decât rupând legile firești”. (Iuliu Moldovan).

ÎN preajma sărbătorilor de iarnă, o dată cu Nașterea Domnului și cu vestirea zorilor Noului An, colindele tradiționale sunt duse de elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, în casele și sufletele copiilor și bunicilor din Așezămintele sociale.

Așadar, marți 20 decembrie, de la ora 17:00 colindătorii în uniformă au vizitat Centrul de plasament bătrâni din Teiuș. Ziua de miercuri este dedicată copiilor orfani din cadrul Așezământului Social „Sfântul Vasile cel Mare” din Alba Iulia, unde micuții vor primi dulciuri și fructe și vor asculta colindele oaspeților.

Activitatea a fost inițiată și organizată de către Consiliul elevilor colegiului. Apoi, de la ora 14:00 a avut loc tradiționalul Spectacol de colinde susținut pentru întregul personal al colegiului.

Fiecare elev a luat cu el acasă, alături de roadele muncii din acest an și mulțumirea gestului de

suflet, a bucuriei adusă celorlalți, a îndeplinirii misiunii de creștin, într-o revărsare de dar și har.

Colindul, însoțit de frumusețea gestului și a omeniei aduc pe fețele gazdelor emoții și zâmbete. Bunătatea este calea de a ne simți utili, de ajutor și ucenici ai Celui care s-a născut în ieslea modestiei. Emoțiile și trăirile acestor momente specifice sărbătorilor sunt împărtășite, iar gesturile de suflet și solidaritatea exemplară îi unește pe toți într-o comunitate a bucuriei.

Dar din dar se face rai!

ÎN așteptarea sărbătorii Nașterii Domnului, fiecare creștin are nevoie și de o pregătire interioară, de o stare de spirit frumoasă și bună, cu pace și liniște, cu amintiri despre cei dragi, cu empatie pentru cei încercați, cu nostalgia copilăriei, cu gândul curat

și inima împăcată. În glas de colinde, cu emoții în suflet și în voci, cu zâmbete și chipuri vesele, elevii în uniforma Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” i-au vizitat pe vârstnicii Centrului de plasament „Sfânta Ana” din Teiuș. Primiți cu multă căldură de către maica Elisabeta, elevii s-au simțit în casa bunicilor, într-o atmosferă de sărbătoare, cu colinde frumoase. Apoi, au început să curgă poveștile, întrebările și sfaturile povăuitoare pentru tinerii în uniformă. Bucuria a fost starea de spirit a serii zilei de 20 decembrie, iar timpul parcă s-a oprit să asculte și el fărâme din viața lor, a bunicilor. Încercați de vremuri, au reușit să treacă peste toate înarmați cu răbdare, nădejde și credință. Cu ei s-a scris istoria familiilor, a locurilor și a neamului. Elevii, la rândul lor, le-au povestit despre viața de colegiu militar, despre visele și dorințele lor. Au plecat din casa bunicilor cu mulțumire și cu povești noi, spre a fi împărtășite și altora.

ată impresiile unui colindător în uniformă:
În preajma Crăciunului, noi, membrii corului Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, alături de reprezentanți ai Consiliului elevilor din colegiu am participat la o activitate inedită în localitatea Teiuș.

Totul s-a petrecut la Centrul de îngrijire și asistență personală pentru persoane vârstnice „Sf. Ana” locul unde atât colindele noastre cât și cele ale vârstnicilor au răsunit în inimile noastre de elevi. Totul a reprezentat o experiență unică, noțiunea timpului fiind lăsată deoparte în momentele în care au stat de vorbă cu acești oameni, o carte bine încheagată plină de trăiri profunde și sentimente pe care ei le-au împărtășit cu lacrimi în ochi. Un vârstnic ne spunea: „Viața mea este ca un film însă de toate genurile, dragoste, acțiune, aventură..” Nu pot des-

crie în cuvinte fericirea pe care au trăit-o văzându-ne acolo.

Pentru noi, elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, a fost o experiență de nedescris, care ne-a încălzit sufletele și ni le-a umplut cu fericire și emoții. Mulțumesc tuturor celor care mi-au oferit ocazia să particip la o asemenea activitate, din care am avut multe de învățat și mi-au făcut să fiu mândru că sunt elev militar.”

După-amiaza zilei de miercuri, 21 decembrie, a fost dedicată colindelor. Spectacolul de colinde a debutat cu un scurt bilanț al anului 2016, prezentat de către comandantul colegiului, colonel Marcel Domșa și de urările tradiționale. Elevi în uniformă sau în costume tradiționale au venit în „casa bunicilor” (scenariul spectacolului), să aducă vestea cea bună – apropierea Crăciunului, sărbătoarea creștină a nașterii Pruncului Sfânt și colindul. Artiștii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” au reușit să susțină un spectacol deosebit, au împletit colindul cu frumoase melodii dedicate Crăciunului, cu dansul, nelipsind momentele tradiționale. Colindării au fost răsplătiți de gazde cu colăcei și cozonac.

Elev caporal Laurențiu Lungu, XI E

Elev caporal Raluca Avram, XI A

SUB ZODIA EMINESCIANĂ

Este deja o tradiție ca în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” ziua de 15 ianuarie – data nașterii poetului Mihai Eminescu, devenită și Ziua Culturii Naționale – să se aniverseze sub semnul poeziei fie prin prezentarea creațiilor membrilor cenaclului, fie prin participarea elevilor talentați la diferite activități organizate în municipiul Alba Iulia ori în împrejurimi. Ca și în anii trecuți, elevii noștri au fost prezenți la Blaj pentru Concursul Național de Poezie „Ocrotiți de Eminescu”, în timp ce în Sala Trofeelor au răsunat iarăși versuri eminesciene în acorduri de chitară.

Concursul Național de Poezie „Ocrotiți de Eminescu”

Uniunea Scriitorilor din România, Asociațiunea Astra, Despărțământul „Timotei Cipariu” și Primăria municipiului Blaj au organizat, sâmbătă 29 ianuarie, Concursul Național de Poezie „Ocrotiți de Eminescu”. Ajuns la cea de a XVII-a ediție, concursul este dedicat Luceafărului Poeziei Românești și adună, la Blaj, tineri pasionați de creație literară, de recitare din opera eminesciană, tineri preocupați de frumos și de romanticism. An de an, elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” sunt prezenți la acest concurs,

atât la secțiunea creație, cât și la recitare. La secțiunea creație, elevii în uniformă au obținut rezultate demne de aprecierea juriului și a organizatorilor.

Astfel, la secțiunea creație, eleva caporal Maria Câmpean a obținut Premiul special al juriului, elevul caporal Mircea Costea, Premiul II și eleva caporal Cardoș Maria-Teodora, Premiul special al Editurii Astra Sibiu. La secțiunea recitare din lirica eminesciană am obținut zece premii: eleva Oana Vențel și elevul fruntaș Andrei Suba, Premiul I; elevii fruntaș Andrei Gânta și Ilișca-Anișoara Coman și elevul caporal Ioachim Lihor, Premiul II; elevul fruntaș Bogdan Dumitrașcu, Premiul special al

Editurii Astra Sibiu; eleva Maria Muntean și eleva caporal Amalia Boboc au obținut Premiul special al Editurii CronoLogia Sibiu; elevul Leonte Radu, Premiul special al Editurii Astra Blăjeană; elevul fruntaș Andrei Gânța, Premiul special al juriului și al Bibliotecii Municipale „Școala Ardeleană” Blaj. Din partea Asociațiunii Astra, Despărțământul „Timotei Cipariu” eleva caporal Cristina Geică a obținut Premiul II, iar colegul ei Răzvan Țigănilă, Premiul III.

Catedra de limba română a colegiului formată din doamnele profesoare Teodora Dăncilă, Cosmina Mircea și Simona Mureșan apreciază, încurajează și promovează activitățile culturale, talentele literare și descoperă, în fiecare suflet adolescentin, latura emoțională și sensibilitatea, puse mereu în slujba frumosului.

Eminescu — Numai Poetul...

Seara zilei de 16 ianuarie a fost dedicată poeziei cu ocazia celebrării celor 167 de ani de la nașterea Luceafărului Românesc. Într-un cadru

intim dat atât de ambientul Sălii Trofeelor, dar, mai ales, de încărcătura emoțională a momentului și de sensibilitatea sufletească a celor prezenți, s-au recitat poezii, s-au interpretat melodii cunoscute dedicate marelui poet, s-au prezentat aspecte din viața și opera eminesciană. Apoi, în cadrul Cenaclului Literar “Mihai Eminescu”, l-am avut alături pe domnul colonel (r) Grigore Toloacă, un împătimit al poeziei și literaturii, dar și un bun narator. Povestirile dânsului s-au dovedit savuroase și pline de umor.

Pentru promovarea literaturii și descoperirea talentelor literare, domnul colonel a inițiat câteva premii pentru cele mai bune creații literare ale elevilor în uniformă, premii ce vor fi acordate la sfârșitul anului școlar.

Elev caporal Mircea COSTEA, XI B

232 DE ANI DE LA MARTIRIUL LUI HOREA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN

ÎN

data de 28 februarie 1785, Horea și Cloșca, conducători ai Răscoalei țărănești din Transilvania de la 1784, au fost executați prin tragere pe roată.

Elevii Colegiului Național Militar "Mihai Viteazul" alături de reprezentanții Garnizoanei Alba Iulia, ai administrației publice locale și județene și elevi ai Colegiului Național "Horea, Cloșca și Crișan" i-au comemorat, la Alba Iulia, pe cei "Trei mucenici țărani ai secularelor suferinți românești din Ardealul oblăduit și strivit de străini", așa cum i-a numit, pe drept cuvânt, marele istoric Nicolae Iorga, pe martirii neamului românesc Horea, Cloșca și Crișan.

Întreaga asistență a intonat imnul național și au fost depuse coroane de flori la Obeliscul ce poartă numele celor trei eroi ai neamului, iar la ansamblul monumental de pe „Dealul furcilor” din Alba Iulia, alături de ceremonialul de depuneri de coroane și flori, s-a oficiat și o slujbă de pomenire a celor trei mucenici martiri.

Elev Alexandra FILDAN IX A

ORA DE CULTURĂ

LA fel ca în fiecare an, cu ocazia Zilei Internaționale a Francofoniei, catedra de limbi străine din colegiul militar albaiulian, a organizat o serie de activități culturale menite să promoveze limba franceză și valorile francofoniei.

Elevii participanți la manifestări au purtat discuții, în cadrul unor dezbateri, privitoare la importanța valorilor promovate de Organizația Internațională a Francofoniei: multiculturalitatea, dreptul la educație, diversitatea lingvistică sau unitatea în diversitate. Cei mai talentați au recitat frumoase poeme în limba franceză: Jacques Prèvert, Paul Eduard, Arthur Rimbaud, Paul Verlaine și Edmund Haraucourt. Acest moment poetic a fost întregit de melodii celebre interpretate de talentatele eleve Alexandra Trif și Diana Dumitraș. (profesor Carmen Roman).

Și, cum motto-ul activităților dedicate Zilei Internaționale a Francofoniei a fost „Iubim Planeta”, în paralel, membrii Consiliului elevilor din colegiul militar albaiulian au participat la activitatea de lansarea a campaniei de sensibilizare a elevilor pentru protejarea mediului și promovarea concursului de creații vestimentare din materiale reciclabile/reciclate pentru ediția 2017. Campania se înscrie în rândul activităților desfășurate de către Agenția Locală a Energiei Alba, domnul Tiberiu Toma fiind prezent alături de tinerii în uniformă.

Elev Denisa ANGHEL, IX E

CARTEA CARE TE CUCEREȘTE

 carte este întotdeauna o revelație, o suspendare a rațiunii, urmată de o răspândire covârșitoare a sufletului pe teritoriul umanului. Fiecare carte pompează substanța vieții în toate moleculele organismului. De aceea, un om citit nu este doar o carne vie, mobilă, ci este un ansamblu de cunoștințe, de valori, de idei... de orice. El reprezintă o comuniune cu întregul, deoarece suprimă necunoscutul prin puterea logosului, iar fiecare cărămidă din turnul Creației i se arată în mod adevărat. Aceasta îi destăinuie forma originală, dar și cea diabolică dobândită în urma păcatului primordial și, nu în ultimul rând, puterea ei creatoare, înălțătoare. Omul simplu, citit sau necitit nu are capacitatea de a schimba universul, dar primul, cunoscând proprietățile acelei cărămizi, poate să participe activ la omogenizarea lumii proprii. În acest mod, devine demiurgul interiorului său.

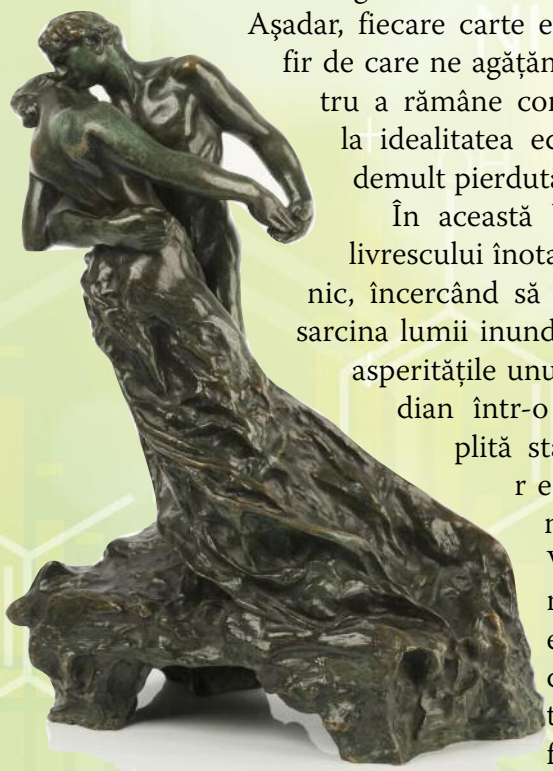
Așadar, fiecare carte este un fir de care ne agățăm pentru a rămâne conectați la idealitatea edenică, demult pierdută.

În această baie a livrescului înotăm zilnic, încercând să preiau sarcina lumii inundate de asperitățile unui cotidian într-o cumplită stare de

re m a -
nență.
V i a ța
m e a
e r a
conec-
tată la
f o r ța

cuvântului, uitând de mine, preocupându-mă de viața oamenilor de hârtie. Cărțile erau pentru mine niște algoritmi cărora le îndepărtam forma lor sacră. Atunci, a apărut cartea care a dat măsură ființei mele, i-a adus aminte de originea ei spirituală, desprinzând-o de culmile intelectului. Opera „Invitație la vals” a lui Mihai Drumeș a fost cartea care mi-a readus în prim-plan un sentiment pe care îl consideram veșnic apus, inutil, ba, mai mult, orientat împotriva ascensiunii personale. Ea mi-a coagulat sufletul cu realitatea prin revelarea sentimentului original, pur, esențial, sentimentul din cauza căruia eu, cărțile și întregul existăm, deci mi-a evidențiat imperiozitatea iubirii.

Povestea romanului îi are ca protagoniști pe Tudor și Micaela, care trag după ei o iubire tulburătoare, măcinată de rugozitățile unei gelozii colosale, cărora i se alătură o dorință aprigă de manifestat a superiorității bărbatului în fața femeii; are la bază intuiția masculină, seducția, dar în același timp, detașarea conștientă. Tudor reprezintă tipul cuceritorului, care dorește să-și mai adauge un trofeu în vitrina emoțională, încercând să o seducă pe Micaela. Începe prin a-i trimite scrisori de dragoste, la care însă nu primește niciun răspuns. Acea muțenie prelungită în disperare s-a materializat în durerea cuvântului, iar bărbatul începea să se atașeze de „viitoarea pradă”. Până la urmă, tânăra studentă cade inocentă în acest joc sentimental al voluptății, ale cărui reguli îi sunt necunoscute. Cei doi duc o viață ideală inițial, până când Tudor își reamintește de intenția lui de cucerire, de pângărire a sufletului partene-

rei, nu de o eventuală comuniune cu el. În cele din urmă, el realizează că lanțurile pasiunii sunt de neclintit, așa că încercă să reintereze cuplul. Din acel moment începe o continuă luptă de recucerire, devastatoare și autodistructivă, care nu le oferă nicio clipă de liniște. Ei își găsesc ferici-

rea și echilibrul în sfera thanatosului, destinul amândurora fiind finalizat de câte o sinucidere.

Lăsând deoparte tragismul întâmplărilor am reușit să accept iubirea ca atare, deoarece iubind, trăiești și renaști. M-am regăsit în personajul lui Tudor încercând să mă feresc de responsabilitățile pe care le impune contingentul, prin afundarea

în lumea livrescului. Bărbatul, înainte de moarte, concluzionează: „Numai dragostea și creația fac viața vrednică de a fi trăită și, totodată, de a fi părăsită fără respect. N-am creat nimic care să rămână generațiilor viitoare, dar am avut dragostea.” Așadar, sunt supus următoarei condiții: SĂ IUBESC sau SĂ FIU IUBIT, deoarece atunci când m-am născut am făcut-o prin durere, fiind nevoit să mă mai procreez încă odată, atunci când iubesc. Cartea „Invitație la vals” a fost cea care m-a cucerit, reoferindu-mi puterea de a cuceri și a fi cucerit.

*Elev fruntaș Andrei Ioan RODILĂ, X E
(participare la Concursul de creație literară
„Cartea care te cucerește”, organizat de
Consiliul Județean Alba și Biblioteca Județeană
„Lucian Blaga” Alba)
Profesor îndrumător Mircea Cosmina*

ATELIERELE DE CREATIE LITERAR-ARTISTICĂ ALE ELEVILOR ȘI STUDENȚILOR MILITARI, EDIȚIA A XIII-A

Atelierele de creație literar-artistică – porți spre cultură, ferestre spre frumos, căi spre suflete sincere, pași prin imaginație, vibrații de sensibilitate, revărsare de emoții, metafore ale vieții trăite adolescentin, cadențe ale gândului curat.”

Timp de trei zile (31.03-02.04.2017), Colegiul Național Militar “Mihai Viteazul” Alba Iulia a găzduit, cea de a XIII-a ediție a “Atelierelor de creație literar-artistică ale elevilor și studenților militari”.

La această întâlnire pe tărâmul artelor au participat, alături de elevii colegiului militar gazdă, câte 35 de elevi din Colegiul Național Militar “Dimitrie Cantemir” Breaza și Colegiul Național Militar “Ștefan cel Mare” Câmpulung Moldovenesc. De la Colegiul Național Militar “Tudor Vladimirescu” Craiova au participat 24 de elevi, iar de la Academia Forțelor Aeriene “Henri Coandă” Brașov și Academia Tehnică Militară București, câte 15 studenți.

Acest Festival al artelor cuprinde activități pe ateliere (arte plastice, lectură și creație literară, dansuri, interpretare a cântecului popular românesc, conservare a tradițiilor populare românești) și nu și-a propus o ierarhizare a valorilor și talen-

telor, ci un prilej de întâlnire pe tărâmul artelor. La această ediție, am avut colaboratori de profil din municipiul Alba Iulia, astfel: Biblioteca Județeană “Lucian Blaga”, Liceul de Muzică și Arte Plastice “Regina Maria” și Cercul Militar Alba.

Reverberații artistice în cadență. Prima zi de ateliere

În după-amiaza zilei de joi, au sosit în Bălgradul istoric al lui Mihai Viteazul tinerii oșteni ai lui Cantemir, Ștefan cel Mare și Tudor Vladimirescu, alături de studenți din Academia Forțelor Aeriene “Henri Coandă” și Academia Tehnică Militară București. După ședința tehnică, desfășurată în prezența doamnei profesor dr. Georgiana Mîndrilă, inspector în cadrul Statului Major al Forțelor Terestre, a locțiitorului comandantului colegiului militar albaulian, colonel Gheorghe Urian și a consilierului educativ, profesor Simina Dura, în dimineața zilei de vineri, 31 martie a.c., a avut loc festivitatea de deschidere a celei de a XIII-a ediții a Atelierelor de creație literar-artistică ale elevilor și studenților militari. În prezența reprezentanților Statului Major al Forțelor Terestre, ai inspectorului școlar gene-

ral adjunct, profesor Alexandru Dăncilă, de la ISJ Alba și a oaspeților, comandantul colegiului militar gazdă a declarat deschise activitățile atelierelor după o scurtă prezentare a importanței acestor “întâlniri pe tărâmul artelor, unde învățăm și ne inspirăm unii pe alții”.

Începând cu ora 10.00, fiecare atelier și-a început activitatea. Atelierul de tradiție românească,

moderat de către doamna drd. Petruța Pop, redactor la **R a d i o** Reîntregirea Alba Iulia și, de curând, director al **C e r c u l u i** **M i l i t a r** Alba. Aici,

participanții au asistat la o prezentare și au vizionat un documentar cu reconstituirea unui port popular de secol al XIX-lea. La atelierul de creații literare, ne-a onorat cu prezența doamna Felicia Colda de la Biblioteca Județeană “Lucian Blaga”, poet și om al cuvântului. Aici s-au împletit armonios versurile, trăirile, toate pe acorduri de chitară. Am trecut, apoi, pe la atelierul de dansuri, unde pașii de dans erau acoperiți de aplauze și însoțiți de bucurie și zâmbete. La atelierul de interpretare, ne-au fost alături profesioniști ai domeniului, în persoana domnilor Ionuț

Fulea, Ghiță Groza și Daniel Iancu din cadrul Cercului Militar Alba. Crâmpeie de folclor au împărtășit elevilor și studenților militari doi mari culegători și păstrători ai culturii și tradițiilor românești, Oana Bozga-Pintea și Ionuț Fulea. Apoi, participanții s-au antrenat și simțit bine pe ritmuri contemporane cu Vasile Barboș din Cluj-Napoca.

Joc de culori și originalitate în a doua zi a atelierelor de creație

În prima parte a zile de 1 aprilie a.c., s-au desfășurat activitățile atelierului de arte plastice, unde participanții și-au însușit câteva metode din tehnica șervețelului, din arta și tehnicile grafice, sub îndrumarea doamnei profesoare Noemi Kusztos. În cadrul atelierului de dansuri s-au făcut ultimele repetiții pentru spectacolul final care, conform tradiției, încheie atelierele de creație literar-artistice ale elevilor și studenților militari.

Pe holul sălii trofeelor din colegiul gazdă au fost expuse tablourile elevului sergent Costea Mircea și ale elevului caporal Șchiopu Mihai, ambii din colegiul militar Alba, precum și ale studentului Vlad Olariu de la Academia Tehnică Militară.

“E un ceremonial și un act investit cu funcția esențială a celebrării artei: pictura i-a slujit pe zei, poezia le-a dat glas, dansul i-a venerat și le-a geometrizat formele la nivel ideal, muzica a deschis drumul spre armonie și frumusețe spirituală.”

Activitățile atelierelor, experiențe frumoase și "minunate mereu"

Arta, această chimie a emoțiilor, a poposit în colegiul militar din Alba Iulia și, timp de trei zile, a transformat mediul cazon într-un univers de cunoaștere artistică. În această simfonie de culori, cântece, dans și poezie, protagoniștii au fost elevii și studenții militari, unii dintre ei, absolvenți ai colegiilor militare, dar și îndrumătorii lor. Cu toții s-au reunit în această expresie a creativității, atelierul, pentru a induce o idee, un sentiment sau o trăire, prin modul lor propriu de a vedea lumea și de a recepta lucrurile din jur. A fost o experiență frumoasă, unică, dar "minunată mereu", care ne-a determinat pe toți să dobândim și să promovăm nevoia de artă și frumos (profesor dr. Cosmina Mircea).

Și... impresiile de la final

"Am ales să particip la ateliere pentru că îmi place foarte mult muzica, ea face parte din mine. Recunosc că sunt foarte entuziasmată să îmi revăd foștii colegi din liceu, reprezentând cu cinste colegiul militar cantemirist. De aceea, cu prilejul acestui eveniment se întâlnesc oameni plini de entuziasm și forță interioară și de abia aștept să le vad reprezentările scenice și să ne bucurăm împreună de acest minunat spectacol..." (elev fruntaș Andreea Giurescu);

"În opinia mea atelierele de creație reprezintă un moment special, unic, minunat, un prilej care unește liceele militare și academiile. Participarea la acest eveniment ne face mereu deosebită plăcere. Acest moment al anului este și un prilej de relaxare, de uitare a tuturor problemelor și de a vedea momente artistice unice. Sunt onorat și îmi face deosebită plăcere să fac parte din corul domnului profesor Forfotă Emil. În final doresc să îi felicit și să le mulțumesc tuturor participanților și persoanelor ce fac posibilă susținerea acestor ateliere de creație". (elevului plutonier adjutant Hariga George de la Colegiul Național Militar din Câmpulung Moldovenesc);

"Muzica reprezintă o metodă de eliberare, de exprimare a emoțiilor și de refugiu, în orice fel de moment, fie el bun sau rău". De asemenea, pentru tânărul cantemirist "atelierele de creație reprezintă un apogeu al activității sale artistice, o modalitate prin care poate interacționa cu ceilalți colegi, de a învăța lucruri noi și de a se autoperfecționa", ne-a mărturisit elevul caporal Anica Valentin de la Colegiul Național Militar "Dimitrie Cantemir" Breaza.

"Atelierele de creație reprezintă atât un prilej de a evada din tot ceea ce ține de viața cotidiană, cât și o modalitate de a lega noi prietenii. De ase-

menea, sunt de părere că aceasta activitate poate fi considerată o modalitate de a evita uniformitatea, ceea ce reflectă unicitatea fiecăruia printr-o armonie a grupului. Alba Iulia, oraș cu o vastă

însemnătate istorică este gazda noastră pentru 3 zile petrecute cu această ocazie. Oamenii sunt foarte primitivi, foarte deschiși, sociali, dornici de noi prietenii, ceea ce fructifică o adevărată conexiune între elevii și studenții din medii diferite. În ceea ce privește activitatea de cenaclu literar, poezia este singura care îmi oferă prilejul de a recrea prin cuvânt anumite aspecte care țin strict de cultivarea zonelor tainice ale sufletului. Nu e ușor, dar nici imposibil, fapt ce mă determină să continui pe drumul deja ales.” – elev sergent Balea Denisa;

“Iată că am ajuns la Colegiul Național Militar “Mihai Viteazul” Alba – Iulia, o unitate de învățământ extra-

ordinară a armatei. Sunt fericit că sunt aici alături de cei mai tineri boboci ai Armatei României, am asistat de-a lungul timpului la mai multe ateliere de creație care mi s-au părut excelente pentru promovarea culturii românești și a entității noastre naționale. Mă refer aici la prezentarea costumelor naționale, prezentarea unor picturi foarte frumoase realizate de elevii militari, precum și muzica populară, autentică, dar și ușoară. Mi-am dat seama că militarii sunt oameni extraordinari de talentați, pe lângă activitatea supraomenească pe care o desfășoară zilnic.

Un elev militar, este un elev amplu, complex, deosebit, care știe să cânte, să danseze, să picteze, știe să fie cât se poate de serios, deschis spre a învăța continuu.” (Vasile Barboș, jurnalist militar în trustul de presă al Ministerului Apărării Naționale).

“E primul meu an când particip la atelierele de creație și nu am experiențe în anii trecuți. Pot spune că anul acesta a fost grozav! Activitatea de cenaclu în care am fost implicat mi-a oferit ocazia să văd cât de talentați sunt tinerii elevi și studenți militari, în arta cuvântului. A fost cu adevărat o zi minunată cu activități ce m-au sustras din contingent. De acum, atelierele de creație vor avea un loc special pe lista evenimentelor mult așteptate, alături de vacanțe și ultimul apel.” (elevul caporal Dumitrașcu Bogdan, colegiul militar gazdă).

Elev caporal Anișoara Ilișca COMAN, X E

VETERANII DE RĂZBOI – ISTORIA VIE A ROMÂNIEI

VETERANII DE RĂZBOI – SIMBOLURI ALE CURAJULUI ȘI DEVOTAMENTULUI

Este o dovadă de bun simț să-ți cinstești părinții, familia, educatorii, țara și neamul în mijlocul căruia ți-a fost dat să te naști și te-ai format ca om și cetățean. O datorie de suflet și de minte este să preiei valorile pozitive ale poporului tău și ale omenirii și să te formezi în spiritul lor, să crezi în mai bine și să lupți pentru el ca să te poți ridica atunci când ești îngenuncheat, trebuie să aduni în tine din tradițiile poporului tău, energie, voință, îndârjire și multă, multă omenie.

Este o dovadă de loialitate, de respect, de dragoste și de mândrie să porți cu tine, pe drumurile vieții, amintirea școlii în care te-ai format, chipurile educatorilor și ale colegilor, cu luminile și umbrele lor, pentru că ele sunt componente ale vieții tale, din care să extragi învățăminte pentru propria personalitate.

Colegiul militar, prin efortul, competența și dăruirea pedagogică și profesională a profesorilor și a ofițerilor – instructori, și-a câștigat, în sistemul învățământului românesc, prestigiosul statut de școală de elită. Generații după generații, elevii

au primit lumina educației această instituție păstrând în memoria lor afectivă, locul unde s-a făcut și se face carte cu seriozitate.

Toate întâlnirile tradiționale cu absolvenții confirmă meritul acestora de a se ridica

la rangul de modele umane complexe prin tot ceea ce au făcut în școală, în Armată și în viață. Veteranii absolvenți ai acestui liceu au făcut cunoscută generațiilor de elevi o istorie bogată în realizări și tradiții, dar și în evenimente dramatice ca o reconstituire cu valoare educativ-patriotică și ostășească.

*Ajutor analist programator
Aurora ITU*

ÎN VIZITĂ LA COLEGIUL MILITAR ALBAIULIAN

Adrian Chira, micul soldat din Târnăveni, cunoscut și prezentat alături de militarii din Târgu-Mureș, la defilare sau interpretând Imnul Național sau o poezie patriotică. Pe militari

îi vede adevărate modele. Pentru a ajunge ca ei, începutul este colegiul militar. Primit de către elevi și comandantul colegiului, colonel Marcel Domșa și tratat asemeni unui camarad, Adrian a îmbrăcat uniforma bleumarin cu dungă roșie la pantalon, asemeni unui general, a primit un carnet de elev cu titlu onorific. Ne-a mărturisit, printre altele, că vrea să ajungă ofițer de infanterie și general cu patru stele. Pasiunea lui pentru geografie, istorie, dinozauri, dar și spiritul patriotic și hotărât au fost dovedite în cadrul scurtelor vizite făcute la clase, unde colegii mai mari aveau ore de istorie, de geografie, de limba și literatura română sau de pregătire militară. A participat, alături de familie, la ceremonia dedicată Zilei de 9 mai desfășurată la Alba Iulia. Cu dezinvoltura, naturalețea și entuziasmul în abordarea preocupărilor, a stârnit numeroase zâmbete, aplauze și încurajări. Succes mult Adrian, să crești mare și să crezi mereu în visul tău!

*Elev caporal
Antonia SIMIONESCU, XI E*

CEREMONIE DEDICATĂ ZILEI DE 9 MAI

Ziaua de 9 Mai, cu triplă semnificație istorică pentru poporul roman: Ziua Victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial, Ziua Independenței de Stat a României și Ziua Europei a fost sărbătorită la Alba Iulia, la Cimitirul Eroilor.

În prezența reprezentanților instituțiilor publice, a serviciilor deconcentrate, a Bisericii și a cadrelor militare

din Garnizoana Alba Iulia, ceremonialul a început la ora 12:00, cu intonarea Imnului

Național al României și oficierea slujbei de pomenire a celor trecuți în veșnicie, după ce și-au făcut datoria față de semeni, față de neam și față de țară. De ase-

O altfel de lecție de istorie

În data de 24 februarie, pentru a sărbători Dragobetele, la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” s-a făcut cunoscută legenda Dragobetelui, recitându-se poezii care reflectă iubirea autohtonă, puritatea sentimentului trăit alături de cel/ cea drag/ ă.

Întrucât Dragobetele datează din cele mai vechi timpuri, chiar și tinerii plecați pe front nu uitau de dragostea ce le-o purtau celor dragi. Astfel, sărbătoarea Dragobetelui a fost transformată într-o „altfel de lecție de istorie”, aniversând Centenarul Primului Război Mondial. Elevii au citit din corespondența de dragoste a soldaților români de pe front. Emoția activității a fost dată de mesajele cuprinse în cele câteva rânduri scrise pe front, din care străbat și acum, după 100 de ani, credința, dragostea și nădejdea. Cu credința în iubire învingi orice. Chiar și moartea!

Elev Luminița FILIP, IX A

menea, au fost susținute alocuțiuni privind semnificația Zilei de 9 Mai, urmate de ceremonialul depunerii de coroane, jerbe și buchete de flori la Monumentul Eroilor.

Ceremonia s-a încheiat cu defilarea Gărzii de Onoare a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, constituită din elevi de clasa a X-a, sub comanda maiorului Raul Turic.

*Elev caporal
Ioachim LIHOR, XI B*

|| CONTINUARE ÎN PAG. 48 >>

OMAGIU

PE 28 aprilie, la Monumentul Veteranilor din Cimitirul Eroilor din Alba Iulia s-a desfășurat ceremonialul omagierii veteranilor căzuți pe câmpurile de luptă pentru apărarea valorilor fundamentale ale poporului român: credința strămoșilor și hotarele patriei. La activitate au participat militarii Batalionului 136 Geniu „Aplum” din Alba Iulia, cadre militare din cadrul garnizoanei Alba Iulia, veterani și soții de veterani de război, reprezentanți ai administra-

ției publice locale, ai instituțiilor publice descentralizate și ai bisericii.

În urmă cu 115 ani, la 29 aprilie 1902, regele Carol I a instituit titlul de “Veteran de război” în onoarea combatanților acoperiți de glorie pe redevitele Războiului de Independență, zi care a devenit, din anul 2007, Ziua Veteranilor de Război, în semn de recunoaștere a meritelor acestora pentru apărarea independenței, suveranității și integrității teritoriale a României.

Ziua de 29 aprilie este un reper în calendarul oricărui român, fiind ziua în care ne omagiem veteranii de război, acei viteji care au recurs la sacrificii pentru ca noi, astăzi, să putem trăi liberi. Veteranii de război – acele icoane ale curajului și devotamentului față de țară. Titlul de veteran de război, cu sonorități grave și solemne, plin de cinste și respect, nu este oferit de cineva anume la zile festive, ci se dobândește prin jertfă, făcându-ți exemplar datorica sfântă atunci când patria și neamul sunt în primejdie și te cheamă să dai măsura iubirii ce le-o porți. Respectul nostru pentru sacrificiul dumneavoastră, stimați veterani!

Elev caporal Amalia ABRHAM, XI E

Întâistătorul Bisericii Ortodoxe Române a explicat faptul că Biserica a ales sărbătoarea Înălțării Domnului ca zi de pomenire a eroilor pentru a ne învăța că există o legătură tainică între Crucea suferințelor, Învierea și Înălțarea Mântuitorului Iisus Hristos și jertfa eroilor neamului. Cultul eroilor este o adevărată cultură a sufletului românesc care crede, simte și mărturisește că iubirea este mai tare decât moartea. Această zi sfântă a înălțării Domnului la cer este și ziua în care facem pomenirea înălțării sufletelor, tuturor eroilor din neamul nostru, spre tronul Tatălui ceresc. Eroii noștri sunt pilde însuflețitoare și demne de urmat, căci și-au jertfit viețile pentru libertatea și unitatea neamului, udând cu sângele și lacrimile lor acest pământ românesc, pentru binele și viitorul nostru.

ÎNĂLTAREA DOMNULUI ȘI ZIUA EROILOR

La ceremonia dedicată acestei sărbători la Monumentul Eroilor din Alba Iulia au participat, alături de cadre militare în activitate, în rezervă și în retragere, de reprezentanții administrației publice locale, de un sobor de preoți și elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”. Garda de onoare a colegiului a fost constituită din elevi ai claselor a X-a, sub comanda maiorului Raul Turic.

Profesorul de istorie Dan Anca din colegiul militar albaian în alocuțiunea adresată audienței și dedicată acestor zile de mare săr-

bătoare națională ne-a reamintit versurile poetului Nichita Stănescu: „Nu-l uitați pe cel căzut în război,/Lăsați-i din când în când un loc liber la masă,/Ca și cum ar fi viu între noi,/Ca și cum s-ar fi întors acasă.//Nu-l uitați pe cel căzut în război,/Strigați-l din când în când pe nume,/Ca și cum ar fi viu printre noi/Și atunci el va surâde în lume.”

Elev fruntaș

Ilișca Anișoara COMAN, X E

VENI VIDI VICI !

Aceasta este deviza concursului „Problema Solvenda” pentru noi, echipa *Eagle’s Squad*, formată din elevii claselor a X-a, Andrei Crăciun-Puiu, Vlad Velțan și Bogdan Dumitrașcu. Am aflat despre acest concurs pe teme istorice, aflat la a II-a ediție, de la domnul profesoară de istorie, Anca Dan și am decis, fără ezitare să răspundem provocării. Concursul a fost organizat de „Mathias Corvinus” Collegium din Cluj-Napoca și fundația „Case Solvers” România.

Prima etapă, cea a preselecțiilor, a constat într-un test online: o parte de eseu istoric și una de logică matematică. Au fost selectate 12 echipe din diverse licee, echipaje atât românești, cât și maghiare, iar pe data de 5 aprilie am primit studiul de caz: o problemă economico-religioasă din secolul al XVI-lea a lui Albert de Brandenburg, duce al Prusiei. Studiul de caz supus dezbaterii a fost trimis pe adresele de e-mail personale, prezentat parțial, urmând ca fiecare echipă înscrisă în concurs să formuleze o soluție istorică proprie.

Am avut la dispoziție 72 de ore pentru realizarea unui proiect Power-Point în care să prezentăm soluția proprie, iar în data de 8 aprilie ne-am prezentat proiectul la Universitatea „Sapientia” din Cluj-Napoca. Susținerea proiectului a fost continuată printr-un dialog deschis cu membrii juriului, format atât din profesori universitari, din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” și ai Universității „Sapientia”, cât și din reprezentanți diplomatici ai Ungariei, domnul consul Polonyi Geza.

Răspunsurile complexe date de membrii echipei noastre au încântat membrii juriului, care ne-au apreciat bagajul solid de cunoștințe izvorât din pasiunea pentru istorie, spontaneitatea și creativitatea. Premiile obținute au fost pe măsură: bilete la festivalul de muzică pentru tineret „VIBE” din Târgu Mureș și o excursie gratuită pe timpul vacanței de vară, la Budapesta.

Elev caporal Andrei CRĂCIUN-PIUIU, X C

Concursul național de informatică aplicată „CIP” - 2017

La Concursul Național de Informatică Aplicată „CIP” – 2017 organizat de către Inspectoratul Școlar Județean Vaslui și Palatul Copiilor Vaslui, adresat elevilor pasionați de informatică care doresc să-și verifice aptitudinile de operare pe calculator, au participat și elevii ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”. După parcurgerea etapelor regulamentului și promovarea cu succes a selecției, elevii au obținut două premii și o mențiune, astfel: elevul fruntaș Horațiu Creț din clasa a X-a B, îndrumat de către doamna profesoară Mihaela Roșu, premiul I; elevul Andrei Avram, îndrumat de către doamna profesoară Maria Teglaș, premiul III, iar elevul Răzvan Ciobanu, sub îndrumarea doamnei profesoare Luminița Marian, mențiune. Pasiunea pentru TIC a elevilor se poate intensifica în colegiul militar albaiulian, care asigură toate condițiile necesare unei astfel de pregătiri.

Elev Adelin LEAHU, IX C

BALUL JUDEȚEAN AL BOBOCILOR

Casa de Cultură a Sindicatelor din Alba Iulia a găzduit Balul județean al bobocilor, ajuns la cea de a VII-a ediție și organizat de către Consiliul Județean al Elevilor Alba în parteneriat cu Interact Club Alba Iulia. Conform regulamentului, participă perechile de Miss și Mister din fiecare liceu înscris la eveniment. Anul acesta au concurat pentru titlul de Miss și Mister 2017, șase perechi de boboci, printre ei numărându-se și Oana Vențel și Andrei Broscăreanu, Miss și Mister Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”.

Tematica evenimentului a fost cultura hip hop, reprezentând o provocare pentru cele 6 perechi de boboci carismatici și talentați. Calitățile artistice, nivelul cunoștințelor, atitudinea, maniera de prezentare și prezența scenică au contat pentru cei care au concurat și cei care au jurizat pentru titlurile de Miss și Mister Boboc Alba 2017.

„Spectacolul a debutat cu proba de prezentare prin care publicul a făcut cunoștință cu bobocii. Aceștia au imitat pe cei mai apreciați artiști ai acestui gen muzical, purtând articole vestimentare în conformitate cu tema balului. Cunoștințele lor despre cultura hip hop au fost puse la încercare în proba de cultura generală, urmată de o proba de dans în cadrul căreia aceștia au avut ocazia să își pună în scenă cele mai bune mișcări și două probe surpriză pregătite de organizatori. Finalul a aparținut marilor câștigători, desemnați de juriu, remarcați și aplaudați îndelung de către public” (ziarulunirea.ro).

Titlul de Miss Boboc Alba 2017 a fost câștigat de eleva noastră Oana Vențel, care a reușit să impresioneze atât juriul, cât și publicul. „A fost o experiență unică și memorabilă, am cunoscut oameni minunați, am împărtășit experiențe și am trăit sentimente frumoase și emoționante. Evenimentul a presupus implicare, muncă și efort din partea tuturor, participanți și organizatori.” (Oana Vențel).

Elev caporal Amalia ABRIHAM, XI E

COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL” DIN NOU PE PODIUM LA CONCURSUL NAȚIONAL „CULTURĂ ȘI CIVILIZAȚIE ÎN ROMÂNIA”

ÎN perioada 13-16 mai 2017, la Râmnicu-Vâlcea, s-a desfășurat etapa națională a Concursului Național „Cultură și civilizație în România”. Și în acest an, echipajul colegiului militar albaiulian constituit din: el. sg. Raul-Sebastian Traica, el. cap. Sorin-Ionuț Avram și el. Oana Vențel au reprezentat județul Alba la faza națională.

Concursul a constat într-o probă teoretică, prezentarea portofoliului și a proiectului de conservare a tradițiilor și obiceiurilor studiate și o probă practică. La proba teoretică a fost prezentată lucrarea „Glasul aurului – monografia mineritului în Roșia Montană” având ca subiect istoria localității Roșia Montană, portul popular, tradițiile și obiceiurile păstrate cu sfințenie pe aceste meleaguri. Apoi, prin proiectul de conservare s-a urmărit promovarea pe plan național și internațional a tradițiilor locale și dezvoltarea turismului în zonă.

La proba practică, elevii militari au prezentat o scenetă inspirată din istoria și tradițiile localității Roșia Montană reușind să prezinte, într-un mod original, elemente de istorie locală, date despre personalitățile comunei, obiceiurile specifice, portul popular. Toate au fost susținute folosind particularitățile de limbaj ale roșienilor. Prestația elevilor în uniformă a fost aplaudată la scenă deschisă de către spectatori, dar și de către juriul care a acordat echipajului militar 95,2 puncte, obținând Premiul II la faza națională a acestui concurs. Coordonați de către profesorii Simina Dura și Dan Anca, elevii în uniformă dovedesc interes

și preocupare pentru păstrarea tradițiilor locale și promovarea lor ori de câte ori apare prilejul.

Tradițiile și obiceiurile județului Alba au fost prezentate atât peste hotarele județului, la diferite concursuri și proiecte naționale, cât și peste hotarele României în cadrul proiectelor școlare Comenius derulate în ultimii ani. Elevii colegiului militar albaiulian au devenit ambasadori ai tradițiilor populare românești.

Elev Oana VENȚEL, IX E

STARTUL PROIECTELOR YOUTHBANK CĂȘTIGATE DE COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „MIHAI VITEAZUL”

YouthBank oferă tinerilor un cadru în care să lucreze împreună și să ia decizii privind comunitatea din care fac parte. Tineri cu vârste între 15 și 20 ani promovează și administrează transparent un fond special destinat finanțării și implementării proiectelor de către liceenii. Este un mecanism prin care sunt încurajate comportamente ale tinerilor legate de: filantropie, inițiativă civică și responsabilitate.

În 2017, au aplicat pentru finanțare 10 echipe, formate din tineri provenind din 7 din cele 11 licee din municipiul Alba Iulia. Dintre acestea, au fost selectate spre finanțare 5 proiecte, în valoare totală de 17.128 lei. Au fost implementate cu succes 4 dintre acestea, iar un proiect nu a fost realizat.

Programul YouthBank încurajează implicarea directă a tinerilor în viața comunității, ei câștigând, în acest fel, încredere în propriile forțe, dobândind abilități de comunicare, negociere, administrare financiară și de conducere. Prin programul YouthBank, Fundația Comunitară Alba crește, în fapt, lideri pentru comunitate.

Surse: paginile din Facebook ale YouthBank Romania <https://is.gd/lfj6zf> și Fundației Comunitare Alba <https://is.gd/VWamsz>

Liga tineretului

La Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” s-a dat startul competiției sportive, intitulată „Liga Tineretului”.

Conform programului competițional, la ora 10:00, au început meciurile de fotbal, la care s-au înscris echipele Colegiului Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, Colegiul Tehnic „Alexandru Domșa” Alba Iulia și Colegiul Economic „D.P. Marțian” Alba Iulia. După meciurile de handbal vor urma cele de handbal și volei pe nisip, pe baza sportivă a instituției gazdă, iar după meciurile din sala de sport s-au desfășurat jocurile de tenis de masă.

Luni, 15 mai, de la ora 10:00 au avut loc întrecerile sportive cu caracter individual: triatlon (tir sportiv cu armă cu aer comprimat, aruncarea grenadei și alergare 1.000 m – un traseu aplicativ cu obstacole), probe individuale (aruncarea greutății, a mingii de oină, săritura la groapa cu nisip, flotări, tracțiuni, trăsul sforii). Proiectul s-a încheiat miercuri, 17 mai, în șanțurile Cetății cu o competiție de cros.

Arhimatematicus

Concursul de matematică „ArhimatematicuS”, s-a adresat elevilor de gimnaziu din mediul rural și a fost

coordonat de către elevii Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” pasionați de matematică și membri ai centrului de excelență, coordonat de către doamna profesoară Anamaria Fuia.

Acest proiect a fost finanțat de către Fundația Comunitară Alba, prin programul YouthBank. Cei 85 de elevi înscriși în competiție au avut ocazia de a cunoaște programul elevilor în uniformă, fiind găzduiți o noapte în colegiul militar gazdă și integrați în programul zilnic. Au vizitat colegiul, au fost însoțiți și consiliați de către elevi, au participat la o demonstrație specifică orelor de pregătire militară, cu elemente specifice instrucției de front, au vizitat poligonul de tir, au servit masa, au socializat și au găsit răspuns la toate întrebările și curiozitățile lor. Subiectele concursului au fost realizate, la nivelul fiecărui an, de către elevii din echipa de proiect, corectura fiind executată tot de către ei. Micii concurenți au trecut cu brio proba și au fost recompensați cu medalii și diplome. Cei mai buni au fost premiați cu tricouri purtând sigla concursului și rechizite de foarte bună calitate. Cel mai bun elev matematician, Dan-Alexandru Truță, elev al Școlii gimnaziale „Mihai Eminescu” din Șard, clasa a VIII-a, ce a obținut cel mai mare punctaj, a fost premiat cu o tabletă în valoare de 749 de lei.

Concursul a fost o bucurie împărtășită. Apoi, pentru cei mici a fost o experiență de neuitat în mediul cazon specific colegiului militar, iar pentru ceilalți, un bun prilej de a-și demonstra abilitățile de organizatori, coordonatori, corectori și viitori lideri militari. Momente și experiențe frumoase au împărtășit și profesorii coordonatori și însoțitori. Pentru toate acestea echipa de proiect le mulțumește tuturor celor care au contribuit la buna desfășurare și reușita acestei minunate activități.

Elev caporal Andreea MOISA, XI B

ȘCHIMB ÎNTRE GENERAȚII

ÎN dimineața zilei de 25 mai, cei 103 elevi din clasa a XII-a au primit gradele de ABSOLVENT promoția 2013-2017, ce poartă denumirea onorifică „Mărăști, Mărășești și Oituz – 100”. Timpul are neplăcutul obicei de a trece ireversibil. După primirea epoletilor de absolvent, a urmat schimbul de generații. În clasele unde au învățat patru ani, unde au prins în cununa cunoașterii atâtea noțiuni, definiții și experiențe, le-au luat locul în bănci, cei din clasele a XI-a. A sosit clipa ca, adolescența să primească sărutul maturității.

Ultima ora de curs a fost dedicată, conform tradiției, predării ștafetei celor care, mâine vor trece în clasa a XII-a. În schimbul unor îmbrățișări și urări de succes, absolvenții au împărțit sonete, fotografii, au rețrăit amintiri, au împărțit emoția momentului și au scris penultima filă de jurnal a promoției a 66-a a Colegiului

Național Militar „Mihai Viteazul”. Fiecare adolescent poartă în suflet un vis pe care-l vede realizabil, o consecință a seriozității și maturității de care dau dovadă. Apoi, visurile lor au prins contur în urmă cu patru ani, când au îmbrăcat, pentru prima dată, uniforma de elev al colegiului militar, parcurgând anii de liceu și ajungând la momentul absolvirii. Emoțiile sunt intense, iar lacrimile sunt când de bucurie, când de nostalgie. Bucurie pentru absolvire și trecerea într-o nouă etapă – VIAȚA și mahnire pentru despărțirea de colegi, de prieteni, de liceu și de tot ceea ce au trăit în cei patru ani”.

Succes, dragi absolvenți, reușiți la examenul maturității și în viață! Să nu uitați că ați făcut parte din marea familie a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, a fost mesajul comandantului colegiului, colonel Marcel Domșa.

Elev caporal Cătălin BĂLĂȘEL, XI A

BALUL DE ABSOLVIRE, ACEST REFREN AL ADOLESCENȚEI

Sala de evenimente Mercur Lux a găzduit, pe 26 mai, balul de absolvire a promoției „Mărăști, Mărășești și Oituz – 100” a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”.

Din perspectiva absolventului, pot să spun că sunt mândră de modul în care ne-am mobilizat pentru organizarea unui eveniment de suflet, care să ne definească personalitatea și să ne facă memorabilă istoria pe care am scris-o în acest colegiu.

Eleganța, bunul gust și rafinamentul s-au văzut atât în ținutele absolvenților, cât și în cele ale partenerelor lor, dar și în atitudinea pe care au avut-o cu toții. Invitații ne-au împărtășit atât bucuria, cât și emoțiile pe care le-au traversat. Balul a debutat cu un dans elegant, realizat de cele 60 de perechi de dansatori, sub privirile pline de admirație ale profesorilor, cadrelor militare și ale

celorlalți invitați. Dansul de început a fost conceput din suflet și cu pasiune, a avut ritmul inimilor absolvenților și menirea de a concentra întreaga viață în pașii eleganți ai valsului. Viața însăși am definit-o ca pe un dans: „deși uneori ne poticnim, important este să dansăm încrezători mai departe. Așa parcă am tot dansa.” După momentul dansului, domnul comandant, colonel Marcel Domșa, a luat cuvântul, transmițându-ne gândurile sale frumoase, motivându-ne și oferindu-ne curaj pentru examenele care urmează. Sperăm că acest bal să rămână în amintirea invitaților, dar și a absolvenților ca un moment unic, în care compania a III-a – absolvenți – a atins, din nou, așteptările.

Le mulțumim tuturor celor care ne-au fost alături și ne dorim ca, peste ani, să retrăim împreună emoțiile balului de absolvire.

*Elev sergent
Ioana ARGATU, XII E*

O EXCURSIE DE NEUITAT

Totul a început la ora de dirigință, când doamna dirigintă ne-a întrebat ce activități am prefera pentru săptămâna „Școala Altfel”. După numeroase dezbateri, am ales la nivel de clasă să mergem la Albac, o comună micuță din inima munților Apuseni, locul natal al unui coleg de al nostru. După un an în care ne-am acomodat unii cu alții, un an greu în care ne-am susținut și încurajat unii pe alții cât de bine am putut, noi, viitorii frunțași, am pornit la drum. Pentru început părea să fie o excursie oarecare, însă pe parcurs am descoperit că așteptările ne-au fost înșelate.

Am realizat că zona Albacului este frumoasă, aflându-se sub aripa protectivă a Munților Apuseni. Albacul reprezintă un loc istoric, zona de unde își are originile conducătorul răscoalei țărănești de la 1784, Horea. În această comună, am descoperit că avem mai multe locuri de vizitat decât ne-am fi așteptat; astfel că, în prima zi, am vizitat un izvor care are o poveste aparte: „se

spune că aici s-ar fi ascuns Horea când era căutat pentru a fi ucis”, afirma domnul Han, tatăl colegului nostru. Tot în acea zi, am avut ocazia să cunoaștem oameni minunați, oameni care au făcut ca șederea noastră acolo să fie cât mai bună și la nivelul așteptărilor. Așadar, domnul Han s-a dovedit a fi o persoană specială, implicată și devotată, un foarte bun cunoscător de istorie a zonei care dă dovadă de interes când vine vorba de activități cu scop educațional.

În cea de a doua zi, am planificat o vizită la peștera Scărișoara unde se află cel mai mare ghețar interior din Europa, potrivit spuselor ghidului. Cu toții am rămas plăcut impresionați de priveliștile frumoase de care am avut parte și de informațiile interesante pe care ni le-a comunicat ghidul. După această vizită, o drumeție pe dealurile din apropiere împreună cu doamna dirigintă și doamna profesoară care ne-au însoțit a fost tot ceea ce aveam nevoie pentru a socializa și a ne apropia mult mai mult unii de alții, bucurându-ne de priveliștea îmbinată cu aerul curat de munte.

Seara ne-a surprins cu un foc de tabără la care am participat alături de alte grupuri de elevi, un bun prilej de socializare de care am profitat la maxim, alegându-ne astfel cu noi prieteni. Dacă șederea noastră la Albac a fost mai mult decât perfectă datorită părinților care s-au implicat foarte mult,

Montană, locație vizitată în timpul întoarcerii noastre spre colegiu.

Odată ajunși lângă mină, înaintea noastră s-a înfățișat, cu o cască mare pe cap, un felinar în mână dreaptă și niște cizme pictate cu noroiul din mină, domnul Dorin Rus care a jucat rolul de călăuză pentru noi în timpul pătrunderii în mină. Am rămas foarte impresionați când am observat cu câtă trudă și pasiune acest om încearcă să pună pe picioare această zonă puternic exploatată. În ciuda condițiilor care lasă de dorit și lipsei fondurilor, ceea ce strălucește în ochii domnului Rus nu este aurul care se reflectă, ci pasiunea și patriotismul de care dă dovadă la fiecare pas. În interiorul minei, la 150 de m sub pământ, am avut parte de o scurtă povestioară cu caracter istoric despre cum romanii au transportat aurul de pe teritoriul țării noastre, secând din răspuțeri muntele. Am rămas cu toții cu gurile căscate când am observat cu câtă măiestrie sun săpați pereții muntelui, cutremurându-ne la gândul că un om

ar putea face asta și imaginându-ne cât de grea a fost viața minerilor în trecut pentru a realiza ceea ce aveam în fața ochilor.

După ieșirea din mină, domnul Rus ne-a încântat cu diverse tehnici de prelucrare a aurului cu ajutorul vechilor utilaje pe

care le deține chiar în spațiul unde se află și intrarea în mină. Cu urechile ciulite și ochii ațintiți la dânsul admiram din plin personalitatea sa uimitoare. Dânsul ne-a încurajat și îndrumat să ne îndeplinim adevăratul scop pentru care am venit la colegiul militar: pentru a apăra țara. Ne bucurăm enorm că l-am avut drept felinar atât în mină, cât și în această experiență, deschizându-ne cu adevărat ochii și făcându-ne să privim viața altfel.

Întreaga excursie a reprezentat pentru toți un bun prilej pentru socializare, o adevărată lecție de istorie și patriotism și, de asemenea, un impuls spre îndeplinirea scopului și visului nostru: să facem din România un loc și mai bun. Toate acestea nu ar fi fost posibile fără doamna dirigintă. Mă simt foarte norocoasă că am să petrec încă trei ani alături de dumneaei și, mai ales, îi suntem cu toții recunoscători că a avut grijă să petrecem cele mai frumoase trei zile de excursie din clasa a IX-a!

Elev fruntaș Mălina AVRĂMUȚ, IX B

O EXPERIENȚĂ UNICĂ

ÎN perioada 29-31 mai, în săptămâna „Școala altfel” noi, elevii clasei a X-a B, am desfășurat o excursie în localitatea Baia de Fier, județul Gorj, ocazie de descoperi câteva dintre frumusețile țării.

Primul obiectiv a fost Cetatea Devei. Imaginea panoramică a orașului ne-a dezvăluit un peisaj de-a dreptul în cântător. Orașul, dar și ruinele cetății în lumina soarelui palid de dimineață ofereau o imagine fantastică.

Cel de-al doilea obiectiv a fost Castelul Huniazilor, ce reprezintă unul dintre cele mai importante monumente de arhitectură gotică din România. Am reușit să pătrundem într-unul dintre cele mai spectaculoase locuri și am rămas surprinși de istoria inedită a castelului.

Următoarea destinație a fost municipiul Târgu Jiu, unde am vizitat ansamblul sculptural „Constantin Brâncuși” dedicat bătăliei de pe Jiu,

unde a luptat pentru prima dată și eroina Ecaterina Teodorescu. Sculpturile lucrate cu atâta artă ne-au atras privirile și ne-au stârnit în suflet sentimente atât de uimire, cât și de apreciere și admirație față de munca unei vestite personalități române.

În localitatea Baia de Fier am avut ocazia de a vizita Peștera Polovragi, a cărei intrare era o poartă de dimensiuni impresionante cu o amenajare aparte, ce ne-a stârnit interesul și curiozitatea și ne-a îndemnat să pășim înăuntru cu plăcere, să ascultăm ceea ce ghidul a avut de spus referitor la caracteristicile peșterii, la modul de formare, dar și la legendele locului. Pe lângă impresionatele istorisiri, am rămas plăcut surprinși și de felul în care ghidul se dedica muncii sale, dovedindu-se puternic înrădăcinat în misterele locului. De asemenea, am vizitat și Peștera Muierii cu o istorie bogată. În vreme de război, când bărbații plecau la luptă, aceasta a adăpostea femeile și copiii, de

unde vine și numele acesteia.

În ceea ce privește timpul petrecut la pensiune, trebuie să mărturisim că au fost trei zile pline de momente frumoase. Am

râs, am cântat, am desfășurat diferite jocuri pe terenul din cadrul pensiunii, și mai mult decât atât, ne-am bucurat din plin de clipele petrecute împreună, credem că această excursie a fost și un prilej pentru noi de a ne cunoaște.

În concluzie mărturisim că fie că este vorba despre Castelul Huniazilor, care ne-a impresionat prin măreția și vastitatea sa, dar și prin istorie și legende, fie de Cetatea Devei, ce ne-a surprins prin arhitectură, dar și prin amprente timpului asupra zidurilor

sale, fie că e vorba despre minunatele opere de artă ale lui Constantin Brâncuși, care ne-au făcut să realizăm și să apreciem mai multe adevăratele valori românești, obiectivele vizitate atât în localitate, cât și cele de pe traseul ce duce spre destinație, ne-au încântat și ne-au fascinat, iar atmosfera pe care am reușit să o creăm a fost de nedescris, niște experiențe unice, pe care doar făcând parte din cadrul unui colectiv minunat, zidit și consolidat în liceul militar, am reușit să le descoperim. Cu părere de rău a trebuit să punem capăt excursiei, însă nu înainte de a ne înarma cu o promisiune – trebuie să repetăm aceste momente unice.

Elev caporal Anca BĂDOI

Elev caporal Cristina OLTEAN, X B

Colindând pădurile

În timpul săptămânii „Școala Altfel”, noi, elevii clasei a IX-a A, am organizat o excursie în localitatea Întregalde din masivul Trascău, la aproximativ 30 de kilometri de Alba-Iulia.

Am fost cazați la pensiunea „Floare de Colț” a „Haiducului” Lucian și am fost întâmpinați cu multă căldură și bunătate, condițiile de cazare au fost foarte bune, camerele erau foarte curate și aranjate, mâncarea a fost pe placul elevilor, iar pădurea ce se vedea de la pensiune era fantastică.

Ca activități au fost organizate drumeții și seara karaoke. Am vizitat Cheile Întregalde, zona din apropierea Rezervației Naturale „Piatra Cetii” și zonei de agrement Roica.

Toți colegii împreună cu doamna dirigintă ne-am declarat mulțumiți de această experiență și de această scurta călătorie pe munte și ne dorim să parcurgem și altădată astfel de experiențe.

Elev Alexandru SZEKELY, IX A

TABĂRA MILITARĂ DE LA STÂNA DE VALE

ÎN data de 16 iunie, noi, elevii claselor a XI-a, am pornit plini de entuziasm în tabăra militară organizată la Stâna de Vale. Experiența taberei de instrucție organizată la sfârșitul anului școlar pentru elevii claselor a XI-a a fost cu siguranță una de neuitat. Am ajuns la Stâna de Vale oarecum reticenți, neștiind cum vor urma să fie aceste zile; iată însă că plecăm de aici încărcăți de amintiri frumoase.

A fost un privilegiu să ne lăsăm furăți de incredibilul peisaj montan care ne-a fost casă timp de cinci zile. Deși în primele zile vremea nu a fost îndurătoare cu noi, instructorii au făcut tot posibilul ca ploaia să nu fie un impediment în misiunea noastră. Am învățat tehnici esențiale de supraviețuire, cum să ne orientăm în spațiu, povești adevărate de viață ale militarilor purtați prin diferite locuri ale lumii, am făcut parte din Forțele de Operații Speciale pentru o zi, am avut ocazia să împărtășim întâmplări din viața noastră, instructorii fiind dornici să cunoască specificul colectivului în care trăim. Tabăra s-a dovedit a fi

de neuitat, plină de activități interesante și instructive întreprinse alături de cei care ne sunt colegi și prieteni. De-a lungul zilelor petrecute aici, am învățat noțiuni de bază necesare unui militar, precum supraviețuirea în condiții de izolare, orientarea după hartă precum și caracteristicile unor arme. Drumeția prin munți, cu toate că a fost obositoare, ne-a oferit experiențe unice; am cucerit cele mai înalte înălțimi, iar priveliștea cu siguranță ne-a rămas în suflet. În penultima seară am organizat discotecă în aer liber, ne-am adunat

cu toții la focul de tabără, am dansat, am legat prietenii mai strâns ca niciodată, știind că următorul an va fi ultimul în care ne vom afla în aceeași formație. Ultima zi a încheiat orarul activităților cu o scurtă drumeție la Izvorul Minunilor, unde ne-am desfășurat în voie și am lăsat fericirea să ne poarte sufletul în eternitatea pădurii. Pentru toate acestea datorăm mulțumiri militarilor veniți de la Unitatea Militară din Someșeni pentru a ne instrui.

Tabăra de instrucție s-a dovedit a fi nu doar constructivă, ci și distractivă, astfel că am avut activități de socializare, am făcut focuri de tabără și am mers într-o frumoasă drumeție. La final, elevii claselor a XI-a rămân bucuroși pentru ce au învățat și au făcut în această tabără, intrând odată cu plecarea spre casă în binemeritata vacanță de vară. Am rămas cu amintiri frumoase, lecții de viață importante și experiențe de care ne vom aduce aminte cu drag peste ani.

Elev sergent-major Maria CÎMPEAN, XI B
Elev sergent-major Mircea COSTEA, XI D

CULTIVAREA FRUMUȘETII INTERIOARE

„Secretul succesului constă în a vrea să câștigi și a ști să pierzi.” (Nicolo Machiavelli)

Această gândire m-a ajutat încă odată să mă calific la etapa națională a Olimpiadei de Religie, Cultul Catolic. Deși nu este catalogată o disciplină cu nivel de dificultate foarte înalt, pot spune, acum din proprie experiență, că aparențele înșală.

Citatele într-un număr extrem de mare, la care se adaugă trimerile, adică numărul versetului și al capitolului, precum și titlul cărții din care fac parte, trebuiau învățate cu exactitate, pentru că astfel de detalii fac diferența la o fază națională. Unele erau chiar și în latină, ceea ce îmi făcea munca și mai grea. Pe lângă acestea, mai aveam istoria religiei cu toate evenimentele și datele specifice programei pentru clasa a X-a.

A fost o perioadă de muncă intensă și de pregătire la un nivel înalt, o perioadă în care inclusiv timpul liber mi l-am dedicat studiului. Însă efortul considerabil s-a împletit cu pasiunea pentru nou și frumos, întrucât materia de anul acesta mi-a stârnit interesul și dorința de a afla mai mult. A fost o reală plăcere să mă documentez despre misterele creării lumii și tainele vieții lui Cristos. De asemenea, nevoia de a persevera, de a excela de la o competiție la alta, m-a motivat să dau tot ce am mai bun, ajungând astfel să ocup o poziție pe podium și să mă clasez pe locul al doilea la etapa pe țară.

A fost o experiență extraordinară, mai ales că anul acesta olimpiada s-a desfășurat la Timișoara, având astfel posibilitatea

de a-mi petrece câteva zile într-un oraș superb. Prietenii pe care le-am legat cu adolescenți din toată România, precum și amintirile din acea perioadă, le voi păstra în suflet pentru mult timp, cu siguranță. Se spune că meritele sunt ale elevului, însă sunt conștientă că fără sprijinul părinților și fără ajutorul profesorului meu de religie, Nistor Ioan, care mi-a oferit materialele necesare, dar și susținerea, încurajându-mă și făcându-mă să cred în mine, nu aș fi putut ajunge aici. Cu această ocazie, vreau să le mulțumesc din suflet! Iar acum, când această experiență a luat sfârșit, pot spune că o aștept cu nerăbdare pe următoarea, sperând ca în anul școlar următor să mă clasez, de ce nu, poate chiar pe primul loc.

Mi-aș dori, de asemenea, să închei prin a mărturisi că religia nu este doar o disciplină în plus pe lista materiilor care se predau în școală, ci este un mod de viață care îți deschide atât ochii minții, cât și pe cei ai sufletului.

„Fără credință, omul rămâne un simplu animal rațional care vine de nicăieri și se-ndreaptă către nicăieri.” (Petre Țuțea)

Elev caporal Ioana Anca TOMOIAGĂ, X B

PERFORMANȚA CA OBIECTIV ASUMAT

Subiect îndelung dezbătut în societatea românească actuală, dar și în cea europeană – pentru că, să nu fim ipocriți, ne confruntăm și unii și alții cu aceleași probleme în domeniul instrucției și educației, performanța și, mai ales, lipsa ei au făcut să curgă multă cerneală și au încins spiritele specialiștilor în educație, dar și ale diletanților. Cert este că această nesfârșită perioadă de tranziție către un deziderat incert nu a fost deloc benefică pentru calitatea procesului instructiv-educativ și nici pentru produsele sale.

Mai există oare speranță de remediere? Desigur, așa răspunde eu. Iar defecțiunilor le-aș aduce doar exemplul școlilor românești de calitate care nu au acceptat în ruptul capului să coboare ștacheta, ci, dimpotrivă, i-au ridicat pe elevi pentru a vedea dincolo de zidul ignoranței pentru a le permite să privească spre orizonturile cunoașterii, spre lumină și adevăr.

Există, din fericire, asemenea școli în România, și printre ele, la loc de frunte – și nu, nu e lipsă de modestie, se situează și colegiul militar albaiulian. Aici obținerea performanțelor în activitatea școlară, dar și în cea competițională este atât de prezentă, iar numărul elevilor evidențiați este pe an ce trece tot mai important, încât uneori ajungem să uităm efortul uriaș care se află în spatele acestor rezultate. Un efort constant asumat atât de către elevi, cât și de către profesori, în egală măsură. Pentru că, dacă acest binom nu funcționează foarte bine, rezultatele vor întârzia să apară.

Cu siguranță, performanța nu este pentru comozi, nu este pentru cei care refuză să iasă din zona de confort și să se înhame la un efort suplimentar constant și, uneori, demotivant, căci se poate reflecta negativ asupra altor sectoare de activitate și, desigur, în prea puținul timp liber

necesar relaxării și odihnei. Obținerea de performanțe presupune muncă, efort, dăruire, o motivație puternică și multe sacrificii asumate. Performerii pornesc la un drum presărat cu multe încercări la capătul căruia nu știu sigur dacă îi așteaptă victoria, căci singura certitudine este legată de prețul pe care acceptă să îl plătească – ore mai puține de somn, ieșiri mult mai rare cu prietenii, timp puțin pentru alte preocupări sau pasiuni, dar ei, performerii, se încăpățânează să rămână pe cale, să lupte și, adesea, să reușească. Pentru că învingătorii nu renunță niciodată, insistă, perseverează și o iau mereu de la capăt până obțin rezultatul dorit.

Așadar, da, cu siguranță, acești tineri nu sunt plămădă obișnuită, ci ei sunt dăltuiți în stâncă și în praf de stele și își forjează în fiecare clipă caracterul, voința și tenacitatea pentru a croi viitorul după un alt tipar, înnoit și generos, ei sunt cei care duc lumea înainte.

Profesor Carmen Cecilia ROMAN

Premianții Concursului județean de matematică „Mircea Ganga”

Printre cei aproximativ 60 de elevi participanți la Concursul județean de matematică „Mircea Ganga”, desfășurat în 20 mai, la Colegiul Național „I.M. Clain” Blaj, s-au numărat și patru elevi ai Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, care au adus rezultate frumoase. Este vorba de elevul caporal Nicolae Bodea (X), care a obținut premiul II sub îndrumarea domnului profesor Petru Stănilă, elevul sergent Andrei Oprean-Hurduc (XI), premiul III sub îndrumarea doamnei profesoare Anamaria Fuia, elevul fruntaș Sorin Avram, mențiune (X), sub îndrumarea doamnei profesoare Delia Stănilă, iar eleva Cosmina Pop (IX), pregătită de către domnul profesor Petru Stănilă – mențiune specială.

Destinat elevilor din clasele IX-XII, de la profilul matematică-informatică (M1), subiectele au fost realizate în concordanță cu programele școlare aprobate pentru fiecare clasă.

Elev Alexandra DANCIU, IX A

ARIPI SPRE ÎNĂLȚIMI...

Ată că după numai un an de zile, de când sunt eleva Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, pot spune cu mâna pe inimă că nu îmi pare rău de alegerea pe care am făcut-o.

Îmi amintesc că eram în fața listei cu candidații admiși la acest colegiu și mă întrebam „Ce sa fac, să rămân? „. Perspectiva de a pleca de acasă, de lângă familia care m-a ocrotit tot timpul, m-a speriat inițial. Acum NU REGRET! Aici am învățat cât de important este să crești respectând regulile, disciplina și onestitatea, pentru că astfel se formează caracterele puternice. Eu, eleva frunțaș Iorga Elena-Bianca, am devenit mai matură, mai capabilă, mai responsabilă și mai independentă, pregătindu-mă să îmi servesc patria și să îmi desăvârșesc cariera militară.

Odată admis la acest colegiu, unui elev i se deschide un orizont larg de posibilități, printre care aceea de a aprofunda prin cunoaștere informații noi, sub îndrumarea unor dascăli competenți, pentru că menirea unui dascăl nu este doar aceea de a preda, ci cea de a îl modela pe tânărul învățcel ca om cu calități, să îi dezvolte abilitățile, ce îl vor ajuta ulterior să pășească drept în viață.

Eu am traversat la rândul meu, aceste experiențe participând pe lângă activitățile școlare la concursuri pe discipline, concursuri sportive, manifestări culturale, excursii și am activat la Cercul de Matematică. Mi-au plăcut foarte mult antrenamentele de karate și orele de dansuri de societate. Toate mi-au adus bucurie în suflet iar în concursurile la care am participat, m-am obișnuit cu rutina competitorului, iar munca mea a fost recunoscută.

De la dascalii pe care i-am întâlnit, inițial în gimnaziu, am învățat că orice carte citită și orice limbă străină învățată este o poartă spre o lume nouă, reprezintă un pod de legătură între civilizații, de cunoaștere a descoperirilor științifice de ultimă oră, o altă modalitate de împărtășire a trăirilor.

Marea iubire pentru mine este limba franceză, dragoste la prima vedere. Este limbă internațională pentru teatru, arte vizuale, dans, arhitectură, gastronomie, modă, înseamnă acces la versiunile originale ale textelor celebre de literatură, la cinematografie și muzică franceză. Anul acesta școlar, am ajuns până la Faza Națională a Olimpiadei de Limba Franceză.

Olimpiada s-a desfășurat la Gura Humorului, în județul Suceava, oferindu-mi ocazia să vizitez

și să descoper frumoașa Bucovină. Am fost primită cu pâine și sare, dar, mai ales, cu căldură în suflet. Acele locuri par desprinse dintr-o poveste în care înțelegerea, voia bună și înțelepciunea, dau un farmec aparte acelor locuri. Mănăstirile accentuează această imagine prin vechimea pe care o au și istoria pe care o poartă. Tradițiile sunt vii și astăzi.

La finele concursului am obținut mențiune specială. Nu aș fi reușit fără ajutorul doamnei profesoare Carmen Roman, care este și doamna mea dirigintă, un dascăl în adevăratul sens al cuvântului.

Un alt semn de apreciere pentru elevii cu rezultate meritoase, a venit din partea d-nului general Nicolae-Ionel Ciucă, Șeful Statului Major General, care ne-a invitat la București.

Nimic nu poate fi mai frumos decât cuvintele „Servesc Patria!” rostite în capitala țării, dar nu oriunde, ci sub acoperișul Ministerului Apărării Naționale.

De asemenea, am avut ocazia unică să vizităm, însoțiți de profesorii coordonatori și conducerea colegiului, Palatul Cotroceni, cu ocazia aniversării Zilei Europei, fiind primiți și felicitați de președintele României, domnul Klaus Iohannis

Este foarte greu ca o persoană să ajungă în fruntea unui clament, dar incomparabil de greu este să se mențină, tocmai de aceea mă simt profund recunoscătoare și mulțumită pentru performanța pe care am reușit să o ating. Toate acestea înseamnă muncă și perseverență!

Experiența trăită în acest an, aici, la Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a fost una memorabilă, mi-a dat aripi, m-a făcut mândră să mă simt parte a lui și mi-a adus oameni deosebiți în preajmă. De la toți am învățat să zbor spre înălțimi, să visez la ce voi face în viitor și să cutesc a năzui mai mult. Dascălii mei au fost cei care mi-au aratat ca visurile se îndeplinesc! Visurile, pentru ca cel deprimat să se anime, cel timid să îndrăznească, gânditorul să critice și artistul să creeze.

Elev Bianca IORGA, IX B

Elev de nota 10!

Nicolae-Alexandru Bodea din clasa a X-a C a fost avansat, la sfârșitul semestrului, la gradul de elev caporal, pentru rezultatele de excepție și responsabilitatea de care dă dovadă. De asemenea, a fost premiat și felicitat de către domnul comandant, colonel Marcel Domșa și doamna director adjunct, profesor Dorina Trifon. Este un elev model pentru toți ceilalți colegi. A venit în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” cu o cultură generală bine fundamentată, cu tehnici riguroase de învățare și cu dorința de a-și depăși limitele, clasându-se la sfârșitul anului școlar trecut, pe primul loc în colegiu, cu media 9,90. În acest semestru, a reușit performanța obținerii mediei 10, dând dovadă de rigoare, responsabilitate, exigență, ambiție și perseverență, dornic să-și depășească limitele, însetat de cunoaștere și deschis permanent spre orizonturile nemărginite. Toate aceste aspect sunt clădite pe o riguroasă educație primită de acasă (Alexandru este din Câmpeni, județul Alba, absolvent al Școlii gimnaziale „Avram Iancu” Câmpeni), pe valori morale pe care le cunoaște și le respectă. Deși atât de complex, afișează permanent o atitudine serioasă, sobră uneori. Este un bun coleg, apreciat de toți ceilalți și dornic să participe la cât mai multe activități științifice, este membru al Centrului de excelență la matematică, dar participă și la activități sportive. Are o gândire logică, matură, plină de substanță. Ne mândrim cu el! Așa îl recomandă doamna profesoară Simona Mureșan, diriginta clasei.

Elev Adelin LEAHU, IX C

SUFLET DE OLIMPIC

Experiențele mele în ceea ce privește olimpiadele școlare au început încă de mic copil, din ciclul primar, când am început să particip la olimpiade și concursuri școlare. În timpul celor opt ani de școală preliceală, performanțele și mulțumirile mele s-au limitat la premiile obținute la etapele județene, momentele cu adevărat frumoase ale vieții de olimpic începând odată cu primirea statutului de elev al colegiului militar albaulian. Aici, simplul premiu la etapa județeană parcă nu mai satisface îndeajuns elevul. Majoritatea liceenilor aici urmăresc un scop măreț: calificarea la etapa națională și obținerea unui premiu în cadrul participării la aceasta.

În clasa a noua, am participat la olimpiada de religie, cultul Alianța Evanghelică, reușind să mă calific la etapa națională cu punctaj maxim. Bucuria și emoțiile acestei reușite sunt greu de descris în cuvinte și pot fi înțelese doar de cel care le simte. Pregătirea și munca mea în continuare au fost răsplătite cu o mențiune la etapa națională, desfășurată la Oradea.

Anul acesta, în clasa a X-a, am păstrat tradiția în ceea ce privește olimpiada de religie, reușind să

mă calific din nou la etapa națională. A urmat timpul de pregătire, două săptămâni care au reprezentat un timp al muncii și al studiului cu pasiune și devotament al tainelor spiritualității, scopul meu fiind să studiez nu numai pentru un rezultat ci și pentru a rămâne cu ceva bun pentru viață, așa cum spune și vestitul proverb latin: „Non scolae sed vitae discimus”. După perioada de pregătire, înainte de olimpiadă, am avut 13 zile de vacanță pe care le-am folosit în mod special pentru relaxare. Numai în ultima zi am recitat lecțiile ce le avusesem de pregătit pentru concurs.

În 27 aprilie, odată cu răsăritul soarelui, am pornit împreună cu ceilalți membrii ai lotului județean spre Reșița, unde am fost primiți cu mare căldură de gazda olimpiadei, Liceul Teologic Baptist Reșița. Prima zi totul s-a rezumat la festivitatea de deschidere, după care am avut timp la dispoziție. Fiind relaxat, nu am zăbovit foarte mult, ci am trecut la odihnă pentru că aveam nevoie pentru a doua zi.

Dimineață... și emoțiile se citeau pe fețele tuturor atât ale elevilor cât și ale profesorilor, fiecare gândindu-se la concurs și încercând să fie cât mai încrezător în sine. După micul dejun, au urmat

cele trei ore grele în care fiecare dintre concurenți și-a folosit la maxim cunoștințele și creativitatea, pentru ca la final să fie ales câștigătorul. După concurs am pornit direct spre Moldova Nouă, unde am fost întâmpinați foarte prietenos de primarul orașului care ne-a fost ghid în mica noastră excursie. Am avut ocazia să vedem minunata Dunăre precum și malul sârbesc, fapt foarte îmbucurător pentru cei care nu mai

avuseseră o astfel de ocazie înainte. Cina a fost servită pe malul Dunării la un restaurant reprezentativ, după care am pornit spre Reșița unde rezultatele așteptau să fie citite. Pe măsură ce ne apropiam, inima fiecăruia dintre noi bătea din ce în ce mai tare, așteptând cu nerăbdare răspunsul la întrebarea: „Voi fi printre învingători?”. Când am coborât din autocare, unii au început să alerge, fiecare dorind să afle primul punctajul și poziția în clasament. Cu mult calm și răbdare m-am îndreptat și eu spre liste, spunându-mi că orice ar fi tot e bine că am ajuns acolo. Peste umerii celorlalți am reușit să arunc o privire pe listele clasei a X-a și imediat fericirea mi-a inundat inima: eram al doilea și nu îmi venea să cred. Am anunțat părinții, pe domnul profesor și pe doamna dirigintă. După ce s-a mai eliberat locul, am avut timp să analizez mai îndeaproape listele, apoi am ieșit în oraș să ne plimbăm.

După o noapte odihnitoare, a doua zi la premiere am primit o medalie, mai multe cărți și o diplomă, lucruri pe care le păstrez și care o să-mi amintească pentru totdeauna de olimpiada de la Reșița, în cadrul căreia am trăit emoții de nedescris, am încercat sentimentul de victorie, am cunoscut oameni și locuri, am legat prietenii noi, și de ce nu, am câștigat om experiență pentru viață. La întoarcere, am fost așteptat de părinți, care m-au felicitat și mi-au spus că reușitele mele se datorează muncii, dar mai ales ajutorului lui Dumnezeu.

În încheiere, sfatul meu este să încercați mereu să ajungeți cât mai sus, să vă stabiliți obiective înalte, însă în limita posibilităților, pentru a evita dezamăgirea, și să încercați să faceți ceva care să vă îmbogățească bagajul pentru călătoria prin viață, indiferent ce.

Elev caporal Cristian FAUR, X C

Ne mândrim cu el, șeful promoției 2017

Alexandru-Flavius Toargă este șeful promoției 2017 a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”. A reușit să obțină cea mai mare medie la examenul de bacalaureat, 9,91, iar media de absolvire 9,60. În urma susținerii examenului de bacalaureat, șeful de promoție este cel care obține cea mai mare medie generală de absolvire, calculată ca medie aritmetică a mediilor generale pe ani de studiu și media la bacalaureat.

Ce nu știi, probabil, elevii, este că un profesor nu uită niciodată prima oră la clasă, fără a mai pune la socoteală sutele de ore care întregesc ciclul celor patru ani de liceu. În prima oră are loc primul contact cu elevii, în care fiecare se prezintă. Atâția ochi, atâtea fețe și tot atâtea particularități. Îmi amintesc de Flavius, în această primă oră, de ochii mari, curioși și serioși, iar prezentarea răspunsului este cumva rapidă, cuvinte scurte, concise și hotărâte. A, da, oltean mi-am spus și, sigur, inteligent. Avea o vibrație a ființei care rezona cu ceea ce spunea și m-a impresionat. Au urmat zeci, sute de ore cu teste și răspunsuri care îmi confirmau acea primă impresie. Ochii sorbeau totul, munca era temeinică, iar rezolvările erau mereu foarte bune. Limbajul științelor exacte îi era foarte familiar, iar ritmul de lucru era rapid, reușind să umple câteva table în foarte scurt timp. A fost un elev responsabil, un bun camarad, îndeplinind și atribuțiile elevului plutonier.

În urma examenului maturității, Flavius a obținut cea mai mare medie pe colegiu, dovada seriozității, responsabilității, rigurozității în pregătire. Aceste calități îi vor asigura, cu siguranță, reușita și la examenul de admitere în Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă” din Brașov. Felicitări și mult succes în continuare!

Elev Adelin LEAHU, IX C

CREAREA ȘI MENTINEREA AVANTAJULUI COMPETITIV ÎN ORGANIZAȚIA MILITARĂ, SPECIFICĂ INSTITUȚIEI MILITARE DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR

„Competiția este unul din motoarele vieții care, o dată intrat pe o traiectorie anume, te face să îți depășești limitele”. Consider că fără competiție nu am fi atât de ingenioși, atât de inovatori și poate chiar nu am fi atât de buni. Totuși, o societate lipsită de competiție devine un concept imposibil deoarece, fiecare individ în parte este caracterizat prin psihic, fundament în care sunt înscrise procesele de percepție, reprezentare și gândire din care derivă spiritul competitiv. Așa cum o prezintă DEX-ul, competiția reprezintă: o întrecere/ rivalitate într-un domeniu de activitate care, vorbind în termeni generali, se definitivează cu un oarecare progres în ambele sensuri. Competiția a fost mereu un imbold pentru oameni, pentru a ajunge cât mai sus posibil.

Pentru unii, competiția este o rampă de lansare către promovare/ îndeplinirea obiectivului, iar pentru alții este un adevărat obstacol în carieră și viața de zi cu zi. Astfel modul de percepție al concurenței împarte oamenii în două categorii: cei care sunt doborâți de competitori și cei care se

dezvoltă profesional și financiar pe baza concurenței. În activitățile economice, baza este reprezentată de cei ambițioși pentru care competiția este un mijloc mobilizator în aspirația lor de a înregistra progrese.

În ceea ce mă privește, în funcția de comandant companie și instructor la o subunitate de elevi, este foarte important să insuflu spiritul competitiv și să sprijin acest mijloc de progres educațional și militar. În acest sens, trebuie să existe o implicare activă în competițiile cu caracter sportiv, școlar sau militar, competiții desfășurate de către elevi, deoarece consider că progresele majore de moment sau de perspectivă sunt înregistrate în momentul în care ești față-n-față cu adversarul iar orgoliul și mândria te împing să apelezi la toate cunoștințele și experiența anterioară dobândită în vederea descoperirii unui „plan de acțiune” superior.

Mergând mai departe, competitivitatea are legătură într-o oarecare măsură cu imitarea. Astfel, în activitățile desfășurate, este esențial să avem un model de succes după care să ne ghidăm și să încercăm să descoperim mijloacele prin care acesta a progresat. Întorcându-mă la sfera militară, istoria strategică devine un instrument foarte important deoarece cunoașterea trecutului presupune conturarea unui viitor strălucit. Astfel, însușirea strategiilor de luptă învingătoare reprezintă un atu pentru un lider militar deoarece în situații similare, adaptarea pe baza trecutului poate reprezenta cheia succesului.

Pentru ca o entitate să imite succesul altei entități concurente, trebuie să îndeplinească patru condiții:

- să fie capabilă să identifice faptul că rivalii posedă un avantaj competitiv;

- să fie sigură că investind în imitare poate obține un profit superior;
- să fie capabilă să realizeze o diagnoză a strategiei rivalilor săi;
- să fie în stare să achiziționeze prin transfer sau prin replicarea resurselor și capacităților necesare imitării strategiei care oferă avantaj.

În esență, imitația strategiei utilizate de concurenți aduce avantaje. De aceea, organizațiile sau entitățile care au creat deja un avantaj competitiv trebuie să pună bariere împotriva imitării. Cu privire la acest aspect, cel mai bun exemplu din aria militară este existența secretului de serviciu, care extins mai departe reprezintă caracterul secret sau clasificat al anumitor informații, tehnici sau practici militare, care căzute în mâna rivalului ar anula superioritatea acestuia pe anumite domenii.

Concurența se asociază cu avantajul competitiv, acesta reprezintă abilitatea entității-organizației, de a avea o performanță superioară competitorilor săi în ceea ce privește scopul de bază al existenței: profitabilitatea/ succesul. Mergând pe schema generală, avantajul competitiv se oglindește în superioritatea de orice fel.

În cadrul activității pe care o desfășor, avantajul competitiv este redat de poziția companiei/subunității pe care o conduc în cadrul clasamentului pe colegiu, care se referă la numeroase aspecte precum: media școlară anuală, numărul elevilor calificați la olimpiadele școlare naționale, clasarea pe o poziție superioară în activitățile militare precum „Instrucția de front cu cântec” sau în cadrul competițiilor sportive precum „Cupa 25 octombrie”, „Cupa Mihai Viteazul”. Datorită faptului că armata reprezintă o rețea de ierarhii, avantajul competitiv se oglindește nu doar în statisticile pe colegiu, ci și în statisticile pe unitățile militare liceale de învățământ.

Competitivitatea se poate transforma ușor într-un bine reversibil deoarece, scopul este victoria, dar trebuie avut grijă ca aceasta să nu devină orbitoare iar viața noastră să se transforme într-o „goană nebună după câștig”, deoarece în acest punct își face loc înșelăciunea, un mijloc optim de a ajunge la „linia de sosire” în timp record. În acest sens, „nebulina competițională” este atât de evidentă în competițiile sportive de amploare (precum olimpiada școlară a sportului militar liceal) cu o miză uriașă, unde se discută frecvent despre descalificări, în urma folosirii substanțelor energizante sau datorită arbitrilor de centru și margine

care datorită subiectivismului pot influența scorul și implicit clasarea pe podium.

Pot afirma că: a concura este un lucru dificil, deoarece competiția nu presupune doar încercarea de a depăși propriile performanțe ci și încercarea de a depăși limitele adversarului, motiv pentru care este important să îți cunoști limitele, pentru a nu ajunge la „autodistrugere” pe plan moral sau psihologic.

În ceea ce privește crearea și menținerea avantajului competitiv, acestea sunt esențiale atât în activitatea personală cât și în activitățile de grup, având scop social, deoarece conduc spre dezvoltare multilaterală pe termen scurt, mediu sau lung în condițiile în care sunt abordate corect. Astfel, crearea avantajului competitiv presupune insuflarea acestuia membrilor prin prezentarea beneficilor, iar menținerea acestuia se bazează pe motivarea continuă pe baza reușitelor anterioare.

Totodată, în vederea menținerii competitivității, pregătirea care conduce la cunoașterea și depășirea limitelor este foarte importantă deoarece de ea depind competențele și viteza de reacție care poate deveni „arma decisivă”. În acest sens, vorbesc de antrenamente, simulări sau aplicații care trebuie să fie cât mai diversificate și complexe. Urmărirea cu interes a evoluției pe parcursul pregătirii este esențială, iar erorile trebuie să fie evidențiate punctual în vederea cunoașterii minusurilor și încercării de a le corecta.

În concluzie, consider că atât crearea, cât și menținerea avantajului competitiv sunt la fel de importante, iar luate per ansamblu devin un instrument esențial în atingerea obiectivelor oricărei organizații sau entități organizaționale și, cu atât mai mult, în cadrul sistemului militar.

(Bibliografie: „Creating competitive advantage” – Jaynie L. Smith „Relevant selling” – Jaynie L. Smith.)

Maior Raul-Liviu TURIC

PRIVIRI SPRE VIITOAREA CARIERĂ MILITARĂ

ACTIVITĂȚI DE ORIENTARE ȘI PROMOVARE

Pentru luna martie, Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a avut în vedere activități de orientare și promovare a învățământului militar liceal în rândurile școlilor gimnaziale din 13 județe ale țării. Astfel, pe lângă proiectele prevăzute în Programul național „Școala Altfel” sau proiectele inițiate de inspectoratele școlare județene sau cele din cadrul Zilei Porților deschise, elevii colegiului militar albaulian au participat, alături de reprezentanții Birourilor Informare Recrutare, la activități de informare și prezentare a ofertei educaționale, în vederea atragerii de candidați, pentru examenul de admitere în anul școlar 2017-2018. Prezența elevilor în uniformă în rândurile celor mai mici stârnește interes, curiozitate și, astfel, află direct de la sursă, cine sunt cei care au ales să poarte uniformă, beretă și grade pe epoletă.

În județul Alba, startul a fost dat prin participarea elevilor noștri la activități de promovare în cadrul Zilei Porților Deschise la Școala gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia, din data de 27 februarie 2017.

Elev Leonte RADU IX, E

ȘEFUL SMFT ÎN COLEGIUL NOSTRU

Prezența domnului general-locotenent dr. Dumitru Scarlat, șeful Statului Major al Forțelor Terestre, în colegiul nostru, este de fiecare dată, nu numai o onoare, ci și o mare bucurie și încântare. Ținuta exemplară a domnului general locotenent, model de înalt profesionalism, este apreciată de „micii generali” ce visează la cariera militară. Pe parcursul activității, elevii au aflat informații utile, complete și complexe despre Forțele Terestre Române, principala categorie de forțe din Armata României. Apoi, a urmat o serie de întrebări privind viitorul tinerilor în carieră, locurile disponibile în instituțiile militare de învățământ din Forțele Terestre și anumite aspecte legate de desfășurarea examenelor de admitere.

Pe lângă aceste informații și precizări, șeful Statului Major al Forțelor Terestre a adus mulțumiri și aprecieri pentru munca depusă de acești minunați tineri, reflectată în rezultate și reușite, alături de implicarea și devotamentul cadrelor didactice. Colegiile naționale militare sunt instituții importante pentru Armata României în special și pentru societate în general.

Elev Delia SIDOREAC, IX E

FORTELE NAVALE CA OPTIUNE PENTRU VIITOR

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a găzduit în luna februarie a.c., Convocarea ofițerilor de informare și relații publice din Forțele Navale.

În cadrul activității de deschidere, participanții au avut ocazia să cunoască atât specificul colegiului militar albaulian, cât și al municipiului Alba Iulia și a județului Alba.

Pe ordinea de zi a convocării s-a înscris, printre altele, consilierea și orientarea spre Forțele Navale a elevilor din clasele a XI-a și a XII-a.

Aceștia au urmărit filmulețe cu activitățile pe mare ale Bricului Mircea și au ascultat experiențele trăite și împărtășite de cei care au avut parte de astfel de experiențe pe nava școală.

Cu siguranță, Academia Navală Constanța este o alegere pentru mulți dintre elevii care vor susține, în curând, examenul de admitere în academiile categoriilor de forțe. Au extraordinara ocazie de a vedea lumea. „Cu toate pânzele sus, ne îndreptăm spre viitorul unei cariere militare frumoase!”. Programul convocării a cuprins câteva activități cu elevii colegiului militar gazdă. Oaspeții au participat la

un spectacol susținut de către formațiile artistice, iar joi, 23 februarie, două plutoane de elevi și comandantul colegiului/garnizoanei au însoțit reprezentanții Forțelor Navale la ceremoniile de depuneri de coroane de flori la Cimitirul Eroilor, ora 12:00 (mormântul eroului sublocotenent p.m. Popa Vasile-Claudiu) și la Obeliscul lui Horea, Cloșca și Crișan.

Elev Delia SIDOREAC, IX E

PRIVIND SPRE VIITOR

LA o carieră militară visează fiecare elev al colegiului militar și muncește pentru realizarea acestui vis. Odată admis în învățământul liceal militar, elevul pornește pe un drum al cunoașterii universului frumos al carierei în uniformă. Fie că este vorba de forțele navale, forțele aeriene sau cele terestre, este nevoie de multă muncă, studiu aprofundat, abilități practice, șlefuirea caracterului, adoptarea unei atitudini de camarad, de ofițer/subofițer, de membru al unei componente sociale respectate, Armata, și de cetățean frumos al acestei țări, în slujba căreia slujesc.

În sprijinul acestui demers vine, pe lângă altele, și activitatea de orientare și consiliere socio-profesională, desfășurată în 04-06.10.2016 Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” cu participarea reprezentanților academiilor, ai școlilor de maiștri și subofițeri, ai școlilor de aplicații și ai centrelor de instruire din categoriile de forțe ale armatei. Elevii claselor a XI-a și a XII-a au avut ocazia să cunoască de la sursă, povestea și specificul fiecărei arme, posibilitățile de a accede în carieră și de aprofundare a studiului în instituții de învățământ academic în străinătate prin programele Erasmus +. Un drum pavat cu reușita predecesorilor, cu povești frumoase de viață și carieră, care îi îndeamnă să își fixeze ținta și să-și urmeze visul. Poveștile le-au fost împărtășite, cu emoții, pasiune și entuziasm, de cadrele militare participante la activitatea de consiliere, unii dintre ei absolvenți ai colegiului militar albaiulian. A fost o bucurie mare să-i revezi în această postură: oameni realizați și frumoși. O atitudine demnă de toată aprecierea și admirația!

Elev fruntaș Raluca ȘERBAN, X B

TOPOSUL ETERNEI REGĂSIRI

Fiecare liceu are părțile lui bune, dar și cele rele, însă liceul militar are ceva ce va rămâne pe veci în sufletele elevilor. Acest lucru se află într-un cod nescris, de care fiecare dintre noi este conștient. Deci ce este „aparte” la liceul militar? Înviorarea – așa fiecare zi începe la ora 06:00. Alergarea, flotările și genuflecțiile făcute în aerul proaspăt al dimineții, așa începe o zi obișnuită din viața de liceu. Sectoarele – după mișcarea de dimineață elevii își îmbracă ținuta militară și apoi își îndeplinesc sarcinile în propriul sector. Inspecția și raportul de dimineață – par un lucru banal, dar după patru ani petrecuți în liceul militar, comandantul de companie încă continuă să ne anunțe programul zilei, ca și cum nu ne-ar fi intrat deja în sânge. Ora de sport – sunt sigură că fiecare dintre elevii liceului militar au trăit măcar odată emoțiile din spatele liniei de start, înainte de fiecare probă de rezistență, ca și mine, de altfel.

Cu toate acestea, liceul militar are ceva de suflet, ceva ce doar aici poți întâlni și anume: prietenii. Sunt în anul patru în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia și pot spune cu toată sinceritatea că dacă e ceva de ce îmi pare rău, acum la final, este despărțirea de prieteni. Cu toate că este o despărțire fizică și spun fizică deoarece sufletește ei vor fi mereu lângă mine, să lăsăm în urmă atâtea amintiri frumoase nu e chiar ușor.

În liceul militar albaulian, prietenii se leagă atunci când tu și colegul tău învățați împreună pentru teza de a doua zi, în pasul de cadență de la fiecare oră de pregătire militară sau repetiții pentru diferite festivități sau după fiecare îmbrățișare care aduce zâmbete în urma unor lacrimi.

E ceva aparte, ceva nu poate fi spus în cuvinte. Nu ai cum să explici sentimentele unei clase întregi, care stă cu sufletul la gură când doi colegi dau ultimul test la matematică pentru mărire de medie. Cu bune și rele, am fost mereu împreună. Mereu am fost întrebată de ce am ales acest liceu și dacă acum, după patru ani, aș mai alege să vin aici. Da, aș mai veni aici. Este a doua mea casă. Am ales acest liceu deoarece era ceva nou pentru mine, cu toate că sunt din Alba Iulia, nu știam ce se întâmplă aici. Nu regret nimic. Îmi respect alegerea. Aș mai avea multe de zis, însă oricât aș vrea, cuvintele nu au puterea de a încătușa sentimentele pe care le-am trăit în acest liceu.

Elev sergent Alexandra BORLA, XII D

CEI CARE SUSTIN PERFORMANȚA

Ceremonia dedicată închiderii anului de învățământ cuprinde și momente dedicate premierii/ recompensării celor care prin munca, rezultatele, seriozitatea și perseverența lor contribuie la păstrarea bunului renume al Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia. Merită, încă o dată, să redăm premiile obținute, recompensele primite și mulțumirile noastre celor care susțin și încurajează performanța.

Statul Major General, Statul Major al Forțelor Terestre, Fundația „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe – Purtătorul de Biruință” și Asociația de Caritate din Armata României „Camarazii” au acordat premii elevilor cu rezultate notabile la olimpiadele școlare (faza națională), astfel pentru anul școlar 2016-2017: câte o tabletă și un premiu de 150 de lei elevilor care au obținut premiul II, respectiv: Ioana Tomoioagă – premiul II la religie, Cristian Faur – premiul II la religie, câte un ceas și suma de 100 lei elevilor cu mențiuni și premii spe-

cial: Cristian Birlean – mențiune la sociologie, Alexandra Maier – mențiune la limba spaniolă, Laurențiu Lungu – mențiune la limba italiană, Elena-Roberta Ion – mențiune specială la limba franceză, Elena Bianca Iorga – mențiune specială la limba franceză, Luminița Filip – mențiune la religie, Marian Luca – mențiune la religie, Gavrilă Rad – mențiune la religie, Ioana Argatu – premiu special la limba și literatura română, Andrei Rodilă – premiu special la limba și literatura română.

Elevii cu rezultate la faza națională a olimpiadelor școlare au fost recompensați și din partea colegiului nostru, astfel: Cristian Faur – premiul II la religie – 600 lei, Ioana Tomoiogă – premiul II la religie – 600 lei, Luminița Filip – mențiune la religie – 300 lei, Marian Luca – mențiune la religie – 300 lei, Gavrilă Rad – mențiune la religie – 300 lei, Cristian Bîrlean – mențiune la sociologie – 300 lei, Alexandra Maier – mențiune la limba spaniolă – 300 lei, Laurențiu Lungu – mențiune la limba italiană – 300 lei, Ioana Argatu – premiu special la limba și literatura română – 200 lei, Andrei Rodilă – premiu special la limba și literatura română – 200 lei, Elena-Roberta Ion – mențiune specială la limba franceză – 100 lei, Elena Bianca Iorga – mențiune specială la limba franceză – 100 lei.

Alături de elevi, au fost felicitați profesorii coordonatori, respectiv doamna profesoară Lucia Lupu, doamna profesoară Carmen Roman, doamna profesoară Cosmina Mircea, domnul profesor Ioan Nistor și domnul psiholog Darius Duriga.

Conform tradiției colegiului, în cadrul festivității de final de an școlar, au fost acordate premii de onoare, instituite de absolvenți veterani ai colegiului nostru.

Următoarele premii au fost sponsorizate de către domnul general locotenent (rtr.) Gheorghe Răbăcel:

Premiul de onoare „Col. (rz.) ing. Constantin Hurezeanu” în valoare de 100 de lei s-a acordat celui mai bun elev la matematică, respectiv Nicolae Bodea – X B.

Premiul de onoare „Colonel (rz.) ing. Mihai Radu Eliat” în valoare de 100 lei pentru rezultate foarte bune la informatică și media 10 la purtare, s-a acordat absolventului Mihai Oprișa – X II C.

Premiul de onoare General-locotenent (rtr.) Gheorghe Răbăcel, care a îndeplinit funcția de comandant al colegiului în perioada 1978-1988, în valoare de 100 lei, elevului caporal Nicolae Bodea – X C.

Premiul de onoare Colonel (rz.) „Alexandru Stanciu” pentru cea mai bună activitate la limba și literatura română, în valoare de 100 lei s-a acordat absolventei Ioana Argatu – XII E.

Următoarele premii au fost sponsorizate de către domnul colonel (rz.) Voicu Cioară:

Premiul de onoare Colonel (rz.) Voicu Cioară, comandant al colegiului, în perioada 1997-2008, în valoare de 100 lei s-a acordat absolventului Dan Bălan XII C.

Premiul de onoare Colonel (rz.) ing. Nicolae Mosora, pentru „cel mai bun camarad” în valoare de 100 lei, s-a acordat absolventului Cazac Flavius, XII E

Premiul de onoare „Colonel (rz.) dr.ing. Anastasiu Gabriel” în valoare de 100 lei pentru rezultate foarte bune la chimie s-a acordat elevului sg. Alexandru Mătușa – XI C

Premiul de onoare „Comandor Spânu Zamfir”, pentru cea mai bună prestație sportivă în acest an școlar, în valoare de 100 lei, s-a acordat elevului caporal Cătălin Bădicel, XI A.

S-a acordat un premiu special în valoare de 100 lei, sponsorizat de către doamna profesoară Dorina Filipescu, elevei plutonier major Teodora Grecu, XI D pentru rezultatele obținute la olimpiada interdisciplinară „Științele pământului”.

Un absolvent al colegiului nostru, promoția 2011 a acordat trei premii de onoare, în valoare de 150 lei fiecare, elevilor calificați la olimpiada națională de socio-umane, astfel: absolvent Cristian Bârlean, XII C; absolvent Raluca Fundeanu, XII C; elev sergent Mircea Costea XI D.

Premiul pentru Politețe, ediția a patra, în valoare de 150 lei și sponsorizat de către absolventul veteran Corneliu Buchholzer, promoția 1945, s-a acordat absolventului Gavrilă Rad, XII A.

Premiul de onoare pentru rezultate foarte bune la fizică, în valoare de 300 lei, s-a acordat absolventului Gabriel Oprea, XII C. Premiul a fost acordat de către domnul colonel (rz.) dr. ing. Constantin Avădanei.

Premiul pentru pregătire militară „General-maior (rtr.) Cristache Ștefănescu” în valoare de 200 lei, sponsorizat de către domnul col.(rz.) Ioan Uțiu, absolvent al colegiului nostru, promoția 1978, a fost acordat elevului sergent Mara Mihai din XI B.

Premiile speciale pentru creație literară s-au acordat de către domnul colonel (rz.) Grigore Toloacă celor mai talentați elevi pasionați de creație și publicistică, în cadrul concursului destinat elevilor din colegiul militar albaiulian, astfel:

Premiul I, în valoare de 600 de lei – Mircea Costea, XI D;

Premiul II, în valoare de 450 de lei – Maria Cîmpean, XI B;

Premiul III, în valoare de 250 de lei – Bianca Balea, XI A;

Două mențiuni, în valoare de 100 lei fiecare – Andrei Rodilă – X E și Ruxandra Dobre din IX B.

Premiile de onoare ale Asociației Județene „Sarmizegetusa” a cadrelor militare în rezervă și retragere – filiala Valea Jiului, precum și filiala județeană Cultul Eroilor „Regina Maria” – subfiliala Petroșani – ajunse la cea de a VIII-a ediție, au fost acordate celor mai buni elevi din fiecare an de studiu.

Premiile au fost înmânate de către o delegație a asociațiilor amintite conduse de către domnul colonel (rz.) Dănilă Moldovan și de către domnul căpitan inginer (rz.) Gheorghe Ile, primarul municipiului Vulcan, și președintele Filialei județene Cultul Eroilor „Regina Maria”.

Așadar, au beneficiat de acest gest de mărinimie, următorii elevi: elev fruntaș Cosmina Daria Pop – IX C cu media 9,87 – 500 lei; elev caporal Nicolae Alexandru Bodea – X C cu media 10 – 500 lei; elev plutonier-adjutant Elena Roberta Ion – XI B cu media 9,78 – 500 lei; elev plutonier-major (absolvent) Dan Bălan – XII C cu media 9,73 – 500 lei

S-a acordat premiul de onoare, de 500 lei, celui mai bun elev din județul Hunedoara. De acest premiu a beneficiat eleva plutonier Cristina Geică – XI D cu media 9,75.

Referent de informare și relații publice
Daniela FILIMON

GÂNDURI DE FINAL

Viața este o înșiruire de etape și evenimente care ne marchează iremediabil și pe care le trăim cu intensitatea și, de ce nu, cu inocența specifică vârstei, pentru că nicio dată, în adâncul sufletului, nu vom înceta să fim copii. La final, simțim nevoia ca înainte de a privi încrezători spre viitor, să aruncăm o privire nostalgică spre trecut. Este momentul când întreaga ființă îmi este marcată de anii adolescenței în formare petrecuți în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, dar și de nevoia și dorința de a exprima în câteva cuvinte tot ceea ce însemnat această perioadă pentru mine.

Nu pot uita o imagine ce îmi stăruie în suflet și în gând, aceea a unei eleve de gimnaziu care, deși nu cunoștea mai nimic din afara cadrului familial, tânjea cu ochii închiși spre ceva nedefinit, dar care să-i direcționeze pașii spre un viitor pe cât de plin de neprevăzut, pe atât de sigur. Întâlnirea cu unii dintre foștii colegi îmbrăcați într-o uniformă ce-mi fura ochii și poveștile acestora despre un liceu cu mult mai aparte decât tot ce auzisem despre vreun liceu până atunci, a început să-mi contureze ceea ce doream să fac în continuare cu viața mea și, astfel, pașii m-au purtat spre liceul militar. Am lăsat în urmă copilăria și am purces spre o adolescență altfel decât a multora. Colegii de școală generală, prietenii de acasă și, nu în ultimul rând, familia s-au transformat într-un refugiu în care aveam să revin oricând, cu mult

drag și dor, un refugiu unde aveam pe umerii cui să-mi plâng greutățile de care m-am lovit, să-mi încarc sufletul cu puterea de a continua drumul ales și să împart bucuria de câștiga alți colegi cu care am împărțit totul de dimineața până în cealaltă dimineață, noi prieteni care m-au susținut și pe care i-am susținut la rândul meu.

Dar nu am fost singuri în toată această aventură: locul părinților a fost luat de cadrele militare și profesorii care, în fiecare moment al existenței noastre în liceu, ne-au îndrumat pașii într-o lume nouă, ne-au sprijinit să trecem prin adolescență spre o matu-

ritate plină de responsabilități și să ne ofere o altă imagine a vieții. Regimul cazon, severitatea și perseverența îndrumătorilor noștri, exigența în pregătirea pentru sistemul militar la nivelul celor mai înalte standarde, sprijinul doamnei diriginte, toate m-au făcut să mă simt diferită, în cel mai bun sens al cuvântului, de colegii și prietenii din civilie, mândră și plină de satisfacție, de recunoștință, pregătită pentru a înfrunta provocările vieții.

Elev sergent-major Ionela TRIFAN, XII A

UN MODEL UMAN ȘI PROFESIONAL

DE câțiva ani încoace tot pierdem din colectivul nostru câte un om – profesor prin retragerea din activitatea didactică desfășurată o viață întreagă. În ultimii ani, am pierdut piese grele la aria curriculară științe exacte. Este vorba despre profesorii Iuliana Stăncescu, Paraschiva Iosa, Romulus Borțoș și, în această vară, profesorul Liviu Nătălucă. Cu toții au fost pilonii științelor exacte din acest colegiu și îmi exprim toată prețuirea și respectul pentru fiecare în parte și pentru toți la un loc. Am avut alături oameni și profesori de la care am avut de învățat și pentru acest lucru le mulțumesc! Acum însă este momentul când domnul profesor Liviu Nătălucă a ajuns la acel prag al vieții profesionale, căruia îi spunem pensionare. Și cum toate decurg în viteză aici, cred că încă nu s-a produs acea decantare a sentimentelor, simțirilor și reflecțiilor vizavi de acest eveniment. Au fost flash-uri, simțiri în multitudinea de evenimente. Dar acum o lună, am scris pe pagina mea de facebook câteva cuvinte, care alături de o

fotografie, alături de colegi – profesori ar fi vrut să spună totul în esență. Desigur, conducerea colegiului a punctat foarte frumos momentul în cadrul festivității de sfârșit de an școlar și acel moment a impresionat pe toată lumea. Aplauzele nu se mai opreau și am văzut lacrimi pe mai multe chipuri, dar niciodată nu am să uit lacrimile domnului profesor.

Amintirile noastre vor fi mereu ocupate și de aici înainte și vom simți aproape organic lipsa omului și profesorului Liviu Nătălucă, decanul de vârstă și înțelepciune al acestui colegiu. Când vom intra în cancelarie, nu vom mai fi întâmpinați cu salutul cald și politicos. În pauze, nu va mai face nimeni glume menite să destindă pe fiecare dintre noi și, mai mult, decât toate acestea nu va mai fi omul și profesorul care să ne încurajeze, să ne judece obiectiv și să ne impulsioneze cu o undă de umor. Un model de echilibru, umanitate, noblețe în fiecare gest și multă dragoste și dăruire pentru profesia de dascăl.

Cuibul de șoimi de pe Mureș v-a ținut, stimate domnule profesor, într-o stare de perfectă emula-

ție intelectuală și spirituală, lucru care cu siguranță v-a dat energie și impuls în tot ceea ce a-ți întreprins. Energia se consumă atunci când dai și primești.

Sunt oameni care, colegi fiind, lasă urma trecerii lor printr-un colectiv și care rămân în memoria noastră, a tuturor, neputând fi înlocuiți vreodată cu altcineva. Exemplul personal, noblețea, echilibrul, înțelepciunea și modestia sunt valori care se cultivă într-o viață de om și dau măsura admirației celorlalți, mai ales, când este vorba de zeci de generații de elevi și colegi, cu toții, deopotrivă, considerându-se privilegiați că au avut onoarea de a avea alături un asemenea dascăl și coleg. În prag de pensionare, vă dorim, domnule profesor Nătălucă Liviu, mulți ani înainte cu multă sănătate, din care să nu lipsească bucuriile și împlinirile, alături de tot respectul și admirația noastră.

Profesor Dorina FILIPESCU

DE LA ELEV, LA COMANDANT DE COMPANIE

Pentru mine, cei mai frumoși ani din viață, au fost cei de liceu. Prietenii noi, complicitate la bune și la rele, proiecte comune, simpatii sau antipatii pentru profesori, cadre militare și multe altele. Îmi amintesc, cu plăcere, emoțiile primilor pași în această prestigioasă instituție, timpul petrecut împreună cu colegii la bine și la rău, profesionalismul cadrelor atât militare, cât și didactice pe parcursul celor patru ani. Nu pot să nu-mi reamintesc emoțiile deosebite pe care le-am trăit la examenul de bacalaureat și admitere și sprijinul neconținut al celor implicați în procesul instructiv-educativ pentru atingerea obiectivelor atât ale mele, cât și ale colegilor. Pot afirma, cu mâna pe inimă, că liceul militar absolvit m-a transformat în omul ordonat, responsabil, implicat, devotat și decis asupra viitorului. Efortul depus aici, numeroasele ore dedicate învățatului, încadrarea în programul stabilit și, nu în ultimul rând, al activității sportive intense, au contribuit la formarea mea ca om și militar de carieră.

Astăzi, privind din postura comandantului de companie, lucrurile nu s-au schimbat prea mult. Am rețrăit, alături de elevii mei, emoții la teste, teze, simulări, concursuri, competiții sportive și examene, simțind mândria specifică „părintelui” sau „mentorului” atunci când au fost rezultate și frustrarea și ambiția atunci când acestea nu au fost. Este un sentiment de nedescris să fii martor și, în același timp, să participi activ la transformarea unui copil timorat, dar plin de speranță într-un adolescent matur, încrezător în forțele proprii și pregătit pentru viață. Îmi va rămâne întotdeauna întipărită în minte această promoție, deoarece este prima pe care am „păstorit-o, dădăcit-o, iubit-o, certat-o, urecheat-o, încurajat-o și respectat-o”.

Ajuns la finalul unei file de istorie a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” Alba Iulia, prin

absolvirea promoției „Mărăști, Mărășești și Oituz – 100” pot spune, cu mândrie, că am contribuit și eu, cu o mică parte, la procesul de maturizare și cunoaștere al acestor minunați adolescenți. Sunt mândru să afirm că au fost elevii mei!

*Comandantul Companiei a III-a elevi,
maior Lucian RUSU*

*Glasul promoției absolvenților „Mărăști, Mărășești și Otuz - 100”
a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia*

*„Trăim puțin și nu avem ce face / Și zbuciumul e
fără de folos. / Dar până ce vom reîntra în pace - / Deși
puțin, hai să trăim frumos!” (Trăim puțin, Radu
Zaharescu). În ultimele zile, în liceul militar am observat
cum timpul nu mai este deloc răbdător cu sergenții, ba, din
contră, părea că și-a pierdut întreaga răbdare și se gră-
bește să ne arunce în valurile vieții. Despre viața de
L.M-ist se pot spune multe. Acum mă voi opri asupra
fericirii de a fi în pragul absolvirii, dar și asupra nostalgiei
pe care toți viitorii absolvenți am simțit-o și pe care nu o
recunoaștem cu toții.*

*Fericirea aceasta vine din mândria cu care am stri-
gat „Absolvent!” sub privirile pline de emoție ale părinți-
lor, ale profesorilor și cadrelor militare care ne-au crescut
4 ani. Sub supravegherea și dăruirea lor am devenit, din
copii, oameni mari care au curajul să înfrunte viața de aici
înainte. Vocile noastre au tremurat de emoție când a răsu-
nat platoul a absolvire, dar în fața acelor emoții am stat
în poziția drepți, plini de curaj, cum am învățat să fim în
cei 4 ani petrecuți în liceul militar. Cel mai important lucru
pe care l-am învățat în acest liceu este că în viață contea-
ză pe cine ai alături, nu unde te afli. În anii de liceu,
mulți dintre noi am petrecut mai mult timp cu colegii decât
cu propria familie și, fără să ne dăm seama, am legat
prieteni solide pe care timpul cu greu le va putea rupe.
Am împărțit același dormitor cu încă 9 persoane, am stat
zi de zi aproximativ 9 ore în aceeași clasă cu persoane de
care mă voi despărți. Am împărțit bune și rele, împreună
am depășit stângăcia primei cadențe și emoția primei*

►► Continuare în pag. 82

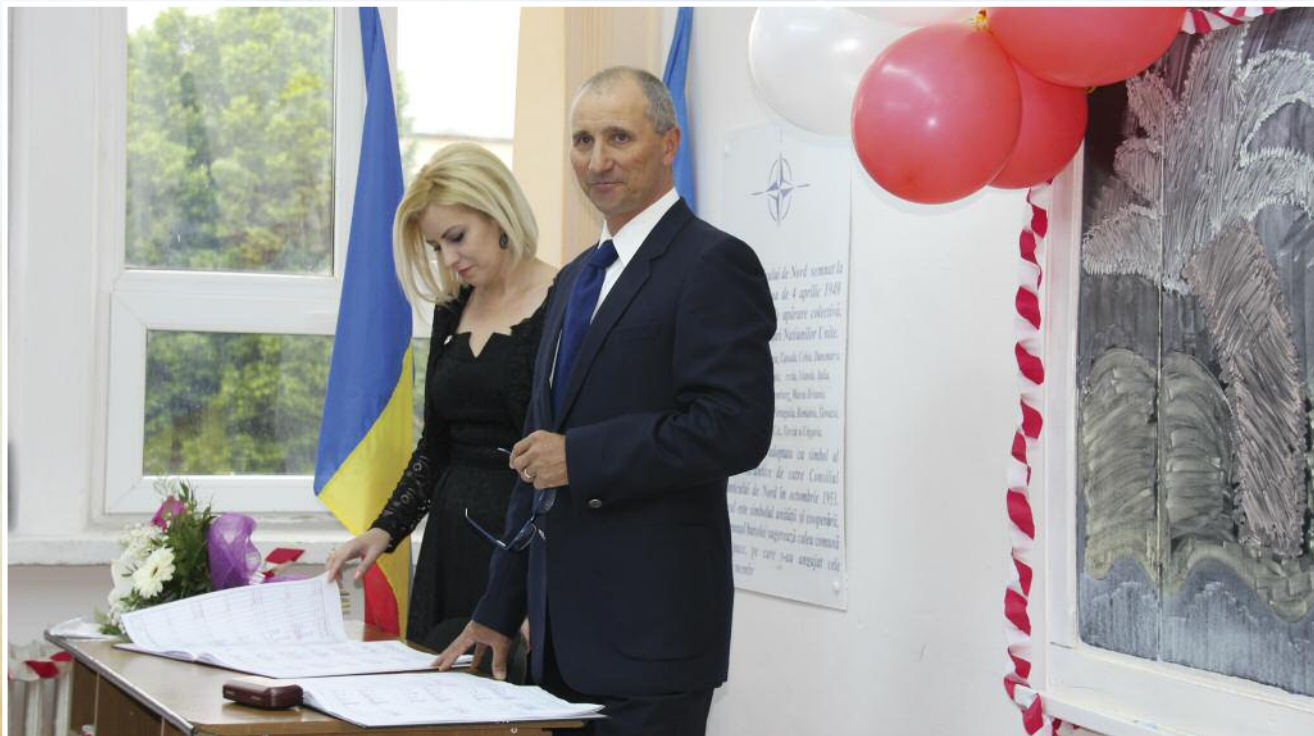
defilări. Împreună am sărbătorit notele de 10 și competițiile câștigate și tot împreună am plâns notele mici. Am crescut cu toții îmbărbătați de curajul unui viteaz, care a dat și numele colegiului.

La ceas de absolvire, ne închinăm spiritului luptător pe care ni l-a insuflat colegiul, precum și profesorilor și cadrelor militare care ne-au dăruit zi de zi din priceperea lor. Poate uneori nu am fost destul de disciplinați și nu am învățat cât ar fi trebuit, pe măsura eforturilor depuse de cei care ne-au format timp de 4 ani, dar astăzi avem cu toții conștiința că dăruirea lor nu a fost în zadar și ne luăm responsabilitatea că noi, promoția „Mărăști, Mărășești și Oituz - 100”, ne vom ridica la nivelul așteptărilor lor. Cei 103 de viitori absolvenți merită apreciere pentru tot ceea ce au realizat în acești 4 ani, pentru că au dus renumele colegiului albaiulian mai departe.

Absolventa promoției, elev sergent Ioana Argatu, XII E

EMOȚII DE FINAL

Orice final presupune realizarea unui bilanț. Cel puțin o dată la patru ani, ca profesor diriginte, evaluezi ce s-a întâmplat cu generația pe care ai condus-o, de la pașii timizi și chiar speriați ai clasei a IX-a, de la „bobocii” care te priveau cu uimire, de la începutul stângaci și inocența celor abia intrați în adolescență, la determinarea clasei a XII-a, la tinerii formați deja intelectual, moral, fizic, la cei care părăsesc adolescența pentru a deveni oameni maturi, responsabili, siguri de ceea ce-și doresc și hotărâți în realizarea unui vis. Drumul pare lung, însă cei patru ani petrecuți alături de acești tineri în formare sunt ani plini, care trec repede, nu fără a lăsa urme adânci asupra tuturor.

Se vorbește despre rolul profesorului diriginte în formarea tinerilor, despre ceea ce i-am învățat ca profesor, ca om, dar, de prea puține ori, vorbim de ceea ce noi, adulții, învățăm de la tineri.

Mărturisesc că fiecare generație a lăsat în urmă amintiri, regrete, emoții, sentimente. De cele mai multe ori, clasificăm clasele în bune sau rele, disciplinate sau nu. Clasa a XII-a A a fost „altfel”... diferită de celelalte generații ale mele. Am plecat în anul 2013 cu niște copii, deloc timizi, așa cum erau de obicei „bobocii”. De la început, au îndrăznit – și bine au făcut că au îndrăznit –, au avut curajul de a întreba, de a lupta pentru ceea ce-și doreau, de a crede în ei. Deci, iată-mă în fața unor altfel de tineri, mai curajoși decât cei din promoțiile anterioare, tineri care nu se mulțumeau cu „trebuie să faceți așa pentru că trebuie”, cereau argumente, căutau răspunsuri, justificări. Asta a însemnat o provocare, o adaptare continuă, pentru că e greu să cerți fără să superi, fără să rupi legături sau fără să distrugi comunicarea. Am avut așteptări de la ei și, de cele mai multe ori, am fost mândră de ceea ce au realizat. Dezamăgiri? Am avut câteva. Și ei, la rândul lor, au avut deza-

măgirile lor. Însă acestea nu au fost mari, nu au fost dramatice, ele nu au schimbat sentimente, însă au modificat atitudini, ne-au ajutat să ne înțelegem, să ne acceptăm, să ne respectăm.

Ce am învățat de la XII A ?

Am învățat că generațiile nu seamănă între ele, că nu poți face comparații cu trecutul, ca să nu cazi în „capcana timpului”. XII A a fost o generație mai rebelă decât precedentele pe care le-am avut. Au avut idei, unele bune, altele mai puțin bune sau poate eu nu le-am perceput ca fiind bune, au fost rebeli, dar nu fără o cauză, au știut

să lupte pentru ceea ce au dorit și visat sau pentru ceea ce au crezut.

Ce mi-a plăcut la ei ?

Că nu au renunțat ușor, că au știut să-și trăiască frumos anii adolescenței, că nu au uitat să învețe, că au știut să fie tineri, că au știut să viseze, să creadă în ceva, că au avut îndrăzneala de a fi așa, așa cum sunt ei: curajoși, cu inițiativă, uniți, dar și independenți, ironici, însă nu

cu ironia usturătoare care rănește, ci ironia inteligentă, plină de spirit. Am avut în ei un partener de discuție, un colaborator serios, care m-a uimit prin inițiativă, un analist fin, un prieten.

Aceștia suntem noi, PLUTONUL I, și e dificil să transmit prin cuvinte ceea ce reprezintă pentru mine. Un lucru e cert : niciunul nu e un simplu nume într-o statistică, fiecare reprezintă ceva pentru mine, ceva ce timpul nu va șterge, ci va transforma în emoție.

Sunt mândră că sunt dirigințe de „Pluton de elită”!

Profesor Lucia LUPU

XII B – „CE NE LEAGĂ?”

Este prima dată și, din păcate ultima, în care scriu despre mine și clasa mea, așa că voi începe prin a vă spune ce nu am fost: nu am fost „feți-frumoși” sau Ilene Cosânzene și nu ne-am luptat cu vreun zmeu care a furat soarele de pe cer, ci am fost niște copii mici cu ambiții mari. Acum 4 ani, am intrat în curtea liceului niște copii speriați, cu ghetetele prea strâmte și cu uniformele prea largi, înconjurați de străinii care urmau să ne devină o a doua familie. Tot noi suntem absolvenții anului 2017, care plecăm așa cum am venit: fără uniformă, fără grade, dar mai maturi și mult mai puternici.

În acest timp, am trecut prin momente bune precum ieșirile în weekend cu plutonul, excursia de orientare profesională, defilările de Ziua Națională sau de Ziua Armatei care ne-au unit și au concurat la formarea unor amintiri care ne vor uni pentru tot restul vieții, dar și prin momente grele precum plecarea a 4 colegi din rândurile noastre, colegi care au decis să urmeze alte cariere. Ce ne leagă? După 4 ani de liceu, ne leagă înviorările la 6:00 când luna era încă pe cer, orele de pregătire militară în soare și emoțiile puternice

ce înaintea testelor și tezelor. Ne mai unesc momentele când cântam în cor „La mulți ani” colegilor de clasă, greșelile, reușitele și serile pe platou împreună.

Ni s-a reproșat că suntem o clasă mult prea puternică, încăpățanată și cu prea multă personalitate. Puțini au înțeles că acela era modul nostru de a face față provocărilor liceului. Indiferent de păreri, noi am rămas mereu veseli și optimiști. Indiferent de cum vom fi peste 10 ani, ei sunt oamenii alături de care am luptat, de care am râs, am transpirat, am alergat, m-am poticnit și m-am format ca om. Cu toate regretele finalului, noi ne continuăm drumul, dar, mai întâi, să ne mai oprim puțin. O clipă în care să realizăm ce am devenit noi, XII B. O clipă în care să vă spun că, dintre toate clasele, v-aș fi ales tot pe voi, colegii mei.

*Elev sergent
Alexandru
JALCGOZY, XII B*

NOSTALGII

SE spune că începutul este cel mai greu, dar cum pot să susțin acest lucru când văd cât de greu a devenit pentru mine să spun „Rămas bun!”. Ultimii patru ani ai vieții mele au reprezentat o frumoasă experiență, o experiență care începe greu, dar care se termină dureros.

Acum patru ani eram încă un copil, dar am dat dovadă de maturitate în momentul în care am decis să mă rup de familie și să plec într-un loc necunoscut care m-a surprins neconținut de-a lungul anilor. Am ajuns aici, în inima Transilvaniei, într-un liceu care avea să adăpostească în el nimic mai mult decât o nouă familie pentru mine. E greu într-adevăr să te trezești înconjurată de străini, dar am avut răbdare și am aflat că acei necunoscuți aveau să împartă mai târziu cu mine numeroase lucruri. Aici e locul în care lumea împărtășește momente triste, apăsătoare uneori, un loc în care dorul de casă, dorul de familie ne leagă inevitabil fără a conștientiza acest lucru. În viață, lucrurile se încep ușor, astfel că și noi am pornit de la un simplu salut și am

ajuns să ne cunoaștem unii pe alții mai bine decât ne cunoaștem pe noi înșine. Când mă gândesc la colegi, singurul cuvânt care-mi trece prin minte este „familie”, iar acest loc a devenit nimic mai puțin decât o nouă casă pentru mine. Și cum altfel aș putea să-l numesc când locul mamei este luat de acea colegă care mereu este acolo pentru tine, când locul tatălui este luat de colegul care are mereu grijă să mă tragă la răspundere atunci când greșesc, când locul surorii mai mari este luat de către colega care mă sfătuiește mereu, când locul fratelui este luat de colegul care întotdeauna mă protejează, iar locul surorii mai mici este luat de bobocii pe care eu trebuie să-i îndrum?

După doi ani petrecuți aici realizezi că nu mai ești copilul care a plecat de acasă intrând cu pași sfioși pe poarta liceului. Cu toate acestea, ești încă mic și încă te afectează lucruri precum notele mai mici, pedepsele primite, moralele pe care dirigintele ți le ține, dar când ridici capul și privești spre colegii tăi vezi un zâmbet care-ți încălzește sufletul și care-ți transmite indirect optimism și o stare de bine. Orice problemă pe care o întâmpini aici nu poți să o ascunzi, deoarece mereu va fi cineva acolo simțind nevoia să-ți fie alături. Pot afirma cu certitudine faptul că elevii acestui

liceu devin, pe parcursul celor patru ani, mici idealști germani, deoarece în sufletul nostru timpul devine ceva subiectiv; momentele de fericire absolută precum weekend-urile, învoirile, micile vacanțe sau chiar mult așteptatul timp liber după șase ore de curs epuizante, toate se scurg cât ai clipi, devenind amintiri. Clipele de fericire par că se scurg atât de repede încât nu apucăm să le savurăm din plin, dar, cu toate astea, există și unele momente în care ai senzația că timpul se dilată spre infinit, când înlănțuim povești interminabile cu colegile de dormitor, poveștile unor fete care au atâtea să-și spună, mici întâmplări care ne leagă și care ne fac să ne cunoaștem mai bine.

Cum am spus și în început, liceul este o experiență superbă care se termină într-o notă dureroasă. Stau acum și simt cum

sfârșitul se apropie și ne prinde din urmă. Această durere pe care o simțim la sfârșit se așază pe umerii noștri sub forma gradelor de absolvenți, se așază

pe chipul nostru sub forma lacrimilor, iar în suflet sub forma nostalgicilor amintiri. Refuz să accept sfârșitul ce mă va rupe din sânul unei familii, ce mă determină să privesc în jurul meu și să le mulțumesc cu lacrimi în ochi tuturor celor care au fost stâlpii mei de susținere, umărul pe care am plâns și, mai presus de toate, oamenii care mi-au pus un zâmbet pe față în cele mai grele momente. Doare să te rupi de chipuri pe care viața te poate obliga să nu le mai revezi vreodată, dar acum, în ultimele momente aici, nu mă voi lăsa copleșită de durere, întrucât sufletul îmi râde transmițând ecouri ale celor patru ani petrecuți aici, ani ai fericirii, ai momentelor minunate. Deci, acum, îmi rezerv puterea de a distruge suferința, punând un zâmbet în fața lacrimilor ce mă copleșesc.

Elev plutonier Bianca POP, XII B

Camarazi peste timp

Camaraderia a fost întotdeauna cuvântul de ordine în clasa a XII-a C. Din momentul accederii în sistemul de învățământ militar liceal până acum, la final, am avut ocazia și plăcerea de a cunoaște și de a lucra împreună cu oameni deosebiți. Desigur, ca în orice grup social, coeziunea a crescut odată cu interclasarea mai bună a membrilor. Din două duzini de străini ce se uitau cu sfială unul la celălalt, am ajuns să împărțim valori, experiențe și amintiri, ne-am influențat reciproc în dezvoltarea personală și putem spune că grupul nostru avut o influență majoră asupra formării caracterelor individuale.

Ajuns în anul terminal al liceului, pot doar să privesc tot în retrospectivă și, amintindu-mi de troienele de râsete, peripeții, distracții și chiar isterii generale în fața unor teste grele mi se conturează un zâmbet larg. Continui să cred că, în acest loc, am legat prietenii mai strânse ca un nod marinăresc, prietenii ce vor rezista testului timpului, vor înflori în decursul anilor și vor dăinui chiar și la distanță. Întâlnirile postabsolvire vor fi momente foarte emoționante, iar în momentul revederii, numeroase aduceri aminte vor răsări și ne vor face să zâmbim.

*Elev sergent
Cristian BÂRLEAN, XII C*

AMINTIRILE

Pentru a ne găsi calea, fiecare dintre noi trecem prin etapa care ne dezvoltă, din care învățăm să alegem și să luăm decizii, în care întâlnim oameni și trăim experiențe de viață. Printr-o astfel de perioadă trec eu, împreună cu alte suflete. Adolescența este stadiul de trecere de la copilărie la maturitate, în care totul primește un nou sens. Însă, dintre adolescenții grăbiți ce aleargă după distracție, unii facem parte dintr-o categorie aparte – adolescenți în liceul militar.

Am ajuns în anul patru al ciclului liceal militar albaulian și acum, privind în urmă, îmi revăd evoluția. Am

făcut parte din plutonul III al companiei a III-a, o coincidență interesantă. Am cunoscut 24 de suflete, printre multe altele, care mi-au devenit prieteni, iar acum o familie. Am învățat împreună cu ei să prețuiesc timpul. Dacă privesc în spate, printre amintirile unei cămăși albastre, cu grade argintii, printre bocancii prăfuiți ce ne-au purtat pașii, acum așezați pe rastele, în așteptarea de a fi predați și printre beretele aruncate în dulap, acum, trăiesc sentimentul de nostalgie al finalului mult așteptat. Îi privesc pe cei cu care am împărțit timpul, locul și sentimentele, oameni cu care am legat prietenii veșnice. Dau timpul cu patru ani în urmă: am început stângaci cu primii pași în cadență, așezați pe trei grupe,

fără a ne cunoaște, însă timpul ne-a dat răbdarea de a ne uni, de a ne descoperi unul pe celălalt, ca azi, la final de etapă să formăm unu pluton compact din 21 de elevi, care se susțin și se încurajează reciproc.

În drumul printre instrucție și ordine, am învățat să facem parte dintr-un colectiv, care azi este o familie, în acești patru ani învățând ce înseamnă prietenia: să împărțim, totul, de la programul încărcat, până la temele refăcute, de la săptămânile aglomerate, până la weekend-urile cu distracție, de la masa de prânz până la pachetul de acasă, de la râsete și zâmbete până la lacrimi. În fiecare colț al companiei, al holului sau al sălii de clasă, al platoului sau al bazei

sportive, se află pitită o amintire legată de 21 de suflete, 4 fete și 17 băieți care au devenit o familie din care sunt onorată să fac parte. Mă simt mândră că timp de patru ani am aparținut plutonului 3, cu 21 de caractere diferite, puternice și frumoase.

Îmi revin amintiri peste amintiri din viața de elev militar; cine a spus că timpul nu stă pe loc a avut dreptate. Nu am realizat cum acesta a trecut pe lângă noi, schimbând cu fiecare sfârșit de an gradele ce ne-au decorat epoleții. Am realizat abia acum, pe final, că anii au trecut fuga-marș pe lângă noi și că pe epoleții noștri nu mai strălucesc grade aurii de fruntaș, caporal, ci grade încărunțite de

sergent, încărunțite de greutatea amintirilor, de atâtea lecții și experiențe și îmbogățite cu prietenii ce vor rezista timpului care acum numai are răbdare. În acești patru ani, timpul mi-a demonstrat că familie îți pot fi cei cu care ai râs, ai glumit, dar ai și plâns, cei care te-au sprijinit și cei pe care-i dorești aproape toată viața.

Îi mulțumesc plutonului 3 din compania a III-a, pentru cei patru ani în care am cunoscut persoane care mi-au marcat viața și că oriunde ne-ar duce viitorul, timpul nu va putea șterge amintirea liceului militar, o experiență minunată din viața noastră, care cu fiecare clipă e tot mai vie în suflet și în mintea noastră.

Elev sergent Denisa ȘIPOȘ, XII C

ÎMPREUNĂ

Timpul curge uniform ca apa în albia unui râu. Cei care nu se mișcă la fel sunt oamenii. Nicolae Iorga spunea că „pierdem în viață ani, iar la final cerșim clipe”. Finalul celor patru ani de liceu ne determină pe toți viitorii absolvenți să privim cu emoție în urmă, să retrăim fiecare moment petrecut în liceul militar.

Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul” a fost timp de patru ani casa noastră. Am cunoscut oameni frumoși, mereu pregătiți să se ajute între ei, oameni care din simple cunoștințe au devenit prieteni de neînlocuit. Emoțiile primelor zile în liceul militar le-am depășit împreună – dorul de casă, de părinți și de frați s-a risipit în îmbrățișările necunoscuților din toate colțurile țării care spuneau: „O să fie bine! Noi suntem aici!”. Acei necunoscuți sunt astăzi camarazi de excepție, pe care nimeni nu îi va înlocui. Cel mai important lucru pe care l-am învățat în liceul militar, alături de colegii mei, este că unitatea dă putere unei echipe. Cu pași timizi, am învățat să batem pasul de defilare, perfecționându-ne în fiecare zi. Timp de patru ani am luptat împreună – Plutonul 5. Am împărțit bucurii, neazuri, am trecut peste primul 2 și am îmbrățișat multe note de 10 și tot așa... Mândria de a fi în Plutonul 5 am trăit-o în fiecare an la concursul ostășesc „Instrucție cu cântec”. Ne-am reprezentat compania cu capul sus, rupând din timpul nostru pentru a ne pregăti. În anul IV, efortul ne-a fost încununat

cu laurii succesului, obținând primul loc. Plutonul 5 a fost mereu un pluton de luptători – nicio înfrângere nu a fost un eșec, ci o ambiție pentru a continua. Certuri au fost, dar toate părțile rele le-am uitat deja, vom păstra mereu amintirea plutonului de elită care a trecut peste toate greutățile. Prietenia, camaraderia și unitatea sunt câteva dintre atributele Plutonului 5. Am încredere în colegii mei și cred cu tărie că la finalul anilor de liceu cu toții vom râde (și plânge de emoții), retrăind momentele importante. Plutonul 5 a defilat împreună, a învățat împreună și a luptat împreună. Despre experiența liceului militar se pot scrie mii de cuvinte, dar cu adevărat o pot simți doar cei care au trăit-o. Aș putea să mai scriu zeci de rânduri, dar „nu mai știu anume ce, și-anume când/ căci toate ca-ntr-un vis s-au petrecut/ de-ți vine să pornești, de alții întrebând/ de-au fost aieva cele ce-au trecut.”

Elev sergent Ioana ARGATU, XII E

PRIVILEGIUL DE A FI L.M.-IST

Eleva sergent Ramona-Mihaela Geicu este în ultimul an de studiu și ne mărturisește ce a însemnat pentru ea colegiul uniformelor albastre.

„În primul rând, a însemnat despărțirea de familie, de brațele protectoare ale părinților. Deși exigențele au fost mari, reușitele au fost și sunt pe măsură. Ca pentru orice elev de colegiul militar, momentele frumoase s-au împletit cu cele dificile, pe care am reușit să le depășesc cu sprijinul oamenilor minunați din jurul meu. Aici am legat prietenii frumoase și trainice, am învățat ce înseamnă să fii adevărat camarad, să fii empatic, să fii cu sufletul prezent.

Am avut timp să mă pierd între paginile cărților, am căutat cuvinte frumoase, ziditoare, m-am lăsat purtată pe aripa poveștilor sau experiențelor descrise acolo. Apoi, colegiul militar mi-a dat ocazia să-mi materializez și să-mi amplific pasiunea pentru sport. Sunt căpitanul echipei de volei fete. Am avut parte de experiențe unice în cadrul competițiilor sportive și, mai ales, la olimpiadele de vară ale sportului militar liceal la care am participat încă din clasa a IX-a. Pașii următori sunt absolvirea colegiului și examenul de admitere din vară de la Academia Tehnică Militară.”

Mult succes, Ramona!

Elev Alexandra DANCIU, IX A

DESPRE ULTIMA ZI ÎN L.M.

După patru ani petrecuți în liceul militar, a venit vremea să mă despart de tot. Pentru prima dată, plecând vineri la prânz către casă, dormitorul a rămas gol în urma mea: dulapurile erau goale, noptierele la fel, pe masă nu mai era nicio carte, iar pe pat niciun ursuleț de pluș. Pentru prima dată, privind înapoi să văd dacă nu cumva am uitat ceva, nu mi-am mai auzit nicio colegă urându-mi „Weekend plăcut acasă!”. Singurele care mai vorbeau erau amintirile a 4 ani petrecuți în aceeași cameră, cu aceleași colege prietenoase și pline de viață.

Coborând scările, vedeam peste tot colegi grăbiți să se mai strângă odată în brațe. Unii ne vom revedea la examenul de admitere în academie, alții ne vom revedea la întâlnirea de 10 ani. Holul de la etajul 2 părea mai viu ca niciodată – peste tot zâmbete, îmbrățișări calde și urări de bine. Clasele tăceau ca niciodată, fluturau doar emoțiile, amintirile și nostalgia prin steagurile din fiecare clasă.

În fața cancelariei, zeci de colegi – fiecare aștepta să își ia „biletul de plecare”. Parcă azi aș fi vrut să aștept la ușa cancelariei ore întregi, alături de cei care mi-au fost colegi, prieteni și frați vreme de patru ani. Cadrele militare care ne-au îndrumat în acest răstimp ne zâmbeau prietenoși, mândri să vadă cât de frumos am crescut. Înainte să ies pe poartă, am auzit un „Ai grijă de tine, copil!”- iar atunci mi-am dat seama că plec de tot. Plec eu, pleacă și colegii mei.

Au rămas în urmă patru ani frumoși, „4 ani ca 4 clipe” – cum suna titlul reportajului realizat de Pro-Patria – 4 ani plini de momente frumoase, bucurii și lacrimi împărtășite. În spatele nostru a rămas un Viteaz pentru care Compania a III-a a scris istorie. Mă bucur că în liceul militar am cunoscut oameni frumoși, ambițioși și curajoși. Sper ca, peste ani, să ne revedem din nou cu toții, ca să strigăm ca în liceu – „De trei ori URA pentru Compania a III-a! De trei ori URA pentru Colegiul Național Mihai Viteazul!”.

Elev sergent Ioana ARGATU, XII E

La revedere, drag liceu

*La revedere, drag liceu,
La revedere, dragi colegi,
Punem azi punct și e păcat
După atâția ani întregi.*

*Au fost și bune, dar și rele
Și note mari și note mici,
S-au dus în mare goană ele,
Lăsând emoțiile aici.*

*Au fost și zile însorite
Ce le-am văzut doar pe fereastră
Și lungi plantoane-obositoare,
Când reparam o notă proastă.*

*Au fost și lectii, mii de foi
Și xeroxuri și copiate
Au fost și întâlniri în doi
Pe hol, pe scări sau pe băncuțe.*

*Au fost și luni întregi în care
Doar dorul a mai mers acasă,
Că dacă iei un doi, se pare,
Diriga acasă nu te lasă.*

*Techerghiei, elevi de seamă
Tocilari sau corigenți,
Nu contează cum ne cheamă
Astăzi suntem absolvenți!*

*După ani de așteptare
A venit vremea să... tac
Multă baftă-n continuare
Vouă? Mult succes la bac!*

*Pentru-ai mei colegi de clasă
Spun acum și asta e:
Voi m-ați făcut să fiu mândră
Că-s elevă-n 12 E.*

*Și cu drag să știți voi bine
M-oi gândi mereu la voi,
Las azi o parte din mine
În ultima clasă, la etajul 2!*

*text adaptat de
elev sergent Ioana Argatu, XII E*

ZBORUL PUILOR DE ȘOIM

In general, pentru a ne decide pe ce drum al vieții să o luăm, ne ghidăm după propria experiență, după gânduri, visuri și sentimente. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că, nu de puține ori, am fost inspirați de faptele celui de lângă noi, indiferent că a fost vorba despre cineva apropiat – din familie, coleg sau prieten – sau simpli oameni pe care i-am întâlnit, doar pentru o clipă, dar care prin gestul sau fapta lor și-au lăsat amprenta asupra noastră.

Eu cred că toți profesorii și elevii devenim cu sau fără voia noastră nemuritori... așezăm în fiecare zi, în cufărul amintirilor emoții, regrete, bucurii, dezamăgiri, vise, speranțe, lacrimi... contribuind în mod deliberat sau nu la nașterea unui surâs pe chipul fiecăruia dintre noi... Astăzi, la finalul unui drum, când închideți poarta liceului și deschideți ușa către viață, cu emoție, vă doresc să aveți multe împliniri.

Fiecare trebuie să își urmeze visul în viață, iar voi trebuie să vă urmați visurile așa cum știți voi, să vă trăiți viața așa cum vreți voi!... Alegeți-vă singuri drumul în viață pentru că pe acesta îl veți parcurge până la sfârșit, obțineți rezultate bune ca

să puteți performa în activitatea voastră, alegeți drumul care vi se potrivește cel mai bine!

Primul moment de cumpănă vă așteaptă în curând... Dacă până acum i-ați avut alături pe părinți, profesori, comandanți și prieteni, de acum înainte posibil să fiți singuri în fața evenimentelor care vor urma. Pe toți absolvenții vă așteaptă un drum anevoios și presărat de multe incertitudini la un moment dat; vă pregătiți să plecați, dar probabil că peste zece ani vă veți întoarce și veți spune că au trăit cei mai frumoși ani.

Sper ca școala să-și fi pus amprenta asupra voastră, sper ca voi să deveniți acei tineri care ar trebui să fiți: verticali și cu putere în momentele grele și încercările la care veți fi supuși. Vă doresc să treceți cu bine peste examenele care urmează, vă doresc să căutați să fiți fericiți în viață prin lucruri simple și normale care să vă facă bucurie sufletului și sper să învățați și să înțelegeți că fericirea nu constă numai în bani! Secretul reușitei constă în ambiție și foarte, foarte multă muncă. Vă doresc să vă modelați un caracter puternic, să vă propuneți țeluri și cel mai important să luptați pentru atingerea lor! Să trăiți și să fiți buni! Și să fiți buni pentru a putea fi fericiți!

Zburați, pui de șoimi!

Profesor Lucian-Daniel IRIMIE

LA LOC DE CINSTE

Atunci când vorbești despre liceul militar te gândești la elevii ce trebuie mereu să se supună anumitor reguli pe care le impune mediul cazon. Cu toate acestea, vei întâlni aici oameni cu personalitate, cu mult bun simț, care te vor ajuta de fiecare dată când vei avea nevoie de cineva aproape. Cei patru ani de liceu au fost grei, am avut parte de multe momente dificile în care nu m-aș fi descurcat fără ajutorul colegilor mei. Trăind zi de zi cu ei, împărțind cu tovarășii tăi experiențele frumoase, dar și cele grele, poți considera că pe lângă familie din care faci parte, ești membru unei alte familii mari, cea a liceului militar. Am avut parte de o mulțime de oameni minunați care m-au învățat multe lucruri constructive și pe care mi-i voi aduce aminte toată viața. Cu toate că suntem concurenți pe aceleași locuri la academii, nu vei găsi un elev care să nu te ajute cu un sfat. În momentul în care primeam o notă mică și eram dezamăgit de mine și credeam că lumea pentru mine s-a întors pe dos, am avut mereu pe cineva alături care să mă încurajeze. Distracția și voia bună nu au lipsit în acești

patru ani, însă, cu toate acestea, atunci când trebuie să ne mobilizăm pentru o activitate, fiecare se implica trup și suflet pentru a obține cel mai bun rezultat. Sunt mândru că am făcut parte dintr-o familie așa frumoasă și unită și regret enorm că aceste clipe unice rămân de acum amintiri. Am avut atât profesori, cât și cadre militare și civile cărora le mulțumesc pentru profesionalismul și eforturile depuse în formarea noastră și în dezvoltare personală a fiecărui elev. Liceul militar va avea mereu un loc de cinste în inima mea și îmi doresc din suflet să am ocazia să-l revăd cât mai des.

Elev sergent-major STOICA Mihai, XII E

CĂTĂLIN BĂDICEL, UN MARE CAMPION

Sunt la vârsta la care puține lucruri în viață mă surprind sau mă mai pot bucura foarte mult pe plan profesional. Sunt profesor de educație fizică și în cariera mea am avut o serie de neîmpliniri, dar și multe satisfacții și reușite. La un moment dat, am considerat că nu câștigarea unei competiții îți oferă o satisfacție, un statut în sine, ci satisfacția lucrului bine făcut îți aduce o împlinire sufletească, o bucurie în suflet, te face să crezi ca ești cineva, că ți-ai adus și tu o contribuție la bunul mers a lucrurilor. Și așa și este. Mulțumirea pe care o primești de la un elev atunci când termină liceul, poza aceea pe care un elev ține să ți-o înmâneze personal, este marea satisfacție a unui profesor. Pe parcursul carierei, am primit multe poze pe spatele cărora era exprimată bucuria, satisfacția celui care mi-a dat-o, mulțumirea pe care acesta ținea să mi-o transmită. Așa, de exemplu, acum câteva zile, am primit o veste deosebită care mi-a umplut inima de bucurie și satisfacție. Am avut o elevă deosebită în colegiul nostru care se numea Georgiana Brânzea. A fost o mare sportivă care a câștigat unele competiții între liceele militare. Acum este la academia militară și a postat o poză pe internet cum că a câștigat o ultimă competiție în calitate

de studentă. Ceea ce m-a frapat a fost comentariul, în care spunea: „Mi-am adus aminte pe ultimii metri ai cursei de profesorul de sport din liceul militar, Secăreanu, care mereu mă încuraja, îmi spunea «Poți! Mărește pasul» și parcă prindeam aripi la auzul încurajării lui”. Astea sunt momente fericite din viața unui profesor, momente care te marchează, îți dau aripi și parcă ești în stare s-o iei de la capăt.

În ultima perioadă, trăiesc o mare bucurie pe plan profesional. Deși am avut o serie de satisfacții, am câștigat o serie de medalii la compinatele militare de cros, am calificat în ultimii doi ani un elev la finala de cros din cadrul O.N.S.S, sunt finalist la ultimile șase ediții ale concursului de pentatlon școlar și chiar am ocupat locul al II-lea la finala de la Iași, dar satisfacția majoră mi-o dă panoul cu recordurile mondiale, naționale și pe liceele militare de la intrarea în sala de sport a liceului.

Acolo sunt marcate cele mai bune rezultate ale sportivilor liceului nostru pe parcursul anilor. În ultimii trei ani, am reușit să schimb rezultatele la mai multe probe, rezultate care dăinuiau acolo de mult timp.

Când am venit în liceul militar, acum 27 de ani, mi-a sărit în ochi acest panou cu recorduri afișat ostentativ acolo, la intrarea în sala de sport. Mă

gândeam atunci dacă o să fiu în stare să modific o performanță de pe acest panou. Da, am fost în stare să modific unele recorduri deocamdată la nivel de liceu și între liceele militare. Primul record doborât la liceul nostru a fost la aruncarea greutății unde elevul Cosmin Cazac a reușit să arunce greutatea la 13,11 m în concursul Olimpiada de vara a sportului militar liceal de la Câmpulung Moldovenesc. Un alt mare sportiv a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul” a fost Cosmin Ionuț Copoeru care la săritura în lungime a reușit să spulbere vechiul record care dănuia acolo de mai mulți ani. El a reușit o performanță de 6,70 m la etapa zonală a concursului de pentatlon de la Arad. Vărul său, Cosmin Copoeru, un alt mare talent al liceului, a reușit o performanță deosebită pentru liceul nostru la săritura în înălțime unde a reușit să treacă stacheta înălțată la 1,92 m. Am crezut că aceasta performanță este peste așteptările mele că nimeni în acest liceu nu mai poate să sară peste 1,92. Vechiul record de 1,86 era făcut prin anii 2001-2002. Am avut această senzație deoarece știam că în colegiul nostru nu este o tradiție de a avea sportivi la această probă athletică, nici condiții de desfășurare a probei nu prea avem. Ba mai mult, în iarnă, când vorbeam la ora de sport că anul acesta nu avem săritori în lungime, dar la înălțime a apărut un sportiv care m-a uimit, pe nume Cătălin Bădicel. Prima lui performanță a fost la etapa județeană de la Cluj-Napoca unde a ocupat locul I cu o performanță de 1,80 m. Alte concursuri nu a mai avut decât „Spartachiada” de la Breaza. Acolo, acest sportiv deosebit și-a demonstrat calitatea de campion. Într-un concurs greu, cu adversari pe măsură, a

reușit să câștige competiția cu o performanță de 1,89 m. Este un mare sportiv care a ocupat locul al II-lea și la săritura în lungime. Undeva, într-un articol, am scris ceva de un mare adevăr: sportivii de înaltă performanță trebuie să fie și deștepți, adică să aibă un IQ-ul peste medie, ca să poți face performanță cu el. Așa este elevul Cătălin Bădicel care în acest an școlar a reușit să ocupe locul I la învățătură la clasa a XI a A.

La Campionatul Național Școlar, etapa județeană, am făcut cunoștință elevului cu antrenorul de la L.P.S. Gabriel Avram. Acesta l-a legitimat la L.P.S. Alba-Iulia și, mai apoi, văzând valoarea elevului l-a condus la finala C.N. Școlar de la București. Acolo elevul a sărit 1,85 m clasându-se pe locul 4 într-o pleiadă de sportivi consacrați. Și acum, de Sărbătoarea Sânzienelor, am primit marea veste de la antrenorul și prietenul meu Gabriel Avram, care a fost la Campionatul Național rezervat juniorilor II de la Pitești, unde elevul Cătălin Bădicel a ocupat locul I la săritura în înălțime cu o performanță de 1,93 m. Este un nou record al liceului la această probă. Este o mare bucurie pentru mine, este o împlinire a visului oricărui profesor de sport. Bravo, Bădicel, ești un adevărat elev de nota 10!

Profesor Iancu SECĂREANU

Desen de Alexandru Filipescu, X B

PORTRETUL UNEI ELEVE PLUTONIER

Bianca Pop a fost în clasa a XII-a și a avut gradul de elev plutonier, un grad ce a fost așezat pe epoleți în urma rezultatelor foarte bune la învățătură și disciplină. Pentru ținuta exemplară, seriozitatea, implicarea și motivarea ei, o recomandăm ca un elev gradat model. Foarte serioasă în tot ceea ce face, organizată și disciplinată, a reușit să-și împartă eficient timpul pentru învățat, antrenamente și îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor aferente gradului. Bianca a avut rezultate foarte bune la toate disciplinele din programa școlară și a fost cea mai bună atletă din lotul colegiului. Se pregătește intens pentru a-și lua zborul spre Academia Forțelor Aeriene din Brașov. Noi îi urăm succes și nădăjduim că, pentru mulți dintre elevii colegiului, este un model.

*Referent de informare și relații publice
Daniela FILIMON*

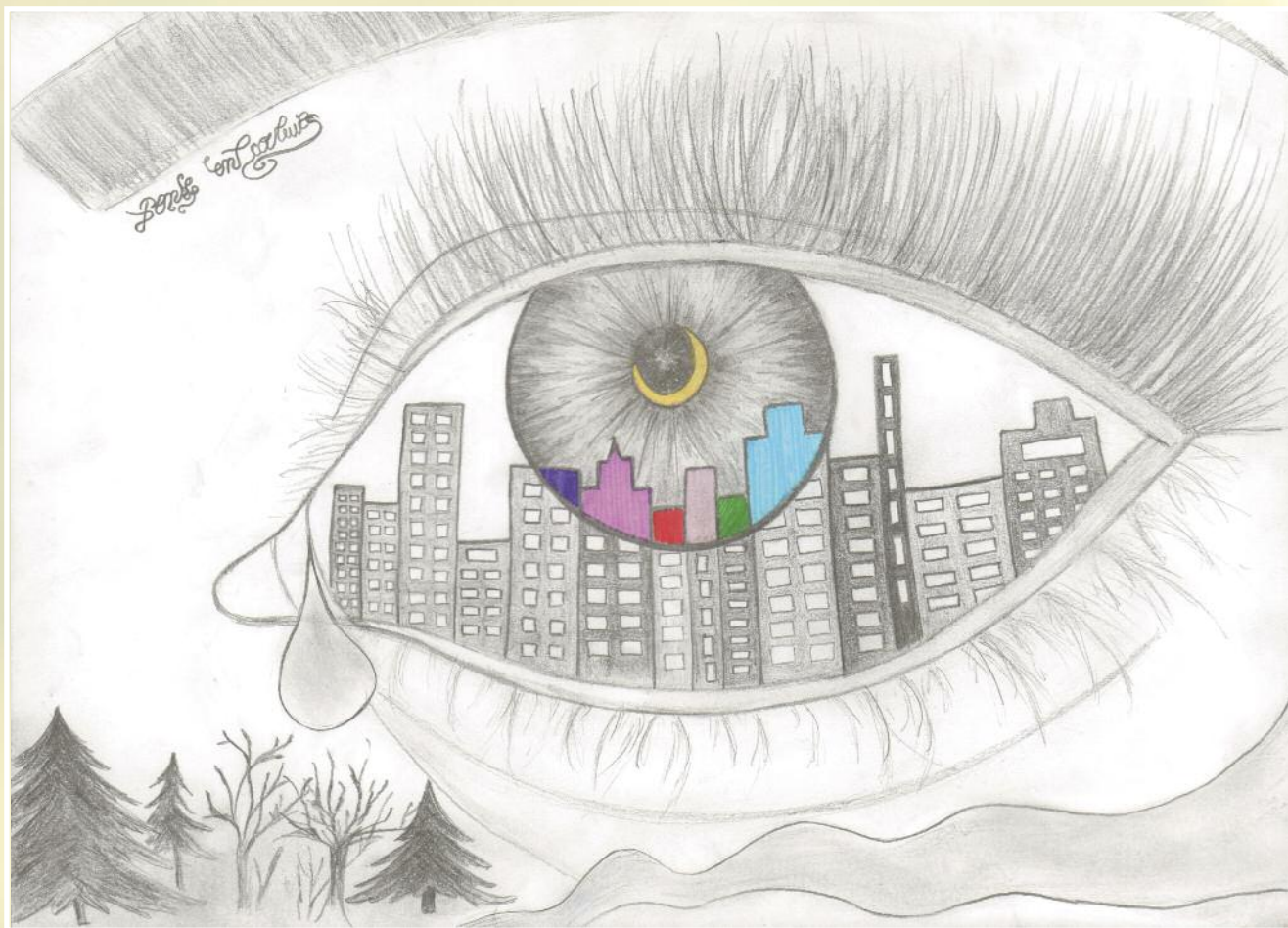
MEDITAȚII

Medicii ar trebui să știe că viața e scurtă. Că uneori se moare brusc. Că se amână planuri, concedii, examene, cafele. Dar nu se amână oameni. Că-i pierzi, mă, îi pierzi. Și apoi te uiți la ei pe holuri de spital cum vin la alții, dar nu la tine. Te uiți și te uiți degeaba. Chirurgii știu cel mai puțin despre un om. Pentru că se uită la el cu bisturiul. Vreau un implant de suflet. Dau la schimb o inimă proastă.

*

Cu medicamentele astea e treabă serioasă. Nu oricine poate trece prin viața asta lucid. Nu toți o

suportăm. Nu toți știm să citim hărți care să ne ducă din A în B în cel mai eficient mod. De exemplu, eu am nevoie de calmante și îndrumări. Mereu am avut. În 50 m faceți stânga. Mergeți drept cât vedeți cu ochii. Încercați să nu vă împiedicați. Intrați în primul sens giratoriu și nu vă învârtiți în cerc mai mult de 6 luni. Ieșiți din el cu prima ocazie care vi se arată. Mai mergeți preț de încă doua luni apoi părăsiți autostrada. Încetiniți cu grijă, nu vă țin frânele. Fără depășiri la limita nesimțirii și a legalității. Genul acesta de recomandări. Genul de medicamente care să mă țină așezat pe scaun. Am groaznică tendință de a o lua

Desen de Elena Bianca Forga, IX B

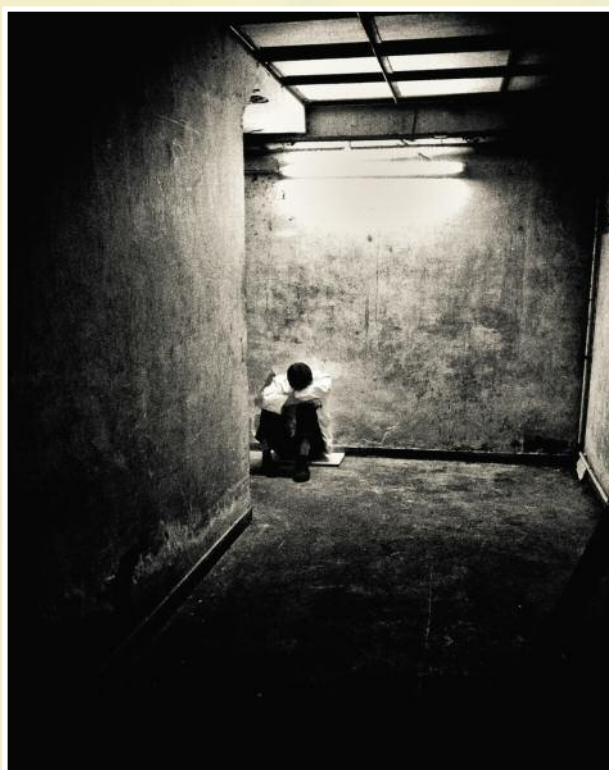
la sănătoasă fix când mi-e lumea mai dragă. De frică, de plictiseală, habar n-am. Medicamente care să îmi clarifice ritmul cardiac și să îmi curețe măcar un pic plămâni. Sau capul. Ideile și toate virgulele flotante din calculele mele mintale. Să mi se intersecteze și mie diagramele măcar o dată în punctul potrivit și, în suprapunerea aia, eu să mă găsesc întreg.

*

Astăzi am tras obloanele peste sufletul meu și am hotărât să reorganizez tot ce am adunat aici cu sau fără voia mea. Vreau să curăț de pe podeaua sufletului resturile de prietenie lăsate aici de oamenii care s-au jucat de-a prietenia cum te joci de-a v-ați ascunselea. S-au strâns gră-măjoare și parcă au început să degaje un miros neplăcut. Mi-am spus că e imperios necesar să dezinfectez pereții de dezamăgire, de durere, de regrete. Lacrimile mi-au curs până în suflet uneori, așa că trebuie să curăț bine și ferestrele. Sunt pline de dăre albicioase care par greu de curățat. Da, de astăzi sufletul meu e închis pentru curățenie și renovare. Nu intrați și nu insistați! E vremea curățeniei, oameni buni! Nu pentru că e primăvară, ci pentru că sufletul are nevoie de liniște. Sufletul e o casă pe care trebuie să o menții curată, aerisită, parfumată. Apoi, după ce ai făcut curățenia necesară, trebuie să reorganizezi, să redecorezi. Pentru că vezi tu, uneori, curățând și aruncând ce nu-ți mai folosește, încăperea rămâne tot mai goală. Așadar, va trebui să agăți pe perete unul-două tablouri de speranță, pe jos să așterni un covor de gânduri bune, la fereastră să pui o perdea de credință, iar pe măsuta din mijlocul încăperii să pui un coșuleț de prietenie. Bun. Acum nu mai rămâne decât să luminezi întreaga încăpere cu iubire. Curățenia e gata, iar casa a devenit din nou spațioasă și primitoare. Acum miroase și frumos, simți? Sufletul curat miroase a tei.

*

Nu te juca cu oamenii. Cu vorbele. Cu gesturile mici, făcute într-o fracțiune de secundă, dar care altora le dărâmă lumea clădită în ani grei de muncă. Nu te juca cu sentimentele. Cu încrederea. Cu privirile. Nu jongla. Și nu alerga... după mai mulți iepuri. Obosești. Și cred că cel mai important lucru în lumea asta agitată este să fii

odihnit. Nu râde de oamenii care îți par proști. Unii se prefac pentru a se face înțeleși. Pentru a fi ascultați. Nu îți imagina că știi totul și nu îi privi pe ceilalți cu superioritate. Un om al străzii îți poate oferi cele mai de preț lecții despre sărăcie și neîmplinire. O prostituată te poate învăța că până nu te vinzi, habar nu ai cât valorezi... Nu te juca, mai ales, când în joc ți-e pus propriul suflet.

*

Depresie. A trecut cam mult de când n-am mai plâns, de când n-am mai râs, de când n-am mai simțit. Nimic. Nici binele, nici răul, nici durerea, nici adierile fericirilor efemere. Nici fricile, nici alinarea. Nici regretul, nici împlinirea. Zile la fel, cu refuzuri izbitoare ce-mi țâșnesc din priviri. Priviri care odată erau cele mai bune invitații spre nemurire. Priviri care ucideau și înviau. Noptile încep devreme și mă cufund în pijamale largi și cearșafuri învechite. Telefonul nu mai sună. Oricum, nu mai sună ca altădată. Nici mail-ul nu-l verific prea des. Pentru că nici acolo nu există vreo scânteie, vreo patimă, vreun dor. A trecut mult timp. Și e atât de necruțătoare starea asta. Se schimbă orele, se schimbă oamenii. Se schimbă totul. Eu sunt în același punct. De fapt... sunt tot singur.

Elev sergent Alexandru JALGOCZY, XII B

VIS ÎMPLINIT

Italia... o țară pe care mereu am vrut să o vizitez, fiind unul dintre locurile în care evadam în vis de fiecare dată când aveam ocazia. Îmi imaginam cum mă plimbam, vizitam și admiram minunatele orașe Milano, Veneția sau Florența și... niciodată nu îndrăzneau să gândesc atât de departe și să cred că voi avea șansa de a le vedea. Timpul a trecut câteodată mai repede, altădată mai încet și a venit clasa a XI-a cu multe provocări, responsabilități, clipe grele care păreau că nu pot fi depășite și aproape că am uitat de dorința mea de a mă bucura de splendoarea orașului modei. Asta până în momentul în care am aflat că am fost selectată să particip în aceasta excursie. Nu voi uita niciodată acel moment, deoarece pentru mine a fost unul plin de emoție și fericire. Ziua în care am fost anunțată că am fost selectată să merg pe meleagurile italiene va rămâne mereu în sufletul meu. În momentul acela, pur și simplu am rămas fără cuvinte, nu îmi venea să cred că dintre toate elevele eu sunt cea care are această oportunitate. Bineînțeles că până la momentul plecării timpul a trecut foarte greu, iar eu nu mai puteam de nerăbdare și îmi făceam planuri, mă gândeam la orașele, la obiectivele pe care le vom vizita și... la sutele de fotografii pe care știam că le voi face. Cu greu, a venit data de 22 iunie și am pornit spre București, punctul de întâlnire al celor 8 LM-iști cu doamna profesoară și locul plecării de a doua zi. Odată ajunși, ne-am întâlnit cu toții, am făcut cunoștință, după care am început pregătirile pentru a pleca. În ziua următoare a început totul. A trebuit să mergem la aeroport, unde am descoperit cu emoție ce înseamnă să călătorești

cu avionul și pot spune că nimic nu se compară cu sentimentul pe care îl ai atunci când avionul decolează sau cu bucuria pe care o ai văzând norii aproape de tine.

Zborul nu a fost lung, dar a fost special. Când am ajuns, am rămas uimită de frumusețea orașului Milano, un oraș în care noul se îmbină cu istoria. Datorită patrimoniului său de mare valoare, acest oraș italian este cunoscut ca orașul modei sau al design-ului deținând faimoase case de modă, magazine care se găsesc pe Via Torino sau în renumita Galleria Vittorio Emanuele II din Piazza del Duomo, chiar lângă celebrul Dom construit în stilul gotic târziu, al treilea ca mărime din lume.

Pe lângă multitudinea statuielor de marmură pe care le deține, Domul ne-a impresionat și prin fascinantele priveliști pe care le-am admirat de pe terasele acestuia. Pe lângă această impresionantă biserică, am avut ocazia de a răsfoi pagini din istoria Italiei vizitând celebrul Castel Sforzesco, Biserica Santa Maria delle Grazie unde se găsește celebra pictura murală a lui Leonardo da Vinci

„Cina cea de taină” (cunoscută de italieni sub numele de il Cenacolo Vinciano). Pe lângă aceste oportunități, am avut onoarea de a admira cunoscutul Teatro alla Scala și de a vedea interpretându-se pe scena acestuia opera lui Mozart „Răpirea din Serai”. Pot spune că pentru noi toți a fost o experiență unică și nemaipomenită. De asemenea, am vizitat și orașul Florența, care atrage o mulțime de turiști prin stilul renascențist și prin arta și arhitectura pe care le deține, fiind astfel numit și „Atena din Evul Mediu”. Florența, considerată de mulți capitala italiană a artei, are multe obiective importante de vizitat precum Palazzo Vecchio, Palazzo Pitti, Galeria Uffizi, Domul Santa Maria del Fiore sau Santa Maria Novella. Din nefericire, noi am reușit să vedem doar minunatele opere ale lui Leonardo da Vinci, Michelangelo sau Botticelli, toate acestea regăsindu-se în Galeria Uffizi. Am avut ocazia de a admira orașul și de la înălțime atunci când am vizitat Palazzo Vecchio, care egalează prin grandoare celelalte repere turistice ale Toscanei. Orașul care impresionează în cea mai mare măsură turiștii și care a avut același impact și asupra noastră este faimoasa Veneția. Toate cele șase părți ale orașului impresionează fiecare om care are norocul de a se afla pe pământul venețian. Astfel, Basilica di San Marco este un loc pe care mulți turiști îl vizitează, fiind un amestec al stilurilor, pornind de la stilul bizantin și ajungând să urmeze modelul de la Constantinopol. În apropierea acesteia, se găsește il Campanile San Marco ce oferă o privire asupra orașului cu minunatele lui canale, poduri, insule, vapore și gondole care permit circulația prin oraș. Pe lângă oportunitatea de a călători, de a vedea locuri noi, încărcate de o istorie aparte, de a trăi experiențe unice și de a ne face amintiri de neuitat, eu mă bucur că am avut ocazia de a cunoaște câțiva colegi de la celelalte colegii militare și de a împărtăși cu ei emoții, zâmbete, amintiri.

*Elev plutonier adjutant
Roberta ION, XI B*

CLASA A IX-A ÎNTR-UN LICEU MILITAR

Ată cum s-a sfârșit încă un an școlar... Primul meu an de liceu și nu în orice fel de liceu, ci într-un liceu militar. Acum că am terminat unul dintre cei mai dificili ani de studiu, pot spune că amintirile adunate până acum îmi vor rămâne întotdeauna vii în memorie.

Când am ajuns aici credeam că îmi va fi ușor, că despărțirea de părinți nu este așa de grea, însă nu acesta era adevărul. Mi-era tare greu să mă obișnuiesc cu ideea că voi merge acasă doar odată pe lună, că voi auzi glasul mamei doar prin telefon, că nu va mai fi tata într-una să mă apere de orice pericol. Simțeam că nu aparțin liceului, simțeam cum greu mă doboară încetul cu încetul.

Aveam impresia că nimeni nu înțelege prin ce trec, că nimeni nu simte atât de tare dorul de casă. Aș fi vrut să renunț, să dau cu piciorul șansei vieții mele, însă nu am făcut-o. De ce? Datorită persoanelor pe care le-am cunoscut. Ușor, ușor am început să îmi ocup timpul cu diferite activități și așa am uitat de dorul de casă. Am început să îmi fac prieteni cărora puteam să le spun orice, ei devenind cea de-a doua familie.

Am cunoscut persoane minunate pe care cu siguranță nu le voi uita niciodată. Într-adevăr, odată dat uitării dorul de casă, au început să apară problemele legate de școală: primele note mici. Îmi aduc aminte că, într-o zi, am luat o notă desul de mică la matematică. Nu am știut ce să fac.

Eram obișnuită cu notele mari, așa că am apelat la ajutorul unui prieten. Aveam nevoie să vorbesc cu cineva, iar vorbele sale întotdeauna m-au ajutat. Mi-a spus pe un ton încurajator „Tu poți! Nu te lăsa învinsă de obstacole! Ești puternică și asta e tot ce contează!”. Într-adevăr am reușit să-mi îndrept nota mică la matematică. M-a ajutat cum a putut și poate datorită lui nu am renunțat și am continuat liceul militar.

De asemenea, odată obișnuită cu liceul militar, rezultatele bune au început să apară, iar acest lucru m-a bucurat foarte mult. Acum, la finalul acestui an, am avut ocazia să simt emoțiile ultimului apel, ultimul apel al colegilor mai mari și totodată, ultimul nostru apel din primul an de studiu. Acesta a constituit un bun prilej pentru fiecare din noi ca să realizeze că niciodată un elev civil nu va trece prin ceea ce trecem noi și nu va fi capabil să simtă emoțiile noastre atunci când am avut parte de prima defilare, să aibă parte de lacrimi generate de un dor nebun de casă sau de fericire atunci când, la final, îți spui „Am reușit!”. Niciodată nu vor simți cum inima ți se fărâmă din cauză că a sosit timpul despărțirii de colegii mai mari și niciodată nu vor ști ce înseamnă despărțirea de casă de la o așa vârstă fragedă doar pentru a-ți asigura un viitor.

Când spun „colegiul militar” mă gândesc doar la oamenii dragi care îmi fac viața aici de un milion de ori mai frumoasă, mă gândesc la plintoanele făcute în doi, la problemele de fizică explicate în miez de noapte, la nopți nedormite datorită gândurilor și problemelor împărtășite, la emoțiile primelor defilări, la orele întregi de instrucție și flotările primite din cauza micilor scăpări sau la acea singură oră de somn de după-amiaza și mai ales, la senzația când, după o zi extenuantă, ajungi în final în pat, adâncit în gândurile proprii.

Nu în ultimul rând, competițiile sportive la care am participat au contribuit la o frumoasă dezvoltare, în sensul că am învățat ce înseamnă a fi un bun camarad, să muncești cu adevărat pentru ceea ce îți dorești și am simțit cum bucuria mă cuprinde odată cu fiecare medalie câștigată sau ce înseamnă să fii dezamăgit după un concurs fără rezultate sau un antrenament prost. Participarea la Olimpiada de vară a sportului militar liceal – „Spartachiada” – încă din acest an mi-a adus numeroase bucurii, reușind să simt cele mai frumoase emoții și să îmi fac noi prieteni, să schimb impresii cu colegii de la celelalte licee militare. Am avut ocazia să vizitez locuri frumoase cu fiecare concurs și m-am apropiat și mai mult de colegii mai mari, aparținând cu toții aceluiași lot.

Primăvară pe epoțeți

Într-o frumoasă zi de primăvară, vă făceam cunoștință cu eleva plutonier Sonia Deliman. Ajunsă aproape la finalul unui capitol, al unei cărți frumoase, numită adolescența, merită să menționăm câteva aspecte din activitatea ei din anii de liceu. Pe lângă rezultatele deosebite care au promovat-o la gradul de elev plutonier, Sonia participă, încă din clasa a IX-a, la activitățile extracurriculare, fiind membră a formației de dansuri a colegiului, reușind să îmbine armonios preocuparea pentru carte și pasiunea pentru dans. Fire veselă, optimistă și încrezătoare, este convinsă că tot ce a învățat în cei patru ani de colegiu militar, este asemeni unei temelii trainice pentru formarea ei, atât profesional, cât și personal. În calitate de elev gradat, este o fire tenace, muncitoare și dornică să ajute, să consilieze, să-i îndrume pe cei care îi are în subordine, elevii Companiei 1, calități specifice unui lider. Vrea să urmeze Academia Forțelor Aeriene din Brașov. Succes îi dorim în acest urcuș continuu al formării!

Elev caporal Cătălina DAN, XI B

După un an în colegiul militar, pot spune că mă simt foarte mândră de ceea ce am devenit. Timpul a trecut extrem de rapid și abia acum, la final, realizezi cât de mult te-ai schimbat. Nu am să regret niciodată alegerea făcută și persoanele pe care le-am cunoscut, începând de la cadrele militare, didactice și continuând cu colegi și prieteni. Viața unui elev de liceu militar nu a fost și nu va fi ușoară niciodată, însă este plină de emoție și sentimente puternice care te poartă atât pe cele mai înalte culmi, dar și în cele mai adânci goluri ale sufletului. Fiecare reușită a adus cu sine numeroase bucurii și, de asemenea, fiecare eșec m-a impulsionat și mai mult ca să aspir spre victorie.

Avându-l patron spiritual pe Mihai Viteazul, noi, cei de la Colegiul Național Militar care îi poartă numele, creștem în spiritul victoriei, camaraderiei și patriotismului, acest liceu învățându-ne încă din primul an de studiu ce înseamnă să fii om: un bun camarad și un soldat cu caracter de fier. Instituția poartă cu mândrie gloria fiecărei generații, ascunde după porțile sale amintiri de aur, nenumărate ale fiecărui absolvent și răsună de mult timp pe buzele tuturor când vine vorba de vârf.

Aș repeta clasa a IX-a de un milion de ori doar ca să mai simt odată emoția când am văzut în dreptul numelui meu scris „admis”, emoția primei zile sau prima întâlnire cu colegii. Amintirile adunate până acum constituie cel mai frumos buchet pe care am să-l port mereu în suflet!

***Vivat Colegiul Național Militar
„Mihai Viteazul”!***

*Elev fruntaș
Maria Adina Ruxandra DOBRE, IX B*

RELATIA ELEV – ELEV GRADAT

In liceul nostru avem parte de multe experiențe noi, cunoaștem oameni noi și începem să vedem altfel lucrurile din jurul nostru. Una dintre experiențele speciale de care ne lovim este aceea de a vorbi cu persoane doar cu trei ani mai mari folosind persoana a doua plural, pronume de politețe și salutul „Să trăiți!”. Acum trei ani, am intrat sfioasă pe poarte liceului, iar persoanele pe care le-am întâlnit pentru prima dată au fost elevii sergenți-majori, aceștia ne-au întâmpinat având o atitudine serioasă, dând dovadă de profesionalism. Apoi am cunoscut-o domnișoara plutonier, ea a fost cea care ne-a învățat tot ceea ce înseamnă respectul între colegele de dormitor, a știut să ne facă să ne înțelegem, a fost serioasă atunci când situația o impunea, însă a știut să se apropie de fiecare în parte, având mereu timp să ne asculte problemele și să ne de sfaturi.

În ceea ce privește elevii sergenți-majori mi-au rămas numai amintiri plăcute; ei ne-au învățat primele mișcări de front, au făcut în așa fel încât să funcționăm ca pluton și ne-au îndrumat primii pași în acest liceu. Pe lângă faptul că ne-au învățat lucruri de bază în ceea ce privește instrucția de front, îmi aduc cu plăcere aminte de discuțiile din care am avut atât de multe de învățat. Ne vorbeam despre ceea ce înseamnă cu adevărat să fii om, despre prietenie, respect, încredere, bun simț. În anul I am vrut de multe ori să renunț, simțeam că nu pot face față liceului și că mi-ar fi imposibil să rezist aici; atât elevul sergent-major, cât și

eleva plutonier au avut grijă să mă ambiționeze să-mi dea curaj, să mă facă să văd partea bună a liceului militar, iar datorită lor, am reușit să trec peste greutăți și să rămân aici.

Acum am ajuns să fiu și eu în postura de gradat, nu pot să nu spun că e cel mai ușor lucru pe care l-am făcut, însă pot afirma că e unul dintre cele mai frumoase. La început mi-a fost mai greu să mă apropii de ei, însă petrecând timp împreună am reușit să creez o anumită legătură. Am reușit să-i fac să înțeleagă faptul că situațiile serioase impun un anumit comportament, însă în unele situații am glumit și am râs împreună cu ei pentru că dincolo de aparenta strictețe a termenului de „elev gradat”, trebuie să fim oameni, să empatizăm și, cel mai important, să petrecem momente frumoase care să devină amintiri.

Din punctul meu de vedere, relația elev gradat – elev este una specială. Fiind elev gradat, te străduiești să le oferi un exemplu bun, să-i faci să învețe ceva de la tine, iar din postura de elev, mereu vei avea un respect deosebit pentru elevul gradat și vei încerca să îi urmezi exemplul.

Elev caporal Maria Teodora CARDOȘ, XI D

MĂRTURISIRI

Colegiul militar e un loc al desăvârșirii morale a adolescentului, e cazarmă pentru trup și templu pentru suflet, o complexitate de o anvergură impresionantă care reunește în mod armonios cerințele conceperii „generației de mâine”. Rigorile impuse elevului militar nu sunt întâmplătoare, ci vin ca răspuns la nevoile sociale, dar și ca necesar al inițierii viitorului lider militar în tainele instruirii unui personal demn, capabil de jertfă pentru apărarea principiilor țării căreia i-a jurat credință. Rigorilor regimului militar, care parcă își impun autoritatea, li se alătură, fără sfială, activitățile extracurriculare care destramă ideile preconceptuate, elevii fiind susținuți cu interes în desfășurarea activităților cultural-artistice, de voluntariat și de creație pe tot parcursul acestora în colegiu. Regimul

cazon, chiar dacă este considerat un impediment în păstrarea intimității, reușește să nască prietenii puternice, te ajută să empatizezi, îți dezvoltă spiritul de înțelegere, cât și capacitatea de a te descurca de unul singur – fără implicarea părinților, dar, cel mai important, descoperi că acțiunile tale au impact asupra celor din jur, iar astfel începi să îți analizezi comportamentul, devenind un autodidact.

Primii pași în colegiu au fost rapizi și imprevizibili, am avut primul contact cu instrucția, am îmbrăcat uniforma cu epoleți și am început să ne familiarizăm cu ceea ce reprezintă plutonul, compania, sectoarele sau onorul. Primele zile au fost foarte solicitante, astfel am fost asaltați cu multe întrebări cum ar fi: „Ce caut aici?”, „Ce urmează?” sau „Când voi pleca acasă?”, însă ulterior am început să găsim răspunsurile mult așteptate.

„Compania 1, deșteptarea!” a pus capăt unei nopți prea scurte, impregnată de emoțiile primului ceremonial militar la care am participat activ, fiind momentul definitoriu al nostru ca elevi militari „Mă leg să învăț carte, să-mi oțlesc brațul și inima, spre a sluji cu destoinicie patria și armata României!”

Cerințele profesorilor sunt mereu mari, dar prin acest lucru asigură că orice cale am alege în cariera noastră, chiar dacă o să ne poticnim, nu vom fi înfrânți de situație. Parcursul educativ a cuprins momente de fericire, dar și de dezamăgire, ne-am bucurat când am fost înconjurați de laurii succesului, dar am și suferit când colegii erau amenințați de eșec, astfel cu fiecare coleg care își părăsea noua familie, nerespectând sfatul prezent pretutindeni „Să fiți uniți!”, fie din motive comportamentale, fie sub amenințarea corigențelor, ne ambiționam ca nici un alt frate sau soră să nu reducă efectivul plutonului și să ne angrenăm cu conștiinciozitate în activități care acoperă o multitudine de domenii. Pentru noi, vacanțele sunt o adevărată modalitate de detenționare, o etapă a rezumării parcursului fiecăruia până în acel moment, dar și o etapă a pregătirii evenimentelor viitoare. Acestea reprezintă și o ocazie de a concura cu prietenii în ceea ce privește activitățile desfășurate și cunoștințele dobândite, aspect ce ne face mândri că facem parte dintr-o unitate de învățământ aparte, dar ne întristează totodată că nu suntem alături de cei cu care am luptat pentru dobândirea unor experiențe de neuitat.

Acum, la sfârșitul clasei a X-a, simțim că ne-am împlinit jumătate din misiunea noastră din Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul”, iar ideea ca nimic nu e întâmplător s-a statornicit în inimile noastre. Conștientizăm că etapele care urmează vor fi presărate cu tendința de a renunța, dar exclamația „Plutonul 3 ABSOLVENT!” ne ghidează.

Elev caporal

Nicolae Alexandru BODEA, X C

VISAȚI, MUNCIȚI, BUCURATI-VĂ, ZĂMBIȚI!

Niciodată nu realizăm cât de repede trece timpul, lucru care ne face să nu prețuim îndeajuns de mult clipele trăite. Asta susțin eu, una dintre elevele Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul”, o viitoare absolventă. Eu și colegii mei am început de curând să prețuim, cu adevărat, oamenii, lucrurile, situațiile, amintirile pe care le avem cu acest liceu. Și de ce am făcut asta? Pentru că mai avem un singur an și de-abia acum începem să înțelegem de ce lucrurile iau o astfel de întorsătură, de ce trebuie să trecem prin anumite etape, de ce trebuie să trăim anumite situații, unele plăcute, altele neplăcute. Noi, elevii companiei a II-a ne amintim cu drag, dar și cu tristețe, în același timp, primele noastre zile petrecute în acest colegiu, colegiu care multora le-a schimbat, le schimbă și va continua să le schimbe viețile și viitorul multor generații de tineri frumoși. Acum trei ani făceam,

cu emoție, primii pași în colegiul militar albaulian. De fiecare dată când vorbim despre asta retrăim emoția cu care am îmbrăcat pentru prima dată uniforma militară, resimțim inima bătând tare la primul apel, ne reamintim ochii plini de lacrimi ai părinților, care trebuiau să plece și să ne lase singuri să începem să cunoaștem ce înseamnă tainele

vietii, adevărata prietenie, dragoste... singuri... de fapt, nu eram singuri, dar la momentul respectiv nu știam că aici, în acest spațiu destinat educării și instruirii noastre, nu suntem singuri, suntem alături de oameni care încearcă să ne împărtășească din experiența lor de viață, care știu să ne învețe, dar să ne și mustre atunci când greșim și trebuie să remediem greșelile făcute.

Nu pot să compar acest colegiu militar cu un liceu civil, deoarece nu am fost eleva unei școli civile, dar am colegi care au fost elevi în liceu civil și care au repetat clasa a IX-a pentru a fi elevi în colegiul militar. Ei susțin că educația pe care o primim în colegiul militar nu poate fi comparată cu cea primită într-un liceu civil, întrucât acesta este foarte diferită datorită modului în care sunt percepute lucrurile. Elevii militari învață ce înseamnă colegialitatea, camaraderia, pentru că sunt puși în diferite situații care îi învață că orice s-ar întâmpla nu trebuie să-și lase un prieten, un coleg, să se descurce singur atunci când nu poate. Astfel, noi creăm amintiri de neuitat, legăm prietenii pe viață și cunoaștem oameni minunați care ne înțeleg și ne ajută să depășim toate momentele dificile prin care trecem.

Aș vrea să le transmit și colegilor mai mici să nu uite nici o secundă să se bucure de faptul că sunt elevi ai acestui colegiu militar deoarece este locul care îi învață multe lucruri și îi pregătește să înfrunte viața.

*Elev plutonier-adjutant
Elena Roberta ION, XI B*

FRATI ȘI COLEGI DEOPOTRIVĂ

SE spune că printre primele lucruri pe care le face un copil încă de foarte mic sunt încercările de a imita ceea ce vede în jur. Acest mimetism poate fi perceput ca o modalitate de adaptare, de integrare în mediu.

Dacă mergem mai departe, cei ce sunt direct implicați în educația copiilor – părinți și frați – au o mare responsabilitate, aceea de a găsi mereu echilibrul perfect între ceea ce spun și ceea ce fac. Balanța atârnă mereu spre ceea ce faci, afirmă Petre Țuțea vorbind chiar de o învățare prin învecinare. Plecând de la familie, prima școală a fiecărui individ, rolul acesteia este determinant și hotărâtor pentru viață. Aici se pot găsi și primele modele. Astfel, în Colegiul Național Militar „Mihai Viteazul, în acest an școlar, studiază 5 perechi de frați: Marcela Lupu (a XI-a A) și Emanuel (a IX-a A), Ioachim Lihor (a XI-a B) și Teodor (a IX-a C), Florin Mărginean (a XII-a E) și Dănilă (a X-a D), Petru Petrus (a X-a D) și Nadia (a IX-a C) și gemenii Darwin și Eduard Homorodean (a IX-a A). Pentru cei mai mici dintre ei, frații au fost și sunt cei care i-au informat, i-au îndrumat, apoi mezinii au analizat și au hotărât să îmbrace uniforma albastră cu lampas roșu. Pentru părinții lor este un motiv în plus de bucurie. Plecând de la admirație ajungem la copiere, dublare, la acel „și eu vreau să fiu ca tine”.

Cu toții avem tendința de a admira, iar ceea ce admirăm ne mode-

lează direct proporțional cu intensitatea cu care o facem. Eticheta ne-o realizăm singuri, prin ceea ce ne preocupă și atitudinea pe care o adoptăm. Suntem direct responsabili de asta. Multe dintre confesiunile împărtășite de elevii noștri au fost de-a dreptul emoționante; să nu uităm de frații Darwin și Eduard Homorodean din clasa a IX-a A care, spre deosebire de ceilalți, au pornit împreună pe acest drum încă din prima clipă, fiind gemeni. Acum, după aproape un an de colegiu militar, nu-și pot imagina cum ar fi fost dacă nu ar fi reușit împreună. Pentru toți au contat mult activitățile interesante și diverse ce se desfășoară în instituție, dar și dorința și preocuparea cadrelor didactice și militare de a forma bune caractere de-a lungul celor patru ani. Chiar și cei care au intrat mai târziu în familia colegiului militar au recunoscut că s-au ghidat după pașii fraților lor și și-au propus să le atingă performanțele.

Sunt purtători de uniformă, iar pe chipurile lor poți ușor citi inocența, veselia, atitudinea sănătoasă. Succes frumoșilor! Respect deosebit și admirație părinților!

Elev Alexandra DANCIU, IX A

CONTINUATI!

Vacanță! Sună prea frumos ca să fie adevărat, nu? Dar după atât de mult timp, a venit. Privind în urmă, acum dintr-o postură nu foarte confortabilă, mă gândesc „Ce an!”. Parcă alaltăieri mi-am văzut numele pe lista admișilor, ieri eram în stresul tezelor și azi a și venit vara. Când îmi spuneau elevii din ani mai mari că liceul va trece mai repede decât aș putea crede, zâmbeam politicos și eram sigură că vor doar să mă încurajeze, dar aparent au avut dreptate. Am avut parte de experiențe minunate, m-am dezvoltat enorm psihic, am cunoscut oameni extraordinari, dar am făcut și greșeli. Până la urmă, cu ce am rămas din anul acesta?

Hm, care e lucrul cel mai important pe care l-am învățat în acest timp? Există în engleză un cuvânt foarte draguț, care nu cred că are un echivalent complet în română. Este vorba de *grit*. Definiția lui ar fi „trăsătură psihologică caracterizată de o puternică pasiune pentru un vis, un plan din viitorul îndepărtat, alimentată de perseverență, motivație puternică și entuziasm”. Și este exact trăsătura pe care am văzut-o la elevii cei mai buni și la mentorii din jur. O dorință soră cu încăpățânarea de a reuși, orice piedici ți s-ar pune în cale.

Realitatea e departe de a fi așa frumoasă pe cât ne-o închipuim. LM-ul nu e Paradisul pe Pământ și drumul pe care am pornit nu e unul nici pe departe ușor. Dar în mijlocul săptămânilor interminabile cu mate, română, engleză etc. care parcă nu se mai termină, departe de prietenii rămași acasă pe care i-ai dezamăgit de câteva de ori că ai

amânat permisia de la sfârșitul săptămânii și plimbările pe care le-ai ratat că erai prea stresat/ă, trebuie să găsești acea putere, disciplină și dorință de a-ți îndeplini visul. Cred și susțin că e singura cale. În momentul în care te deconectezi și știi să îți focalizezi gândurile pe un singur lucru într-un moment anume, să dai tot ce ai mai bun și să te încăpățânezi să zici că treci tu cumva peste

orice, atunci vei face față cu brio și vei merge înainte. Tot înainte.

Un gând pentru cei care vor defila la toamnă pentru prima dată în uniformă: un profesor drag mie spunea „Să începeți cu mult entuziasm liceul, ca să aveți de unde pierde”. Îi dau dreptate. Formați-vă idealuri și porniți în dimineața prezentării încrezători maxim și lipsiți de emoție, dar asigurați-vă că știți că reușita voastră ca militari depinde doar de voi și de cum știți să vă folosiți resursele și nu puneți responsabilitatea pe umerii nimănui altcuiva. Nu există muzică de fundal ca în filme și nici grandoare, dar vă dau cuvântul meu că e o călătorie fantastică dacă știi cum să te bucuri de ea.

Mult succes și bucurie nesfârșită în vacanță!

Elev Maria MUNTEAN, IX D

PASIUNI ADOLESCENTINE

Curiozitatea cunoașterii sufletelor de dincolo de uniformă, ne-a dus la ideea de a încerca să descoperim talente, ambiții, preocupări. În spatele vestonului cu epoleți se ascund suflete sensibile, idei frumoase, pasiuni ce urmează a fi cultivate. Aceste pasiuni și activități extrașcolare îi ajută să se formeze, să se dezvolte armonios.

Îi aducem în fața dumneavoastră pe bobocii Robert și Bogdan, ambii din clasa a IX-a B. Sunt încântați că au reușit să se integreze în colegiul militar și se simt bine în anul I, alături de colegi.

Robert Biro din Aiud, în momentele lui de detașare, desenează în acuarelă sau creion. Preferatele lui sunt peisajele. S-a înscris în cercul

de educație plastică al colegiului și participă la activitățile desfășurate la Palatul Copiilor din Alba Iulia. De un an de zile a început să cocheteze și cu fotografia.

Fotografia este și pasiunea colegului său, Bogdan Vărmaga din Zlatna. Bogdan ne-a pus la dispoziție câteva fotografii realizate de el. Îi place să surprindă frumusețea naturii și peisajul autentic românesc. Viitorul pentru ei este unul în uniformă, categoric! Bogdan vrea să ajungă un bun infanterist, în timp ce Robert se gândește la aviație.

Noi le dorim succes și să crească frumos îmbinând pasiunea pentru artă cu frumoasa carieră militară!

Elev Costel MOISUC, IX A

SPORTUL — O PICĂTURĂ DE SĂNĂTATE

Este sportul o activitate importantă în viața unui elev militar? Părerea mea, în calitate de elevă în ultimul an de liceu, este că sportul este dintre cele mai importante și benefice preocupări ale elevilor.

Pentru noi, în prim plan, se află obținerea unor rezultate școlare și extrașcolare deosebite și asta reușim doar prin perseverență și multă muncă.

„A fi sportiv nu înseamnă doar a practica un sport, a fi sportiv înseamnă a avea o viață sănătoasă fizic, psihic și spiritual.” Orice elev militar trebuie să se îngrijească de sănătatea lui, de modul în care arată, iar în menținerea sănătății fizice și psihice un rol foarte important îl are sportul.

Ora de sport reprezintă pentru mine, nu numai un antrenament eficient și serios pentru probele finale de admitere la academia militară, ci și o modalitate de relaxare, de eliberare de gândurile care mă frământă zilnic și de emoțiile negative.

Unul dintre multele avantaje ale colegiului militar este că, pe lângă orele de sport prevăzute în programa școlară, elevii au posibilitatea de a practica sportul în timpul liber, de exemplu atletismul, volei, baschet, handbal, tenis de masă. Cu toate că programul este foarte scurt, ar fi bine pentru fiecare elev să nu se limiteze numai la orele de sport, ci să practice un sport care cu siguranță îl va ajuta în dezvoltarea lui atât fizică, dar și psihică.

Într-adevăr nu este ușor! În ciuda efortului depus, de-a lungul timpului, vom realiza cât de benefice au fost pentru noi orele de sport.

*Elev sergent
Lăcrămioara RUNCAN, XII C*

O ZI ÎN COLEGIUL MILITAR ALBAILIAN

Poate v-ați întrebat vreodată cum este o zi în colegiul militar. Fiecare zi începe devreme, la ora 06:00 deșteptarea este urmată de înviore. Cu puțină mișcare în aerul proaspăt al dimineții se pune început bun unei zile din calendarul anului școlar. După ce și-au îmbracat ținuta și și-au îndeplinit sarcinile specifice fiecărui sector, elevii coboară la raportul și inspecția de dimineață, apoi la micul dejun.

La ora 08:00, încep orele. Este o perioadă a zilei în care se susțin teste, se scriu notițe, formule matematice, aplicații, teoreme, se învață lucruri noi, se memorează sau recită versuri, se argumentează și analizează texte, se împărtășesc experiențe sau emoții, se aleargă, se aliniază la linia de start sau la cea de ochire în poligonul de tir. Parcă nici nu realizezi când, orele și pauzele au zburat și vine momentul raportului companiei. Aici are loc bilanțul zilei și informarea privind activitățile următoare sau cele din a doua zi.

După masa de prânz sunt două ore la dispoziția elevilor pentru un program la alegere. Odihnă, socializare, plimbare sau activități extracurriculare (cercuri la diferite discipline: istorie, desen/pictură, jurnalism), Clubul de turism și ecologie „Beretele Albastre”, Centrul de excelență la matematică, dansuri populare sau moderne, cenaclul literar, antenamente sportive (fotbal, handbal, volei fete și băieți, baschet, atletism, tenis de masă și șah) sau lectură. De la ora 17:00, elevii intră în programul de studiu pentru a doua zi și/sau pentru examene sau teze. Pe parcursul celor trei ore și jumătate, elevii învață, se consiliază și sunt îndrumați de către cadrele militare și didactice care participă la acest program din a doua parte a zilei.

Urmează apelul de seară, de la ora 21.00 și servirea cinei, ajungem la finalul unei zile obișnuite pentru elevul de colegiu militar cu satisfacția finalizării unei noi file din cartea adolescenței în uniformă.

*Referent de informare și relații publice
Daniela FILIMON*

IMPRESIILE PRIMULUI AN

A fost una dintre cele mai bune decizii pe care am fost capabil să le iau: să urmez Colegiul Național „Mihai Viteazul” mi se părea cea mai bună opțiune pentru care o puteam avea, iar la sfârșitul primului an, am avut confirmarea că așa este. Și totuși ce anume am găsit atât de special și de încurajator la acest liceu?

Cel mai mare avantaj este, după părerea mea, familia pe care o veți găsi aici. Niște necunoscuți la început, prieteni mai apoi și după doar un an am devenit frați, parcă ne știm de-o viață. Împreună trăim cele mai frumoase momente, dar tot împreună ne regăsim și în clipele grele. Niciodată nu am lăsat un coleg în urmă, indiferent de natura problemei pe care o avea. Căutăm să ne susținem și să ne ajutăm, discutăm orice problemă ca o familie și sărbătorim fiecare victorie. Bucuria unui coleg se resimte în toată clasa, la fel și tristețea altuia, nimeni nu plânge sau nu râde singur. Un alt aspect deosebit al liceului este că suntem împreună neîncetat: dormim împreună, mâncăm împreună, învățăm împreună, ceea ce ne apropie. Week-endurile sunt cele mai așteptate, sunt momentele în care luăm o pauză și respirăm ușurați că o altă săptămână a trecut cu bine, dar, în același timp, nu uităm să ne distrăm. Și, deși suntem adunați de pe toată harta României, fiecare cu propriile obiceiuri și propriul mod de a gândi, reușim să ne înțelegem, legând prietenii despre care pot afirma, cu siguranță, că vor dura o viață.

Găsesc în profesorii de aici mai mult decât cadre

didactice, ei sunt, totodată, niște călăuze pe acest drum al vieții, pe care am pornit odată ce am pășit în acest liceu. Oferă meditații celor ce au nevoie de ajutor și se ocupă îndeaproape de cei ce vor să aprofundeze materia, rezultatele și premiile vorbind de la sine. În același timp, sunt ca niște părinți, preocupându-se de noi, știind să ne explice atunci când greșim, având un sfat pentru fiecare. Deși nu reușim de fiecare dată, încercăm să le arătăm respectul ce li se cuvine și seriozitate deplină în vederea pregătirii temelor. Personal, îi stimez pentru enorma muncă depusă în vederea pregătirii noastre, atât pentru academiile pe care le vom urma, cât și pentru viață.

Ceea ce am încercat să surprind aici este doar o mică parte din acest liceu, însă pe care eu o consider deosebit de importantă deoarece ne influențează pozitiv modul în care gândim, personalitatea, devenind mai deschiși și mai comunicativi, dar ne și pregătește pentru cariera pe care ne-am ales-o, o carieră militară unde respectul și disciplina se regăsesc cu desăvârșire.

Elev Andrei BAR, IX D

PROFESOARĂ DE SUFLETE ÎN COLEGIUL MILITAR, PROFESOR SMARANDA COMĂNICIU (10 AUGUST 1945 – 15 IULIE 2017)

Pedagogia și psihologia sunt științe ale educației. Ele, oferă o sumă de concepte, principii, informații și modalități de acțiune educativă, dar niciodată nu oferă de-a gata și „simțul” psiho-pedagogic ce trebuie să fie a doua componentă în profilul moral-profesional al educatorului. Conceptele teoretice rămân literă moartă dacă educatorul nu are, sau nu dobândește, „tactul pedagogic” de a lucra cu oamenii, de a-i înțelege și a-i câștiga, de a le cuceri sufletele. Acesta este „simțul” psiho-pedagogic atât de necesar oricărui profesionist, care are dublul statut: instructor și educator. Întotdeauna le-am spus elevilor mei de la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul”, că ofițerul este și el un „dascăl” pentru altă vârstă și pentru alt mediu social, ceea ce reclamă, ca imperios necesare, în profilul său moral-profesional ambele componente: instructor și educator. Prin prima componentă el transmite suma de informații necesare luptătorului. Prin a doua componentă el formează deprinderi, obișnuite, convingeri ostășești și, la fel de important, formează caractere. Aceasta este posibil numai cunoscându-și subordonații ca oameni și tratându-i ca oameni. Oameni cu sentimente, cu probleme, cu posibilități și limite, nevoi, idealuri, lumini și umbre. Numai practica educativă, lucrul cu oamenii și pentru oameni, îi formează ofițerului „simțul” de educator, al nu știu câtealea dintre multele simțuri care ne umanizează, ne ridică deasupra naturii.

Teoria psihopedagogică și formarea convingerii că simțul pedagogic este absolut necesar au fost obiectivele prioritare ale demersului meu profesional în procesul instructiv-educativ cu

promoțiile din colegiul militar albaiulian, în cei 25 ani cât am slujit această instituție.

Privind retrospectiv spre cei mai frumoși dar și cei mai sollicitanți ani din cariera mea, cred că pot afirma, cu îndreptățirea dăruirii și a loialității că mi-am făcut datoria, atât ca profesoară de specialitate cât și ca dirigintă, că m-am străduit să ilustrez cele două componente de care vorbeam, ceva mai altfel, în rândurile anterioare: profesoară de suflete și... profesoară sufletistă. Ambele componente s-au concretizat în pregătirea promoțiilor pentru admiterea în Academii Militare, psihologia fiind obiect de evaluare, fapt ce subliniază importanța lui în profilul socio-profesional al ofițerului... instructor și educator. Pentru această pregătire nu mi-am precupețit timpul, am lucrat sute de ore în plus, uneori până la exasperare. Vreau să cred că toți cei care au trecut prin Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” își amintesc de mine ca de un om dedicat profesiei, muncii în general. Vreau să cred că insistențele mele au fost înțelese ca manifestări ale conștiinței de dascăl întru beneficiul lor, beneficiu pe termen scurt – promovarea examenului de admitere – și beneficiu pe termen lung – afirmarea „simțului” psiho-pedagogic dintr-o perspectivă teoretică fermă și clară.

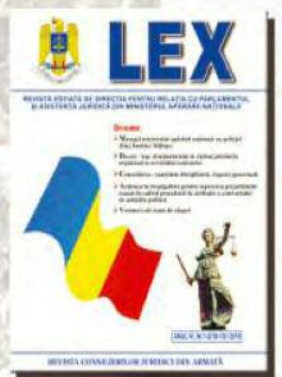
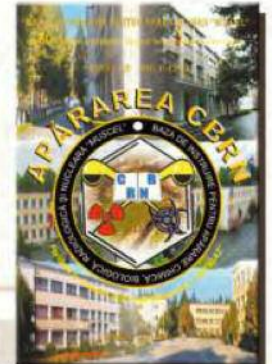
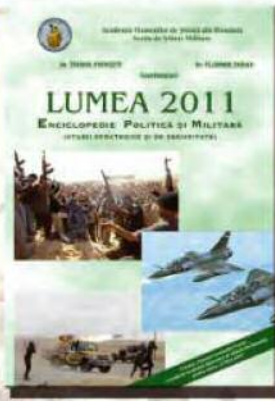
„Colegiul Militar Liceal «Mihai Viteazul»,
prezentare monografică”, 2004

„Cartea este o pasiune, iar pasiunea se împarte”

STATUL MAJOR GENERAL
Editura Centrului Tehnic-Editorial al Armatei
ENCICLOPEDIA
ARMATEI
ROMÂNIEI
REVISTE PUBLICATE

EDITARE, PROCESARE DIGITALĂ, TEHNOREDACTARE, CORECTURĂ,
TIPĂRIRE ȘI FINISARE LA STANDARDE SUPERIOARE DE CALITATE

B-dul Ion Mihalache nr. 124-126 ◉ Tel.: 021 224.26.34 ◉ E-mail: ctea_smg@yahoo.com ◉ www.defense.ro/edituractea

colmil-mv.ro

Colegiul Național Militar "Mihai Viteazul" Alba Iulia